



MONOGRAFIA PRIVIND ISTORICUL POMPIERILOR DIN JUDEȚUL GORJ



Coordonatorul lucrării:
locotenent – colonel OLARU ARISTICĂ

Autori :

Mr.jst. Cilibiu Constantin
Locotenent ing. Sîrbu Laurențiu

Târgu – Jiu
2003

PLANUL LUCRĂRII

- I. STUDIU INTRODUCŢIV;
- II. APARIŢIA ŞI EVOLUŢIA POMPIERILOR DIN JUDEŢUL GORJ, PÂNĂ LA 1918;
- III. PARTICULARITĂŢILE EVOLUŢIEI POMPIERILOR MILITARI GORJENI ÎN PERIOADA 1918 – 1944;
- IV. EVOLUŢIA POMPIERILOR MILITARI DIN JUDEŢUL GORJ DE LA 1944 ŞI PÂNĂ ÎN PREZENT.



ARGUMENT,

Monografia privind istoricul pompierilor din județul Gorj, alcătuită de locotenent-colonelul Aristică Olaru, maiorul Cilibiu Constantin și locotenentul inginer Laurențiu Sîrbu, vine să completeze o pagină albă în istoricul instituțiilor gorjene.

Lucrarea este bine structurată, pe patru capitole ce urmăresc apariția și evoluția pompierilor până la 1918, apoi în perioada interbelică, precum și dezvoltarea acestei instituții până în prezent. Ea este completată cu numeroase documente fotografice ale cadrelor actuale din comanda și reședința unității din Târgu – Jiu, dar și din celelalte subunități ale județului Gorj.

Focul, deși venerat din antichitate, el fiind unul din elementele esențiale ale existenței umane, atunci când el nu este controlat aduce imense pagube materiale și umane.

De aceea, instituția care se ocupă cu prevenirea și stingerea incendiilor are un rol important în păstrarea și salvarea avuției naționale.

Prin tematică și adresabilitate, credem că această monografie nu rămâne doar un studiu adresat specialiștilor din domeniu, ci tuturor cetățenilor județului Gorj și nu numai, indiferent de vârstă.

Nu putem încheia fără a felicita pe cei trei autori, pentru munca depusă în realizarea acestei monografii.

Dr. VASILE MARINOIU

DIRECTORUL MUZEULUI JUDEȚEAN GORJ

HARTA JUDEȚULUI GORJ



I. STUDIU INTRODUCȚIV:

Și la români, credințele și obiceiurile legate de foc pornesc dintr-un vechi cult al soarelui – astrul vital, de care depinde însăși existența comunității – pe care oamenii l-au venerat din totdeauna.

Totodată focul a fost receptat ca un element esențial al universului, alături de apă, aer și pământ - el fiind etern și prezent în tot ceea ce constituie viața terestră și chiar cosmică.

Din toate credințele, tradițiile și obiceiurile existente, reiese importanța pe care oamenii au dat-o focului, pe care l-au venerat, de care s-au temut, și care a însoțit mereu, la bine și la rău, viața comunității.

Între popoarele din orientul ortodox al Europei, noi românii am avut norocul de a ne fi păstrat cele mai bogate mărturii documentare ale trecutului.

Cele mai vechi urme de existență omenească descoperită pe teritoriul Gorjului datează din paleoliticul mijlociu – mustertianul (100.000 – 35.000 î.Hr.).

Nu lipsesc în Gorj nici urmele omului din paleoliticul superior (35.000 – 10.000 î.Hr.) când apare homo - sapiens fossilis, cunoscut la Baia de Fier și Borosteni (Peștișani).

Numeroase urme de așezări dacice de pe teritoriul județului Gorj, sunt tot atâtea mărturii că întreaga regiune subcarpatică a fost intens locuită în perioada de la statul centralizat geto – dacic de sub comanda lui Burebista la statul dac condus de Decebal.

În timpul ocupației romane (101 – 271 d.Hr.), pe teritoriul actual al Gorjului trecea un drum roman care lega Drobeta Turnu - Severin de Sarmisegetuza, prin pasul Vîlcan. De –a lungul acestui drum s-au identificat mai multe castre – tabere militare întărite, la : Cătunele, Vârț, Bumbești – Jiu, localitate unde se văd și astăzi ruinele castrului de piatră al Cohortei I Aurelia Britonum reconstruit în anul 201, pe locul castrului vechi de pământ al cohorții a IV – a Cypria, care luase parte la războaiele daco – romane, din anii 101 – 106 d. Hr.

Partea de nord a Olteniei, inclusiv teritoriul de astăzi al Gorjului, s –au încadrat în întreaga evoluție economico – socială și politico – administrativă a poporului român. În perioada constituirii formațiunilor politice românești din secolele X – XIII, teritoriul județului Gorj a făcut parte din Voievodatul Litovoi.

În Diploma Cavalerilor Ioaniți (1247) se vorbește despre țara Litua (Voievodatul lui Litovoi) care se întindea pe ambele maluri ale Jiului; în Transilvania mergea până în regiunea Hațegului, iar în jos țara lui Litovoi se întindea până la vărsarea Jiului în Dunăre.

Județul Gorj apare ca unitate administrativă sub această denumire la sfârșitul sec. Al XV – lea. Până la această dată el făcuse parte din județul Jaleș, denumit astfel după pârâul Jaleș care îl străbate pe direcția nord – sud.

Existența acestui județ este atestată documentar la data de 03 octombrie 1385, din timpul domniei lui Dan I Voievod, la 27 iunie 1387 din timpul domniei lui Mircea cel Bătrân și cel din 20 octombrie 1444 din timpul lui Iancu de Hunedoara.

Județul Jaleș a avut o vreme reședința la Dăbăcești pe Jaleș (azi Runcu), pentru ca ulterior să treacă la Târgu -Jiu.

În secolele XVI și XVII, datorită dezvoltării meșteșugurilor, prezenței unei exploatare miniere, a drumurilor comerciale, multe dintre satele românești devin mai întâi târguri, apoi orașe. Printre aceste sate privilegiate de așezarea lor geografică s-a aflat și satul Jiu, menționat astfel într-un hrisov domnesc emis la curtea lui Mircea cel Bătrân în anul 1406, urmând ca numai 20 de ani mai târziu, în timpul domniei voievodului Dan al II-lea să fie menționat cu denumirea care-i va rămâne peste vremuri: Târgul - Jiului.

Denumirea de Gorj, sub care apare acest ținut începând din sec. al XV-lea, derivă din slavonă și înseamnă Jiul de Sus sau Jiul de Munte (Gornâi-Jiu), după cum Dolj, înseamnă Jiul de Jos.

Județul Gorj se menține și în perioada regimului turco-fanariot 1716-1812 și în timpul Revoluției de la 1848. Împărțirea administrativă a țării din vremea lui Al. I. Cuza (1861) menține județul Gorj ca unitate economică și administrativă de sine stătătoare. La 1872 județul Gorj cuprinde: Plasa Amaradia cu 25 sate, Plasa Gilortului cu 32 sate, Plasa Jiu cu 30 sate, Plasa Ocolu cu 25 sate, Plaiul Novaci cu 21 sate și Plaiul Vîlcan cu 22 sate.

Cât privește viața economică a județului Gorj, din documentele istorice, rezultă că principalele ocupații ale locuitorilor erau creșterea animalelor, în special a oilor și agricultura, ulterior din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea începe să se înregistreze o extindere a meseriilor și meșteșugarilor (prelucraturile lemnului, olăritului, țesutului, etc.).

Locuitorii acestor vechi meleaguri au fost prezenți în toate momentele cruciale ale zbuciumatei noastre istorii. Un mare număr de gorjeni s-au alăturat oștirii lui Mihai Viteazul care în drum spre Transilvania prin pasul Vulcan, și-a instalat tabăra la nord de localitatea Schela, într-o pitorească poiană care poartă și acum numele viteazului domn.

Dăltuită cu litere de aur a rămas în istoria patriei Câmpia Padeșului, de unde a izbucnit flacăra Revoluției din iarna anului 1821, iar Tudor Vladimirescu, eroul din Vladimiri Gorjului, a dat citire vestitei Proclamații de la Padeș, prin care chema la luptă poporul pentru libertate și dreptate socială.

Cu aceleași speranțe și idealuri au subscris gorjenii la programul Revoluției de la 1848, program sintetizat în Proclamația de la Islaz, care la 20 iunie era adusă la cunoștința locuitorilor orașului Târgu -Jiu și a sătenilor din împrejurimi de către radu D. Rușeț.

La loc de cinste se înscriu faptele de arme ale generalului Gheorghe Magheru, originar din satul Linia Magherului, comuna Albeni, precum și faptele multor gorjeni, participanți la războiul de independență din 1877 și în primul

război mondial pentru oprirea pătrunderii inamicului prin defileul Jiului în orașul Târgu -Jiu.

Populația Județului Gorj, în campania anului 1916, s-a acoperit de glorie nepieritoare. De remarcat luptele din ziua de 14 octombrie 1916, unde trupele române, ajutate și sprijinite de populația din satele din zonă și îndeosebi de cetățenii orașului Târgu -Jiu, care cu arme de vânătoare, cu puști luate de la ostașii căzuți, au luptat cu dârzenie pentru oprirea inamicului. Dintre acestea merită să fie evidențiată fapta sublocotenentului de rezervă Nicolaie Pătrășcoiu, care cu o grupă de soldați a capturat două baterii de artilerie grea germane, amplasate în localitatea Arsuri, care trăgeau asupra armatei noastre. Acest fapt a provocat derută în rândurile inamicului și retragerea temporară din sectorul de luptă al Văii Jiului.

Pilda înălțătoare de eroism și jertfă supremă pentru apărarea gliei strămoșești ne-a oferit "Eroina de la Jiu", sublocotenentul Ecaterina Teodoroiu", din cartierul Vădeni, al orașului Târgu -Jiu.

Referitor la "istoria veche de culise" a județului Gorj, a fost una dintre cele mai bogate în evenimente, această apreciere fiind dată în primul rând de așezarea geografică strategică. Situat în partea de nord-vest a Țării Românești, la granița cu imperiul habsburgic și având în Mănăstirea Tismana și în drumul ce trecea peste munți în Transilvania, elementele cheie, județul Gorj a fost mereu în atenția domnitorilor munteni.

Acest drum de trece peste munți, atât de important, a fost folosit în scop strategic mai întâi de romani și pornea de la castrul de piatră de la Bumbesti-Jiu (cătunul Bârlești) trecea prin Porceni-Gornăcel, unde la de la Gura Plaiului, urcând pe firul de apă al Vâjoaiei, ajungea la priporul de la Piatra Catanei. Odată priporul urcat, se ajungea la Poiana lui Dumnezeu, urmând platoul ce trece peste munții Comanda, Scărișoara, Zănoaga, Moiasa, de pe Chenia coborând în Vulcan pe lângă Straja. Un alt drum, care de fapt va fi folosit începând cu domnitorii munteni și până la trupele armate din primul război mondial, pornește din Târgu - Jiu, trece prin localitatea Turcinești, Cartiu, Sîmbotin. De aici putându-se urma pe valea Vâjoaiei, unindu-se cu celălalt drum la Gura Plaiului, sau se poate urma pe valea Hărăborului prin localitățile Arsuri și Schela și făcând joncțiunea cu celălalt traseu în muntele Comanda. Acest drum a fost trecut de familia Buzestilor care stăpânea Târgu -Jiu, urmăriti de domnitorul Mircea Ciobanul (1545-1553 și 1588-1589), iar în 1599 drumul era străbătut de Mihai Viteazul și oștile sale. În 1630 viitorul domn Matei Basarab împreună cu alți boieri, trec în Transilvania pe acest drum, cerând ajutor împotriva lui Leon Vodă și, de asemenea, în 1788 oștile lui Mavrogheni-Vodă după ce bat pe austrieci la Porceni trec munții și pun stăpânire pe vama Vlcanului. În anul 1848, rușii îndată după sosirea în Târgu -Jiu, trec munții prin pasul Vulcan spre a ajuta pe austrieci la înăbușirea revoluției.

Peste munți se mai putea trece, însă, doar cu piciorul, prin Stănești pe valea Șușiței și prin Porceni-Pleșa pe valea Porcului, făcând joncțiunea cu traseul principal în muntele Scărișoara, respectiv Moiasa.

Tot în acest sens al importanței politice și militare, Mănăstirea Tismana înălțată în sec. al XIV-lea, având ca întâi stareț pe Nicodim, a fost vizitată rând pe rând de aproape toți domnitorii, care au copleșit-o în nenumărate rânduri cu moșii și averi.

Posibilitatea de a se adăposti la Tismana sau de a trece munții în caz de primejdie, a făcut ca boierii locului să-și însușească un sentiment de oarecare independență. O serie de evenimente politice de prim rang au fost urzite și pornite de pe aceste locuri, chiar stăpânirea austriacă vremelnică a fost hotărâtă aici. De aceea toți marii bani ai Craiovei au avut case și moșii în nordul județului nostru, de aceea Buzeștii devin proprietari în aceste locuri în sec. al XVI-lea, iar mai apoi stăpânesc chiar Târgu -Jiul, poate de aceea revoluția din 1821 a pornit de aici și a avut capi, boieri gorjeni. Starea de relativă independență, în general a Banatului Olteniei și în special a boierilor gorjeni, a fost sesizată și luată în calcul de domnitori, mai ales începând cu domniile fanariote. Este foarte posibil ca lungul șir de certuri și disensiuni în privința moșiilor între boierii gorjeni, reliefat în istoria Târgu -Jiului de către Alexandru Ștefulescu întins pe mai mult de 100 de ani, până la sfârșitul secolului al XVIII-lea să fi fost alimentat de la București. În paralel, complicitatea prin neimplicare a ocârmuirii fanariote la jafurile ce urmau să vină la începutul sec. al XIX-lea din partea bandelor de tâlhari turcești, este evidentă. Că aceștia au avut și un rol politic este relevat de faptul că atât pazvangii în 1800, cârjalii în 1809 și apoi adalâii în iarna lui 1814-1815 nu se limitează la a jefui, ci incendiază toate casele boierilor gorjeni, "nămeștiile fumegânde era deliciul lor", scria Ștefulescu. Aceste "sforări politice" au creat premisele revoluției din 1821, care în fond, a fost o revoluție a boierilor gorjeni împotriva privilegiilor atinse de fanarioți și turci, iar înfrângerea sa împreună cu represaliile ce au urmat în partea locului, au marcat puternic evoluția ulterioară a vieții social-economice a Gorjului.

Reformele administrative de după 1948, au făcut ca fostul județ Gorj să fie divizat în următoarele raioane: Târgu -Jiu, Gilort, Novaci, Baia de Fier (parțial) și Filiași. Noua împărțire administrativă din anul 1968, care a creat actualele județe, a adus județul Gorj la configurația de astăzi; configurație, care în mare parte se suprapune fostului județ Gorj.

Axat pe cursul mijlociu al Jiului, județul Gorj este limitat la nord de paralela 45°25' latitudine nordică în vârful Parângul Mare și la sud de paralela 44°35' latitudine nordică în apropierea localității Țințăreni. Limita estică se află în apropierea localităților Alimpești și Polovragi pe lângă care trece meridianul de 23° 35' longitudine estică, iar limita vestică este reprezentată de vârful Dobru din Munții Godeanu situat în meridianul de 22° 33' longitudine vestică.

Este întins pe o suprafață de 5.641 km², având următoarea organizare administrativă: două municipii - Târgu -Jiu și Motru; cinci orașe - Țicleni, Rovinari, Novaci, Târgu-Cărbunești și Bumbesci-Jiu; 64 de comune cu 410 sate, din care 3 comune subordonate municipiului.

Bogatele resurse naturale ale solului și subsolului județului Gorj au fost ani îndelungați necunoscute și neexploatate. Între anii 1880-1940 existau: Extracția

antracitului la Schela (1881-1929) și a lignitului în bazinul Rovinari)1926-1929) cu 3 societăți anonime care aveau angajați 64 de muncitori; Exploatarea grafitului la Baia de Fier (1939); Industria lemnului cu 2 fabrici la Târgu -Jiu și câte una la Baia de Fier și Târgu-Cărbunești; Industria textilă și de prelucrare a pieilor cu 2 tăbăcării la Târgu -Jiu; Industria materialelor de construcții cu 2 fabrici de cărămidă în Târgu -Jiu; Pirotehnia Sadu; Industria ușoară cu o fabrică de confecții în Târgu -Jiu; Fabrica de țigarete Târgu -Jiu; Topitoria de cânepă Vădeni. Ulterior au fost descoperite noi zăcăminte de petrol, gaze naturale și cărbune, fapt ce a dus la construcția a 2 termocentrale: Rovinari cu 1720 MW și Turceni cu 2640 MW, precum și alte obiective economice.

O problemă importantă în privința acțiunilor pompierilor în județul nostru atât la incendii cât și în cazul catastrofelor și calamităților naturale o constituie situația alimentării cu apă, barajele hidroenergetice și rețeaua hidrografică.

Alimentarea cu apă a centrelor urbane ale județului nu constituie o problemă deosebită, ținând cont de poziția geografică și de configurația reliefului. Sursele principale sunt puțurile forate la adâncimi medii, cât și barajele de acumulare care se pot executa cu ușurință la ieșirile râurilor din munți. În anii de după 1992, foarte multe comune au organizat operațiuni având ca scop alimentarea cu apă.

Municipiul Târgu -Jiu

Sursa este constituită din izvorul Vlceana-Runcu cu un debit de 900 l/sec. asigurat 290 zile pe an, în rest 250 l/sec., iar în lunile secetoase prelungite 100 l/sec.

O altă sursă o constituie cele 7 puțuri de mare adâncime forate în localitatea Iezureni cu un debit de 84 l/sec.

Municipiul Motru

Sura o reprezintă 5 puțuri forate la 120 m adâncime, cu debitul de 110 l/sec.

Orașul Tg-Cărbunești

Debitul captat dintr-un dren amplasat pe o lungime de 190 m, pe malul drept al Gilortului este de 3 l/sec., fiind stocat și pompat în castel de apă.

Orașul Țicleni

Are forate 16 puțuri la 300-350 m adâncime cu un debit de 37 l/sec.

Orașul Novaci

Apa este captată de la izvoare de coastă cu un debit de 20 l/sec.

Orașul Rovinari

Captarea se face din puțuri forate la 150 m cu un debit de 7 l/sec.

Orașul Bumbesci-Jiu

Are o captare din puțuri forate, cu un debit de 20 l/sec.

Alte comune care au o alimentare cu apă organizată sunt: Tismana, Turceni, Mătăsari. De asemenea, comunele Baia de Fier, Bîlteni, Săcelu, Stejari, Polovragi, Dragotești, Târgu - Logrești, Căpreni, au sisteme de alimentare cu apă

proprii pentru satele de reședință. Restul comunelor se alimentează din puțuri individuale.

II Apariția și evoluția pompierilor din județul Gorj, până la 1918

Aflată permanent la datorie, prin specificul ei, atât în timp de pace cât și de război, instituția pompierilor militari s-a afirmat prin înalta conștiință civică manifestată în salvarea vieții oamenilor, în apărarea avutului public și privat de flagelul incendiilor și a altor evenimente negative, s-a implicat și încadrat în momente și evenimente deosebite ce au marcat lupta poporului nostru pentru libertate, unitate națională și independență statală, înscriindu-se între acele forțe ce au răspuns și îndeplinit misiunile primite.

Istoria luptei împotriva focului scăpat de sub supravegherea omului se pierde în negura vremurilor și pe teritoriul țării noastre. Cercetările istorice atestă faptul că în Dacia Romană, sarcina stingerii incendiilor revenea colegiilor (asociațiilor) de meseriași, precum și a nocturnilor, dar și prin tradiție, stingerea incendiilor, revenea - în principal - tot meseriașilor, organizați de această dată în bresle.

Spre sfârșitul sec. al. XVIII-lea și începutul sec. al XIX-lea, ca urmare a dezvoltării manufacturilor și a comerțului, mărfurile devin tot mai numeroase și se diversifică, iar orașele se dezvoltă, odată cu acestea ivindu-se, însă, noi pericole de incendii. Cantitatea mare de lemn folosită în construcții, lipsa unor utilaje perfecționate de stingere, dar îndeosebi, inexistența unor formațiuni profesionale de pompieri, fac ca uneori, chiar și cele mai mici neglijențe în folosirea focului să se transforme în dezastre. Din acest motiv, în unele orașe din principate se organizează în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea corpuri speciale de pompieri recrutate, de regulă, din rândul meseriașilor și subordonate agiei (poliției). Dar nici această organizare nu a dat rezultate mai bune, deoarece nu există un sistem adecvat de stimulare, în rândul componentelor acestor corpuri erau mari fluctuații și din acest motiv nu se putea asigura o pregătire temeinică profesională, iar datorită lipsei de fonduri, dotarea cu utilaje și accesorii era mai mult decât modestă.

Oriunde în lume, instituția pompierilor nu poate fi concepută decât numai prin existența unor aglomerări urbane care conțin în ele premisele izbucnirii incendiilor.

Alături de celelalte așezări omenești, și municipiul Târgu -Jiu a avut de suferit pe urma unuia dintre cei mai prețioși aliați, dar și inamici neiertători ai omenirii, **focul**.

Săpăturile arheologice efectuate în municipiul Târgu -Jiu atestă că la sfârșitul sec. al II-lea - începutul sec. al III-lea, în așezarea civilă romană situată în partea de sud-est a municipiului, a izbucnit un puternic incendiu care, prin

intensitatea și pagubele provocate, i-a obligat pe locuitori să o abandoneze și să se mute în altă parte.

Măsuri "feritoare" împotriva focului se găsesc în Cartea Românească de Învățătură a lui Vasile Lupu - 1646, tipărită la Mănăstirea Trei-Svetitele din Iași, precum și în Pravila lui Matei Basarab tipărită la Târgoviște în anul 1652.

Astfel, la Pricina respectiv Vina a opta se arăta: "De va lăsa neștine pârjol în pometul lui ca să-l curățească, sau în vie sau fânețe, sau în livezi și de va sări focul de acolo și va arde casa cuiva sau aria sau via, acela nu iaste vinovat și să n-aibă cercetare; fără numai când va vedea că iaste vânt mare și va lăsa atunci pârjol, atunci se va certa.

Cela ce va slobozi pârjol în pădure striină și de vor arde niscare pomi, pe acela să-l pecetluiască în mână și să plătească paguba îndoită.

Cela ce va arde gardul viei pe acela să-l pecetluiască în mână și să-l bată și să plătească îndoit prețul gradului.

Ceia ce vor aprinde casa omului sau aria cu pâine cu fânul în pizmă, pentru să-și răscumpere despre vre-un vrăjmaș, ce-l va fi făcut vre-o răutate, pre unii ca aceia să-i arză în foc.

Ceia ce vor pune foc la grajd sau alt loc unde va sta fânul sau paele, acelora să li se taie mâinile".

În absența arhivelor statului orășenești, care se vor înființa după 1830 (deci și arhiva din Târgu – Jiu), suntem îndreptățiți să considerăm că legiurile date în întâmpinarea izbucnirii focurilor, de mai marii țării au fost ascultate și în orașul de pe Jiu.

Așadar, spre sfârșitul veacului al VII- lea o întărire a puterii centrale, a activităților economice și meșteșugărești, a dus la o mărire a numărului orașelor . Acest fapt nu putea rămâne fără ecou în privința preocupărilor combaterii incendiilor, preocupări care se intensifică în secolul al XVIII – lea.

În Legiuirea pentru reorganizarea dorobanților județelor din timpul domniei lui Barbu Știrbei, se arată că la 1832 la comanda pompierilor erau ofițeri.

Paralel cu preocuparea pentru organizarea intervenției la stingerea incendiilor, procesul instituționalizării serviciului de pompieri a cunoscut și preocupări în direcția înzestrării cu mijloacele necesare.

Ca orice acțiune fără precedent instituirea " Comandei de Foc" a orașului Târgu – Jiu s-a lovit încă de la începuturi, atât de probleme privitoare la efectivele sale , " instrumenturile de foc" , cât și neînțelegerii din partea unor reprezentanți ai ocârmuirii, mergând uneori până la nepriceperea utilității acesteia. Condițiile social – economice ale timpului, au determinat un aflax al populației satelor către oraș. Lipsiți de mijloace materiale și de cunoștințele necesare practicării meseriilor, unii dintre aceștia erau recrutați în "Comanda de foc" a orașului neavând totdeauna o experiență și o disciplină suficient însușite, acestea fiind în legătură directă și cu dese schimbări în cadrul personalului (schimbări "încurajate" și de plata modestă pe care o primeau aceștia).

Nici în privința înzestrării cu mijloacele necesare intervenției acești luptători contra focului nu erau mai avantajați. Aflați în dotarea numitelor "cohortes

vigiles" romane și devenite clasice prin vechimea și larga lor utilizare, cofele, gălețile, căngile, scările și topoarele au constituit singurele mijloace folosite la timidele încercări de stingere. Se impunea deci, procurarea unor mijloace mai eficiente, potrivit acelor vremuri.

Înființarea "Comandei de Foc" a orașului Târgu – Jiu este legată tocmai de obținerea unui astfel de mijloc de stingere, a unei pompe(tulumbe).

La începutul sec. al XIX – lea, orașul cade de mai multe ori pradă focului, datorită deselor raiduri de jaf și pradă organizate de bandele turcești ale pazvangiilor și cârjaliilor(primii dând foc orașului în anul 1800, iar cei de pe urmă în 1802). Tot în primul deceniu al sec. al XIX – lea, o parte a orașului este mistuită de flăcări, printre construcțiile distruse aflându-se și școala din curtea Catedralei, precum și odăile isprăvniciei.

Efectele distrugătoare ale incendiilor și pericolul permanent al izbucnirii unora noi, au determinat locuitorii orașului, și în special conducerea lui, de a lua măsuri pentru organizarea unor formațiuni(după cum s-a văzut, slab înzestrate) și elaborarea unor reguli de prevenire și stingere a focurilor.

Aceste măsuri se vor intensifica după aplicarea Regulamentului Organic, care a creat astfel o bază legală și acestei activități.

Regulamentul Organic a favorizat instituționalizarea unor forme organizate de asigurarea împotriva incendiilor în orașele de provincie, îndeosebi în capitalele de județ,(deci și în orașul Târgu – Jiu) unde, în deceniul al patrulea, mai ales, luau ființă servicii publice de stingere a incendiilor, denumite "Comenzi de Foc". În "Regulamentul pentru sfaturile orășenești du prin Prințipatul Valahiei" între diferitele sarcini administrative care intrau în competența nou înființatelor sfaturi, se prevedea și grija "pentru trebuințele orașului întru ceia ce să stinge de instrumenturile de foc ". Preocupate de asigurarea obștei, ca unele " ce-și chivernisesc ale lor interesuri", Sfaturile Orășenești demarau o acțiune crucială din punctul nostru de vedere, luând măsuri de înființare a acestor servicii publice, nu întotdeauna cu personalul și tehnica suficientă, dar care marcau un început, perfecționat an de an, va conduce în deceniul al IX- lea al secolului la constituirea unei noi instituții cu caracter național.

Astfel la 22 februarie 1832, din Ordinul Vorniciei Dinlăuntru se scoteau în afara orașului toate povernele " ca unele ce nu numai la sănătatea obștii sunt vătămătoare cu a lor fumegare ci încă sunt supuse și la primejdii de foc"

În această situație, magistratul orașului Târgu – Jiu raporta că pericolul " incendierii de către poverni și fabrici nu era prea mare, deoarece la controlul efectuat s-au găsit în interiorul orașului doar patru cazane mici care fac rachiu și spirit", acestea fiind oprite a mai funcționa, iar în ceea ce privește fabricile, există doar una care lucrează vase de pământ și se află în afara orașului.

Primejdia apariției unor incendii în orașul în care " așa zișii negustori abia-și agonisesc hrana, fiind cei mai mulți scăpătați " rămânea totuși destul de mare , deoarece din cele 342 de case care formau orașul în 1832 doar 45 erau de zid, celelalte fiind din lemn și învelitoarea în marea lor majoritate, cu " paie și coceni de porumb".

Pus în gardă de izbucnirea unor incendii, cât și de faptul că la nivel național se intensifică procesul de asigurare și apărare împotriva focului, în anul 1833, într-o enumerare cu îmbunătățirile ce trebuia aduse orașului, magistratul punea "pe lângă construirea unui local de școală publică, aducerea unui doctor, pavarea străzilor, procurarea unei tulumbe cu volumul de 264 de ocale, a cărei valoare se estima la 200 lei, cât și în două sacale, evaluate la aceeași sumă".

Cu toate că aceste măsuri nu au fost realizate prea repede, cu ele apărea pentru prima dată în istoria orașului ideea folosirii acestor mijloace de stingere și implicit, prin aceasta, apariția unei instituții organizate în folosirea lor, viitoarea "Comandă de Foc".

Astfel, magistratura Târgu-Jiului, în anul 1830, alături de cele ale altor orașe, precum Galați, Tîrgoviște, Rîmnicu-Vîlcea, făcea un pas remarcabil în istoria înființării "Comandei de Foc", pas, cu atât mai important, cu cât se înscria între primele orașe românești care făceau comandă pentru o tulumă de fabricație autohtonă.

Acest fapt s-a datorat apariției la București a unei manufacturi complexe, care producea pe lângă articole de fierărie, tâmplărie, rotărie și pompe de incendiu. Inițiativă a unui elvețian, Johan Zucker, stabilit la noi după îndelungate peregrinări, cu manufactura respectivă, situată pe Podul Târgului de afară, în mahalaua Armenească, are o importanță deosebită, această inițiativă fiind preluată și în Târgu-Jiu mai târziu, de meșterul Johan Fosher.

Impulsionat de Ordinele Marii Vornicii, până la găsirea fondurilor necesare achiziționării tulumbei și sacalelor, magistratul înființează în anul 1835, serviciul de coșari, "pentru curățitul coșurilor și sobelor sub privegherea poliției", ce aveau obligația ca în fiecare sâmbătă să curețe coșurile, primind câte 6 parale de fiecare. Iată că apărea pentru prima dată în orașul nostru un serviciu public de prevenire a incendiilor, care trebuie consemnat ca atare, nu atât, după cum se va vedea în continuare, prin efectele benefice ale sale, cât prin mesajul conceptual, prin pitorescul activității cu rezonanțe până în zilele noastre.

Efectele practice ale acestei măsuri au fost diminuate datorită sistemului de construcție a caselor fără coșuri de fum, lucru recunoscut și de magistratul orașului, care la 7 mai 1840 raporta ocârmuirii că cele mai multe clădiri din oraș se află fără coș scos afară, acoperite cu fân și coceni, "supuse totdeauna la asemenea întâmplări de foc", cerând acesteia să ordone locuitorilor să-și acopere casele și dependințele cu șindrilă și de a-și scoate toți deopotrivă coșuri afară spre a lipsi primejdia și frica vecinilor despre aprinderea cu vătămarea orașului".

Toate acestea erau cuprinse în registrul magistratului, impus de incendiul izbucnit la 29 aprilie 1840, declanșat de la un cuptor, ce a fost acoperit cu coceni, încât puțin a fost de a nu primejdui tot orașul cu aruncarea focului de furtună ".

"Comanda de foc " a orașului a fost înființată în luna martie a anului 1839, ca efective și dotare erau trecuți patru oameni, o tulumă, 2(două) sacale și 2 (doi) cai . Până la 27 mai 1839 comanda cheltuiuse suma de 1539,20 lei pentru dotare, achiziționându-se două scale cu 67,20 lei, fierul folosit la legarea scalelor și

încălțatului roților cu șine 126 lei, doi cai cu 300 lei , tainurile cailor cu 40 lei. La aceasta adăugându-se 360 lei plată pe an a doi sacagii și 480 lei plata pe an a doi tulumbagii.

Deși comandată în 1830 la București trecută pe o listă de priorități în anul 1833, procurarea tulumbei s-a făcut mai târziu, abia în anul 1836, când la insistențele Vorniciei Dinlăuntru se expediază acesteia suma de 50 galbeni în vederea confecționării ei, iar doi ani mai târziu , pe 30 ianuarie 1838 , tumba cu accesoriile ei este predată magistratului . În aceeași zi magistratul orașului cere vorniciei să mai aprobe alocarea de fonduri pentru cumpărarea a două sacale și doi cai, precum și angajarea a șase oameni, care să intervină , în caz de nevoie , cu tumba primită, lucru care s-a realizat la începutul anului 1839, dând posibilitatea reală de funcționare a comenzii.

“Comanda de Foc ” a orașului Târgu -Jiu a avut ca tulumbagii pe Nicu Tâlvelea și sacagii pe Matei Barbac și Serban Cheioveanu , primi săi membrii.

Se observă că angajații acestei “ Comenzi de Foc ” să fie folosiți și la diverse alte activități gospodărești de pe lângă magistratură , sau chiar în interese personale de către magistrat . Astfel , pe 19 iulie 1839 ,când a izbucnit un incendiu la o casă din mahalaua albastră , tânăra comandă de foc nu a putut să primească botezul focului , deoarece “ au fost căutați tulumbagii, dar n-au fost de găsit nici unul fiind trimiși după alte treburi de magistrat ”, situației ce se va mai repeta și pe viitor . Toate acestea îl vor determina pe comandantul comenzii să ia o atitudine fermă, cerând ca “personalul și inventarul comenzii să fie predate de urgență” poliției orașului , în caz contrar el urmând să-și decline orice răspundere .

Primită cu încredere și satisfacție înființarea acesteia “Comenzi de Foc ” în orașul de pe Jiu, datorită greutăților materiale generate de insuficiența fondurilor alocate din bugetul orășenesc , buget ce era și el foarte sărac , nu s-a putut ridica totdeauna la un nivel deosebit . Instrumenturile “Comenzii de Foc ” se vor degrada de la an la an , atât din motive de calitate cât și de ne executare a reparațiilor la timp , de imposibilitatea construirii unor spații de adăpostire pentru tumbă și sacale , fiind la un moment dat la un pas de desființare .

Din dorința de a scăpa de unele probleme , poate și din motive mai mult sau mai puțin obiective , magistratul orașului Târgu -Jiu , prin raportul său din 4 iunie 1843 , aducea la cunoștința Voiniciei Dinlăuntru că socotește “ de prisos a mai ținea Comanda de Foc , înființată încă din 1836, cu care se cheltuiește pe tot anul câte 1040 lei”, deoarece “ veniturile acestui oraș sunt atât de neînsemnate și cheltuielile sale sporesc din zi în zi ”. Aceasta arată , în continuare ca motivație că, pentru stingerea incendiilor " toți negustorii și ceilalți își au osăbitele lor cângi, hârdaie și putini cu apă ”, cu care se putea interveni în caz de nevoie, iar aprovizionarea cu apă nu constituie o problemă , deoarece se putea folosi apa Jiului , a celor 20 pâraie ce brăzdează orașul , cât și apa fântânilor , cu atât mai mult cu cât “ instrumentele de foc ” ale Comenzii urmau a se ține la magistrat , ele putând fi purtate și mânuite tot atât de bine de oricare orășean .

Apare , deci , încă din primi ani de activitate a acestei comenzi , după cum s-a văzut , inevitabila problemă legată de slaba disciplină și pregătire a membrilor acestei comenzi, lucru accentuat și de dese fluctuații în rândul personalului , toate acestea neputând fi compensate de fermitatea comandanților și bunăvoința acestora.

Din fericire , pentru ceea ce urma să se întâmple , Vornicia Dinlăuntru comunica la 14 iulie 1843, ca răspuns la apelul magistratului , că propunerea se respinge ,ordonând a avea grije ca pe viitor să se prevadă în buget sumele necesare dotării și întreținerii " Comenzii de Foc " a orașului . De injustețea măsurilor propuse și de utilitatea " Comenzii de Foc " ,magistratul avea să se convingă patru ani mai târziu când pe 29 iunie 1847 " ivindu-se focul la o casă înaltă unde nu ajungea apa tulumbei din a sa salbă aruncătură fiind de felul ei cu totul mică , măcar că nici o putere omenească nu putea sta împotriva primejdiosului element , ce cu o nespasă iuțime au pustiit în scurtă vreme o sumă de case fiind ajutat și de suflarea vântului".

Astfel , avea dreptate Vornicia Dinlăuntru , când în locul desființării comenzii ordona prevederea sumelor de bani necesare dotării și întreținerii Comenzii.

Acest incendiu a fost unul dintre cele mai puternice care au izbucnit în orașul nostru , el declanșându-se la casele lui Constantin Sărbănescu din Ulița Domnească întinzându-se și în împrejurimi datorită vântului , ajungând până la " fabrica de lumânări a lui Matei Păun ",cărui I s-au distrus " 5917 oca sau seu ce au ars mocnit mai bine de o lună de zile " . Pagubele estimate în urma acestui devastator incendiu au fost de 159.000 lei , sumă imensă pentru acele timpuri .

Semnalul fiind receptat , la sfârșitul anului 1848 , cu toate eforturile financiare ale magistratului , situația " Comenzii de Foc " era aproape neschimbată , deoarece , din patru sacale , există doar una într-o stare nu prea bună , trei fiind date la reperat , tulumbele erau și ele stricate , fără posibilitate de întrebuințare , iar din șase cai mai rămăseseră doar doi .

Data de 13 septembrie 1848 prezintă o însemnătate deosebită , fiind ziua când trupele turcești , venite în București să înăbușe Revoluția , dau naștere " luptei de sânge " din Dealul Spirii. Compania de Pompieri din București s-a constituit ca fiind unul dintre sprijinul cel mai de seamă ale revoluției, încă de la declanșarea acesteia , sprijin consființit prin vitejia de care au dat dovadă pompierii alături de comandanții lor , Căpitan Pavel Zăgănescu , loctiitorii Ioan Deivos , Dincă Bălșan și alții.

Recunoașterea definitivă a actelor de bravură patriotică și militară a pompierilor în 1848, este dată de legea promulgată de domnitorul Alexandru Ioan Cuza în 1860 , cu privire la recompensarea ostașilor care au luat parte la lupta din 13 septembrie . Prin această lege participanții răniți primeau o anume permisie pe viață ; iar toți participanții primesc o medalie de bronz numită " Pro Virtute Militari ".

Din cei 150-163 de participanți 24 erau gorjeni , iar dintre aceștia 8 erau subofițeri și soldați pompieri după cum urmează :

Nr. crt.	Poz .	Numele și prenumele	Comuna Și județul	Grad	Răniri	Urmări
1	47	Mihai Matei Frătescu (Frățilă)	Surupați Gorj	Soldat Pompier	Nerănit	Muncește Greu
2	48	Marin Diaconu Ioan Colțan	Câineni Gorj	Soldat Pompier	Rănit	Muncește
3	49	Ioan Hotoboc (Hortopan)	Cartiu Gorj	Soldat Pompier	Rănit	Muncește
4	50	Ghiorghie Grigore Filip	Văcarea Gorj	Soldat Pompier	Rănit	Invalid
5	51	Mircea Sandu Milcu	Ionești Gorj	Soldat Pompier	Rănit	Invalid
6	52	Dragu Botescu	Piscurile Gorj	Soldat Pompier	Rănit	Muncește
7	57	Barbu Mihai Mihăilă Vlădoianu	Zorlești Gorj	Unter Ofițer Pompier	Rănit	Muncește
8	59	Ștefan Ghiță Neagoie	Căpreni de Mijloc Gorj	Soldat Pompier	Nerănit	Muncește

O importanță , oarecum aparte , privind concepția de constituire a " Comenzilor de Foc " în diferite orașe din Țara Românească a avut-o anul 1851. La 15 iunie , ale acestui an , " Sfatul Administrativ Extraordinar " aproba un proiect de lege pentru reorganizarea generală a acestor " Comenzi de Foc " . Întocmit de către " Departamentul Treburilor Dinlăuntru " și bazat pe experiența acumulată până la acea dată , proiectului prevedea constituirea unor comenzi după posibilitățile și nevoile locale , în fruntea acestora se află un "îngrijitor" . Un lucru deosebit de important îl reprezintă subordonarea întregii comenzi , polițaiului orașului. La incendii , se spune în proiect , sacagii orașului erau obligați să intervină cu sacalele cu apă , iar locuitorii să aibă diferite instrumente necesare stingerii . Bineînțeles , că în acest context al proiectului de lege , nu este vorba de sacagii , membrii ai comenzilor de foc , ci de aci , apari sau sacagii , pe seama cărora era lăsată aproape inclusiv alimentarea orașelor și târgurilor cu apă , cei care făceau în contextul târgurilor o prezență pitorească dar anacronică cu timpul , immortalizați în numeroase stampe și picturi de epocă alături de patronul pompierilor "Florian " care apare în toate iconografice servindu-se de o găleată. (Florian – centurion roman creștinizat, care s-a destins în stingerea unui început de incendiu folosind o găleată plină cu lapte).

Problema fondurilor necesare întreținerii comenzii , apare ca obsesie pentru aceste timpuri . Documentele ne arată că membri " Comenzii de Foc " își făceau datoria încercând să acționeze rapid și operativ la incendiile în oraș . În noaptea

zilei de 28 decembrie 1852 " La un ceas după miezul nopții întâmplându-se foc la casele domnului Gheorghe Magheru unde alergând în grabă sacagii cu sacalele din multă repeziciune s-a frânt osia de la o saca " .

Diferitele sume primite pentru reparații și dotare din bugetul orășenesc nu reușeau să rezolve decât parțial nevoile comenzi . De exemplu , în 1853 se cheltuiesc pentru prepararea " instrumentărilor Comenzi de Foc" suma 1681 lei și 30 parale , iar în anul următor 264 lei și 22 parale .

Dintr-un raport al polițaiului orașului aflând că la 18 martie 1854 , a izbucnit un incendiu la care cailor sacalelor " în multă cărătură a apei au devenit în stare de nu se mai putea sluji de dânșii " . Dincolo de aspectul ușor ironic , cu privire la starea instrumentelor din dotare (sacalelor și cailor) se poate înțelege cu ușurință că acei înaintași ai pompierilor nu aveau prea multe motive de satisfacție și liniște , lucru reieșit și din diferitelor plângeri ale acestora .

Înțelegerea încă din acea vreme , că doar o activitate de stingere a incendiilor , nu este suficientă în ansamblul luptei cu flăcările , aceasta trebuind dublată de o alta la fel de importantă : prevenirea acestora .

Astfel , membri consiliului de conducere al magistratului orașului Târgu -Jiu , adunându-se într-o ședință pe 24 februarie 1855 și analizând situația "Comenzii de Foc " arătau că : " s-au băgat de seamă cum că Comanda de Foc ce se ține cu cheltuială din casa municipală pe lângă poliția locală , chiar de-ar fi compusă dintr-un număr întreit de sacale , oameni și tulumbele , totuși n-ar fi în stare să stingă (tot timpul n . a .) un incendiu " au hotărât că pentru ajutarea "Comenzii de Foc " să se ia o serie de măsuri administrative ce se vor concretiza într-un regulament program de prevenirea incendiilor și organizarea a pompierilor voluntari .

Primele trei puncte ale acestui program prevedeau angajarea a trei cosari care să curețe în lunile de iarnă , coșurile sobelor , percepându-se pentru aceasta taxe , în funcție de felul sobei , cu fumurile întoarse sau neîntoarse și în plus diferențiat pe veniturile locuitorilor "nu de o potrivă cel care dintr-un foc își gătește și se încălzește (...) cu cel care îi dă mâna a ține cinci și șase focuri " .

La următorul punct apare o măsură îndrăznească " să se oprească toți fără osebire de a fuma pe străzile orașului cu ciubuce , cu luleaua și cu țigara " , știut fiind faptul că unele "străzi " erau pavate cu lemn de stejar , " cum și meșterii de lemnărie să se poprească de a lucra cu țigara sau cu pipa în gură săvârșindu-se această plăcere la o parte în minutele de răsuflare " .

Punctele " șaselea – zecile " prin prevederile lor organizau activitatea de colaborare între membrii comenzii și locuitori care deveneau ad-hoc pompieri voluntari și obligativitatea autodotării locuitorilor cu unelte de intervenție . În baza acestui program trebuie să se construiască din lemn " 24 rezervoarelor de câte 40 de vedre " amplasate în diferite puncte ale orașului stabilite de magistrat. Fiecare " rezervor " trebuie dotat cu " două hârdaie și două doniți , fiind plin cu apă tot timpul anului .

La apariția unui incendiu "individuale ce prin barabanii poliției s-ar aduna să care apă cu hârdaiele și cu donițele de la cele mai apropiate rezervoaruri

aruncând și obștea apă cu donițele pe părțile cele mai putincioase de stins " , în același timp " sacalele vor căra apă la tulumbe din Jiu".

De asemeni , se specifică în program că " particularii nu vor fi slobozi de a lua nuci o doniță de apă din aceste rezervoaruri însă în timpul verii fiindcă apa se poate strica în toate sâmbetele se va slobozi spre spălarea caldarâmurilor " .

La punctul " zecilea " , se prevedea ca : " toată casa să aibă o cangie și un topor destinate numai pentru această trebuință " , precum și obligativitatea măsurilor .

Acest regulament – program , chiar dacă ar fi după un model oarecare , are o însemnătate deosebită pentru activitatea pompierilor din orașul nostru atât prin înțâietatea sa , cât și prin conținutul îndrăzneț și util . Cu toate acestea , în ciuda faptului că nu sa aplicat în totalitate niciodată , el are însă meritul de a sublinia existența unor preocupări în domeniul , la nivelul cărmuirii orașului Târgu -Jiu și căutarea continuă de noi metode în lupta cu flăcările .

Lipsa unor date pentru perioada imediat următoare nu ne împiedică să tragem unele concluzii referitoare la activitatea comenzii , extrase din contextul național , cu atât mai mult, cu cât în această perioadă a fost luate unele măsuri cu caracter reformator .

În timpul domniei lui Al. I. Cuza , odată cu Unirea Principatelor , sau inițiat unele măsuri menite să ducă la îmbunătățirea activității pompierilor în toate orașele țări . În circulara din 11 .11. 1863 Ministrul de Interne , Mihail Kogălniceanu , atrăgea atenția municipalităților orașelor asupra importanței comenzii de foc . Dacă în orașele de dincolo de Milcov , arăta eminentul om de stat , formațiunile pompieristice erau mai bine organizate , în cele dincoace de Milcov cu excepția Bucureștilor , nu se poate spune că există o adevărată " comandă de pompieri " .

Mihail Kogălniceanu considera ca atare , că situația se datora în special , lipsei mijloacelor bănești de care sufereau mai toate orașele . În vederea constituiri de fonduri încă de la 1 martie 1863 , Adunarea Legislativă a adoptat și votat un decret conform căruia municipalitățile orășenești , " au dreptul de ași crea venituri fără intervenția puterii legiuitoare " numai prin consimțământul lor și " aprobarea puterii executive " . Când Guvernul nu sancționa hotărârile municipalităților dacă acestea își mențineau deciziile date , se adresau Camerei . Decretul a primit sancțiunea domnitorului .

Mihail Kogălniceanu recomanda ca din veniturile orașelor , folosite pentru " tot felul de îmbunătățiri " , să se aibă în vedere repartizarea sumelor corespunzătoare în bugetul pe anul 1864 pentru " înființarea comenzilor regulate de pompieri " , considerată, pe bună dreptate , ca " una din cele mai importante necesități " . La 13 decembrie 1863 ministrul de interne revenea cu o altă circulară de data această adresată prefecturilor din județe , precizându-se între altele modul de angajare al pompierilor . Aceștia nu se putea lua prin sistemul recrutări ca soldați din forțele armatei ci prin " bună tocmeală " , autoritățile locale trebuie să manifeste o preocupare deosebită pentru a se angaja pompieri din rândul soldaților lăsați la vatră.

Închegarea noilor unități militare de pompieri a necesitat soluționarea unui ansamblu de probleme legate de pregătirea cadrelor de comandă, de instruirea ostășească și de specialitate, probleme care înscriu într-un cadru mai înalt, caracteristic procesului de reorganizare a oștirii naționale .

În linii mari , instituția ostășească a militarilor pompieri se desfășoară după "Regulamentul ostășesc " tradus din rusește și ulterior , după o serie de regulamente și instrucțiuni originale aflate în uzul oștirii române . În privința instrucției de specialitate inexistența unor regulamente de mânăuire a pompelor de atacare și stingere a focului a impus , încă de la început , folosirea experienței dobândite în practică de către " cei mai destoinici tulumbagii " , care au fost încadrați în efectivele noilor unități . Uniforma pompierilor din orașele de provincie urma să fie asemenea celei purtate de pompieri din București. Pentru aplicație pe linie de specialitate și mânăuirea armelor , dacă nu se puteau angaja oameni din "sergenți liberați de la comanda din Capitală " , trebuia să se apeleze la concursul comandamentelor de jandarmi.

Prin Decretul nr. 220 din martie 1870 apare " Regulamentul asupra serviciului cazărmi în armată " , unde se stipulează înființarea posturilor de incendiu dotate cu pompe portative cingi și topoare de incendiu și instruirea unor oameni care să fie în măsură să le folosească .

În județul Gorj , la 1870 , tineri necesari recrutări pentru armata permanentă și dorobanți erau 382 din 1119 înscriși. La 1870 la pompieri din București erau repartizați 225 recruți , iar la Iași 84 .

Aceste măsuri , stipulate în regulamentul de mai sus , au avut un rol pozitiv în evoluția de ansamblu a activității pompierilor la nivel național , prin aspectul concret și elaborat al normelor . De asemenea , s-au atins și probleme de amănunt cu precizări clare , în privința modului de angajare , al instruirii, al ținutei . Faptul că la nivel național erau adoptate măsuri cu caracter de apărare împotriva incendiilor arată că la acea vreme , era înțeleasă pe deplin utilitatea serviciilor pompierilor, totodată acestea trebuiesc urmărite în contextul general reformativ de după Unirea Principatelor . Greutățile întâmpinate în organizarea "Comenzii de Foc " , bineînțeles că nu au dispărut odată cu emiterea legiurilor date , ele apăsând în continuare pe umeri " firavi" ai bugetelor locale .

Prin Decretul nr. 1779 din 53 septembrie 1871 este promulgat Regulamentul asupra comenzilor de pompieri urban compus din trei capitole :cap. I –Organizarea , cap. II – Administrarea și întreținerea comenzilor , iar cap III – Servitul și disciplina .

În regulamentul sunt stipulate în principal următoarele :

- În toate comunele urbane ale țării sunt obligate , conform art. 15 din legea comunală a avea câte o comandă de pompieri ;
- Importanța și mărimea acestei comenzi va fi proporțională cu numărul locuitorilor comunei și mijloacele sale financiare ;
- Însărcinarea specială a acestor comenzi este apărarea clădirilor de incendiu ;
- Pompieri din comunele urbane ale țării cu excepția celor din București și Iași , sunt angajați din rândul personalului militar cu gradele inferioare cu care au

servit în armată și care au avut o bună conduită , sau din voluntari cu garanții și acte care să ateste că în viața particulară au dovedit o bună conduită .Se vor alege oameni robuști și care vor avea cunoștințe despre zidărie și dulgherie ;

- Angajările în serviciul pompierilor vor fi pe un termen de cel puțin trei ani ;
- Orice pompier poate servi reangajându-se , dacă va îndeplini condițiile cerute , pe cel puțin trei ani ;
- Comanda serviciului pompierilor fiecărui oraș este încredințată unui ofițer sau sergent major , luați din Corpul Pompierilor orașului București sau Iași , care vor fi numiți de Ministerul de Război , după cererea Ministerului de Interne ;
- Pentru aspectele ce privesc disciplina instrucția , manevrele serviciului de incendiu , comenzile de pompieri urbani depind de autoritatea militară și prin urmare de Ministerul de Război , iar în cea ce privește întreținerea localurilor și instrumentele lor depind de autoritatea civilă și anume de Ministerul de Interne ;
- Șeful comenzii pompierilor este dator să cunoască toate clădirile orașului , iar după fiecare incendiu se va încheia câte un proces verbal împreună cu un delegat al comunei , pe care îl va prezenta la inspecție ;
- Când un pompier se distinge printr-un act de curaj și devotament , sau a făcut un serviciu peste acela ce era obligat , ori a fost expus la pericole serioase poate fi recomandat pentru o gratificație care va fi fixată după însemnătatea serviciului comunei urbane.

În Decretul 220 din 12 februarie 1870 asupra ofițerilor comandantii ai pompierilor diferitelor orașe din țară se arată că aceștia executau un serviciu special și erau uniți și eliberați din funcție pe baza unei ordonanțe domnești în urma unui raport al Ministrului de Război pentru importanța activității desfășurate prin decretul nr. 1048 din 14 iulie 1870 , pompieri erau scutiți de serviciul militar .

Prin regulamentul asupra serviciului interior al Ministerului de Război aprobat prin decretul nr. 53 din 16 ianuarie 1870 , trupele de pompieri sunt prinse în armata permanentă și depindeau de autoritatea militară în privința organizării și disciplinei militare iar compunerea acestora era în funcție de necesitățile și posibilitățile locațiilor respective .

„ Comanda de Foc ” era compusă în 1871 din 16 pompieri având ca șef al comenzii pe sergentul major Nicolae Guțavcu care era plătit cu 75 de lei pe lună . Pompieri comenzii erau plătiți cu 26 de lei pe lună.

Se poate remarca ,totuși ,un real progres în activitatea „Comenzii de Foc ” a orașului nostru , măcar prin faptul că în anul 1873 se regăsesc un număr apreciabil de pompieri în componența serviciului .

În anul 1873 șeful Comenzii Dimitrie Vâlceanul ,semna următorul document:

„ STATU ”

Cu solda personalului Comenzii de Pompieri
Al urbei Târgu -Jiu pe luna decembrie

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Funcția	Solda
1.	Dimitrie Vâlceanu	Șeful	80,00 lei
2.	Chirea Grigore	Pompier	30,00 lei
3.	Stoian Dumitru	-	30,00 lei
4.	Ionici Grigore	-	30,00 lei
5.	Calotă Marin	-	30,00 lei
6.	Calotă Mihalache	-	30,00 lei
7.	Dumitru Constantin	-	30,00 lei
8.	Spineanu Petrache	-	30,00 lei
9.	Hobeanu Grigore	-	30,00 lei
10.	Pănăroiu Pătru	-	30,00 lei
11.	Alboiu Niculai	-	30,00 lei
12.	Ionici Dăchinu	-	30,00 lei
13.	Guță Ion	-	30,00 lei
14.	Burchelu Constantin	-	30,00 lei
15.	Matea Grigore	-	30,00 lei
16.	Hlăidău Alecu	-	30,00 lei
17.	Ionici Ionu	-	30,00 lei
18.	Paraschivu Alexandru	-	30,00 lei
19.	Calotă Zaharia	-	30,00 lei
20.	Drelea Moise	-	30,00 lei
21.	Haladu Gheorghe	-	30,00 lei
22.	Colotă Grigore	-	30,00 lei
23.	Alarea M. Văduva	-	30,00 lei
24.	Calotă Ion	-	30,00 lei
25.	Bbăloiu Matei	-	30,00 lei
26.	Halduru Sănduțu	-	30,00 lei
27.	Simion Bădiță	-	30,00 lei

În perioada imediat următoare , în luna ianuarie 1874 , Poliția locală încheia un contract cu Ștefan Dumitru Zidaru în care acesta din urmă , se angaja " să măture coșurile de la sobele școlii " de băieți și de fete și de la " Onor Primărie " , urmând ca "Onor Primărie " să-i plătească câte 12 lei pe lună , jumătate înainte din totalul sumei și jumătate la viitor " .

O importantă reorganizare a serviciilor de pompieri din întreaga țară a avut loc în anul 1874 . Astfel conform art. 37 din Legea pentru modificare unor articole din Legea de la 11 iunie 1868 și din Legea de la 27 martie 1872 votată

de Adunarea la 14 februarie , iar în Senat la 2 martie și sancționată de domnitor la 12 martie 1874 , pompieri din București și orașele reședințe de județe , urmau a fi organizați și formați ca trupe de artilerie , constituind " artileria armatei teritoriale " și depinzând direct de Ministerul de Război . Comenzile de pompieri treceau sub autoritatea acestui minister începând cu data de 1 aprilie 1874.

Cheltuielile necesare întreținerii pompierilor se înscriu în bugetul Ministerului de Război , constituie astfel : 2/3 din fondurile consiliilor orașenești și 1/3 din bugetul general al statului .

În Codice Penale cu modificățiunile introduse prin legea pentru reformarea și completarea unor articole din acest codice (decretul nr. 333 din 15 februarie și promulgată la februarie 1874) , la secțiunea a X-a – Crime și delict care pun în pericol viața mai multor persoane – sunt prevăzute faptele care intră în această categorie , iar în Cartea III – sunt prevăzute contravențiunile polițienești și pedepsele lor.

Cu toate că , pompierii luptau cu multă hotărâre împotriva forței focurilor , nu în toate cazurile rezultatele erau pe măsura așteptărilor .

Problema procurării diverselor materiale necesare reparării și întreținerii comenzii , rămânea , în continuare , una din preocupările comandanților , o astfel de solicitare , făcea șeful comenzii , Dimitrie Vâlceanu , la 8 octombrie 1874 primăriei : " Domnule Primar , în această comandă este de primă necesitate a-și face obiectivele notate mai jos despre care cu totul respectul meu a vă ruga să binevoiti a ordona efectuarea acestor obiecte , fără de care comanda suferă " , continuare , enumerând o serie de materiale : pături, chingi, lumânări pentru felinarele de foc , frânghii și altele .

"Comanda de Foc" a orașului Târgu -Jiu , neîntrunind anumite condiții nu a fost cuprinsă în prevederile legii serviciilor de pompieri din 1874 . Cu toate acestea în decembrie 1875 în urma raportului generalului Florescu , ministru de război , se aproba prin Decretul nr. 1893 , ca " pompierii din capitalele districtelor care încă nu au trecut sub administrația Ministerului de Război să poarte uniforma ca a pompierilor ce sunt sub administrație" .

După aplicarea acestei legi , odată cu scurgerea timpului s-a declanșat război " între conducerea artileriei și primării, care erau șefi egali în organizarea pompierilor , primii reclamând slaba pregătire artileristică a pompierilor , iar ceilalți slaba pregătire de specialitate pentru stingerea incendiilor .

Lucrurile nu puteau evolua în acest sens , în cele din urmă , după aproape un deceniu de critici , atât din partea orașului , cât și din partea ofițerilor de artilerie , Ministerul de Război se hotăra să pună capăt defectuosului sistem de organizare a serviciului de pompierilor .

Ordinul general nr. 3149 din 9 iulie 1891 desființa bateriile de artileriști pompieri și înființa în orașele respective , secții de pompieri . Se deschidea , astfel , un proces de uniformizare la nivel național a instituțiilor de pompieri și repararea lor totală , care mai aveau un lung drum de parcurs , această acțiune încheindu-se abia în 1912 .

În anul 1877 , șef al comenzii , era trecut în documentele vremii , Niculae Guțescu . Este posibil ca acest Niculae Guțescu să fie una și aceeași persoană Niculae Guțescu din 1871 , cu modificarea corespunzătoare a numelui , lucrul la modă în acei anii , cuprinși la nivel național de curentul latinist .

În anul 1880 , leafa pompierilor este majorată de la 26 la 30 lei pe lună , iar șeful comenzii se numea Ianuni Vasile plătit cu 80 lei .

De remarcat , că în paralel cu preocupările pt. Întărirea capacității de luptă contra incendiilor în Târgu -Jiu au existat în acea perioadă inițiative laudabile prin conținutul lor de ajutorare a " incendițiilor și inundațiilor " . Astfel , în anul 1892 , în orașul nostru exista un comitet sub patronatul societății naționale , " Regele și Regina " numit " Comitetul de Ajutor pentru incendiați și inundați " . Membrii cotizanți ai acestui comitet pentru înscriere erau obligați să plătească o taxă minimă de 10 lei .

La modul general vorbind , după Războiul de Independență în care de alt fel pompieri din țară , ce erau sub conducerea artileriștilor s-au purtat vitejește , viața economico – socială a făcut pași mari pe calea progresului . Cu atât mai mult , armata care dusesse greul pe câmpul de luptă a înregistrat o serie de reforme în scopul îmbunătățirii activității . Nici pompierii nu au stat de o parte , făcând încercări succesive de modernizare .

Apariția în anul 1892 , a Regulamentului asupra Instrucției Pompierilor , s-a datorat în bună măsură desprinderii de artileriști , din anul 1891 .

Deoarece deja erau legiferate la nivel național modul preferențial de angajare al pompierilor din provincie , ținuta acestora , se poate ușor trage concluzia fără a greși cu nimic că acest regulament era unul din documentele bine studiate de șeful Comenzii de Foc " , din Târgu -Jiu al acelor vremi , Dimitrie Vâlceanu care reapărea la conducerea comenzii . Regulamentul respectiv era conceput pe 4 capitole :

- a) Reguli generale ;
- b) Descripția materialului și îmbunătățirea lui ;
- c) Instrucția;
- d) Proceduri de stingere .

Redăm , în continuare , câteva idei pt. a se cunoaște faptul că la această dată bazele organizării activității acestor înaintași ai pompierilor erau deja puse .În primul capitol erau cuprinse reguli generale de desfășurare a activității . Ziua sau noaptea , cail "echipei de intervenție erau ținute cu hamurile pe ei pentru urgența ieșirii la incendiu .Servanții pompieri purtau la incendiu tunică ,centura de incendiu și coiful .Anunțarea focului era făcută de regulă prin clopot . La semnalul stabilit , " gonaciul " ,un pompier cu experiență se deplasa călare la locul focului pentru efectuarea " recunoașterii".

Imediat după el pornea " echipa de intervenție " transportată în primul atelaj (sau după caz , în pas alergător) urmată de pompe și sacale și " carul cu unelte " .

Ajuns la fața locului șeful comenzii primea raportul " gonaciul " și , după propriile sale observații , comunica planul și împărțea oamenii .Se luau măsuri

pentru evitarea risipei apei și accidentarea oamenilor. După stingerea incendiului , șeful încheia un proces verbal care cuprindea următoarele date data și ora anunțării și sosirii pompierilor , adresa și proprietarul , stadiul și dezvoltarea incendiului măsurile luate , ora stingerii , cauza , incendiului , forțele participante (oameni și utilajele) , stricăciuni produse utilajelor de stingere , accidente.

Capitolul " b " al regulamentului cuprindea descrierea celor două părți componente ale pompei "Knaust" , care se găsea și în dotarea comenzii Târgu - Jiu .

Capitolul "C" erau în legătură cu instrucția și aveau două părți :instrucția militară, ce se făcea după regulamentele de infanterie și instrucția de specialitate . Se acordă o atenție deosebită regăsirii fizice necesară pompierilor în acțiune .

Capitolul "D" cuprindea diferite procedee de stingere și de lucru cu țeava .

Separat de aceste 4 capitole , în final , erau enumerate atribuțiile "poliției primăriei " , care aveau obligația să acorde tot sprijinul pompierilor .

Cu suferință că și în baza acestei recomandări finale , după cum vom vedea și în continuare rând pe rând șefii " Comenzi de Foc " și orașului de pe Jiu vor face apeluri imperative pe adresa poliției și primăriei , dar niciodată lipsite de o diplomație notabilă .

Și dacă , din punctul de vedere al modului de organizare având deja o organizație elooventă , iată cum era pusă problema prevenirii pe plan local într-o scrisoare a primăriei Urbei Târgu -Jiu "Serviciul comunal " adresată poliției Târgu -Jiu căreia îi era subordonată " Comanda de Foc " .

" Numărul mic al pompierilor mă face să cred insuficiența ajutorului ce s-ar putea da în caz de sinistru mai ales după observațiile făcute în ultimul timp când nu au avut loc focuri în deosebite locuri ale orașului .

Doresc să avem obligațiunea de a interveni pe cât posibil în caz de incendiu dând ajutor urgent și efectiv.

Vă rog să binevoiți a respecta cât mai des acest serviciu semnalându-se de îndată lipsurile sale , a inspecta fântânile de la care se poate lua apă în timpul vreunui incendiu , eventual ca ele să funcționeze regulat .

Sacalele și pompele să fie în totdeauna în cea mai bună stare , să fixați unul sau mai multe puncte în malul apei jiu la care cu înlesnire sacalele să se poată umple cu cea mai mare repeziciune la care veți pune felinare care va lumina toată noaptea – să trimiță la datoria sacagiilor particulari ca noaptea să fie sacalele pline (...) obligându-i a sări și ei în ajutor – să binevoiți a pune în vederea tuturor orășenilor să privegheze ca coșurile să fie măturate și focurile supravegheate , să încheiați procese verbale contra celor care vor avea cămine defectuase și coșuri care nu vor fi în conformitate cu regulamentul (...) . În constatarea ce veți face pentru coșuri și sobe veți fi însoțit și de domnul Inginer Arhitect Comunal " .

Bunele intenții ale autorităților nu erau suficiente desfășurării unor activități normale a "Serviciului Pompierilor " , astfel că , pe 20 decembrie 1901 , când primăria solicită un car comandantului pompierilor pentru a transporta niște obiecte supuse licitației în târgul de săptămână , acesta răspunde : " că nu are

car pentru a transporta acele obiecte fiind foarte rău deteriorate ". Tot din acest document aflăm că Serviciul de Pompieri avea în acele vremuri un nou comandant în persoana domnului Toma Jerca .

În perioada în care , în orașele mari , pompierii erau sub comanda artileriștilor, se făcuse recomandarea la nivel național , ca angajarea pompierilor , din orașele unde " Comenzile de Foc " aparțineau doar de primării să se facă , dacă este posibil, din rândul celor lăsați la vatră din regimentele de artileriști . Un erou al acestei recomandări de angajare preferențială o găsim în scrisoarea Șefului Poliției , căpitan Dumitru din 1 martie 1902 către Primărie , în care , acesta cerea aprobarea înlocuirii " pompierului Ioan Negrescu fiind neglijent în serviciu " cu Ciobanul Gheorghe fost soldat în Regimentul 5 Artilerie .

În acest an , la 12 septembrie , în dotarea serviciului " Comenzii de Foc " erau 12 cai numeai că , " cinci dintre acești cai nu mai pot servi (...) și anume :Bălani , Puiu , Barbu , Popa , Baibu și iapa cea cu numele Roaiba sângeră de piciorul drept dinainte " , Comandantul Toma Jerca cerând înlocuirea lor . " Tot atunci , se cere aprobarea de către Primărie a sumei de 50 de lei necesari a se face o remiză pentru pompe ca în timpul iernii să fie căldură ca să nu înghețe de frig".

Pe timpul iernii ,atunci când era zăpadă ,deplasarea la locul incendiului se făcea cu ajutorul săniilor, șeful comenzii apelând în ianuarie 1903 la bunăvoința " Onor Primăriei " să-i elibereze suma de 36 lei și bani 40 , necesari reparării săniilor în Cadrul Comenzii Târgu -Jiu , în luna ianuarie 1903 figurau pe ștatul de plată 11 pompieri după cum urmează :

1 Toma Jerca	Șef de pompier
2 Grigore Guță	Sub Șef
3 Anghel Deaconescu	Pompier
4 Grigore Cerchez	-
5 Pavel Focșanu	-
6 Ion Calotescu	-
7 Grigore Licărete	-
8 Ghiorghe Ciobanu	-
9 Toma Manciu	-
10 Ștefan Popescu	-
11 Grecu Mihail	-

cu " retribuțiuni" totale de 510 lei .

Întreținerea dotării " Comenzii de Foc " se făcea cu mare greutate și datorită faptului că în orașul nostru nu existau posibilități de procurare a pieselor de schimb necesare .

În luna martie 1903 , " Comanda de Foc " trimitea la " Campagne Generale des Conduites d'Eau " , Sucursala României , București , strada Izvor 38 , două " turbine de tuci" pentru a avea modele de turnare la această companie franceză .

De asemenea , se solicită de la București 4 bucăți furtun a câte 15 m fiecare și 4 bucăți garnituri .

Tot în acest an , șeful Comenzi de Foc , Toma Jerca face o propunere importantă domnului primar a lua măsuri pt. a se face grajduri de zid , remize pentru pompe , șopru pentru instrumente , cazarmă pentru personal , magazie pentru grăunțe , magazie pentru harnașamente și locuință pentru Șeful Pompierilor , având în vedere că numărul de cai s-a înmulțit , boi s-au cumpărat 4 (...) numărul personalului de oameni sau înmulțit și pentru că grajdurile , remizele și cazarma pentru locuit ba ”.

Luându-se inițiativa , primăria prin serviciul tehnic comunal întocmește un proiect pentru aceste construcții și îl trimite Consiliului Tehnic Superior din București pentru aprobare . În anul 1906 prin jurnalul Consiliului Tehnic Superior nr. 220 , în urma examinării acestui proiect se aduce la cunoștință , primăriei Târgu -Jiu , că proiectul nu este bine întocmit având deficiențe atât din punct de vedere al dimensionării construcției , cât și a structurii compartimentale .

Venind în întâmpinarea solicitărilor din diverse orașe ale țării (după cum am văzut și în Târgu-Jiu) se formează în anul 1911 , la nivel național , o ” Comisiune mixtă pentru studierea și reorganizarea pompierilor companiilor de comună ”.

Această ” Comisiune ” întocmește un tablou – chestionar pe care-l trimite și Primăria Târgu -Jiu spre completare . Din acest tablou chestionar avem în imagine destul de clară a situației din această perioadă . Aflăm , astfel , că suprafața orașului este de 228 ha , că are o populație de 8700 din care 672 străini , că numărul caselor este de 884 . De asemenea , se referă la faptul că orașul nu are alimentare cu apă , aceasta , procurându-se ” prin sacale de la fântână Sâmboteanu , și din râul Jiu , neexistând amplasate rezervoare . În ceea ce privește personalul serviciului pompierilor , acesta beneficia de aportul a 17 oameni , 8 cai , 1 car , 4 pompe , 3 sacale mari și 5 sacale mici cheltuindu-se cu acest serviciu suma de 14740 de lei anual , iar pentru ” reparația și întreținerea materialului de incendiu ” s-a cheltuit câte 1000 lei pe an , începând cu anul 1908 . Se menționează faptul că nu are pompieri dependenți de Ministerul de Război , și că acest Minister nu participă la întreținerea serviciului existând ” o cazarmă veche nefiind suficiente , cu magazie de blană și șopron de lemn acoperite cu paie ”. Referitor la personalului serviciului , din ” Statul constând în prezența și în achitarea personalului = Pompierilor din serviciul ” Comenzi de Foc ” Târgu - Jiu pe luna martie 1911 = ” reies următoarele :

1 Tomaș Jerca	Comandant pompieri
2 Toma Mandu	Sergent major
3 Grigore Isăcescu	Pompier
4 Alexandru Ciort	-
5 Grigore Guță	-
6 Ion Guțică	-
7 Ion Cerchez	-

8 Matei Bardache	-
9 Petre Pomchereanu	-
10 Petre B.	-
11 Gheorghe Dănăricu	-
12 Niculai Curelea	-
13 Vasile Licărete	-
14 Grigore Codoban	-
15 Nicolai Pănoiu	-
16 Ghiorghe Predasim	-
17 Ion Matei	-
18 Nicolaie Bucică	-

Ajutorul comandantului pompierilor , sergent major Toma Mandu ,în urma unui raport al "Paznicului de hotare "a fost amendat , 14 iunie 1911 ,cu salariu pe timp de 10 zile. Important este faptul că pe acest raport de amendare apare pentru prima oară ,pe un document existent , ștampila Serviciului cu următoarea inscripție:

"Regatul României
Primăria Orașului Târgu Jiu
Serviciul Pompierilor"

Tot din acest ștat de plată pe luna martie 1911se remarcă faptul că pompierul Grigore Guță aflat la poziția nr. 5 din "Stat" fusese devansat cu 3 locuri ,anume de sergent major Mandu Toma ,Grigore Isăcescu și Alexandru Ciort, față de ștatul din luna ianuarie 1903, când figura la poziția nr.2 și avea funcția de subșef comandă. Cu certitudine 3 persoane ce-l devansaseră erau foști soldați lăsați la vatră din trupele de artilerie, care au beneficiat de modul preferențial de angajare pe funcții. Faptul că dintre pompierii comenzii din 1903 nu mai erau angajați decât 2, în 1911, întărește ideea fluctuației a efectivelor ,lucru dăunător în activitatea operațională a comenzii. Unul dintre cele mai de luat în seamă motive al acestei stări de lucruri ,era și faptul că pompierii comenzii erau slab retribuiți .Astfel ,reiese și din scrisoarea Șefului Serviciului Tehnic al Primăriei Târgu - Jiu ,adresată primarului, în care acesta informează asupra faptului că începând "de la 1 octombrie 1911,reducându-se lefa pompierilor la 30 lei lunar " (...)cei 6 din cei mai buni și mai vechi pompieri (...) părăsesc serviciul irevocabil ", dacă nu li se va mai adăuga la salariu .

Un alt fapt notabil al acestui an este și în finanțarea unui teren de incendiu pe ruta Târgu - Jiu - Craiova , acest lucru datorându-se izbucnirii unui incendiu pe calea ferată .

În ciuda atâtor și atâtor probleme de natură diversă , pompierii orașului își făceau datoria , astfel încât , comandantul pompierilor raporta primarului în ziua de 27. 03. 1911 următoarele : " în ziua de 26 curent am ieșit cu pompele la orele

3 P.M. la casele domnului Oproiu din strada Unirii , la ora 9 seara la casele domnului Pantelimon Bărbulescu Abagiu din strada Tudor Vladimirescu și la orele 12 noaptea la casele domnului Iancu din strada Unirii unde a ars un grajd , un șopru un fânar din pod unde cu toată străduința la putut localiza la orele 3 jumate dimineața”.

Pentru îmbunătățirea activității la 26 mai 1911 , șeful comenzii cerea primăriei aprovizionarea cu 100 m furtun , 12 căngi de 5 – 7 m , 20 perechi semigarnituri de alarmă , trei scări de 7 – 15 m lungime , 4 site la sorburi , 4 țevi pentru furtune , “ pe lângă cele deschise mai sus serviciul ca să corespundă cerințelor se simte apsolută necesitatea de 12 cai ” .

La data de 4 iunie 1911 , primăria înaintează comandantului pompierilor , bugetul afectat comenzi pe 1911-1912 . În sfârșitul scrisori se mai transmit următoarele ordine : “ nu admite nici o risipă . abaterile se vor pedepsi aspru făcându-vă răspunzător și material , (...). În ce privește atribuțiunile serviciului dorim ca așa numitele corvezi în afară de serviciile primăriei , să dispară cu totul (...) . În afară de îndatoririle ce le au pompieri în serviciul pt. care sunt destinați ei vor fi detașați numai în urma ordinelor ce vă vor da după necesitate și la alte lucrări ale altor servicii comunale ” .

Spre sfârșitul anului 1911 mai precis în luna septembrie , iese din serviciu șeful comenzii , domnul Toma Jerca , locul său fiind luat de sergentul adjutant în rezervă Ion Valf. Acesta , în cererea de angajare , adresată prefectului încă din 17 iunie sublinia că “ a servit 25 de ani în arma Artileriei ” , iar o parte din aceștia i-a făcut “ ca sergent major în bateria de pompieri , cunoscând la perfecție această meserie ” .

Această schimbare este foarte importantă pentru noi, mai ales prin faptul că acest domn Valf , dovedește o meticulozitate desăvârșită cu ocazia luării în primire a acestei funcții. În procesul verbal de predare – primire, și în inventarul întocmit cu această ocazie se reflectă o imagine deosebit de completă a dotării “ Comenzii de Foc ” la acea vreme . În acest fel , aflăm că la acea dată , erau înregistrate ca “ materiale de incendiu ” 3 pompe “ Knaust ” , o pompă model “ francez ” , o pompă de coș model “ Klaiton ” , un car pt. unelte , 5 sacale de lemn , o saca de fier pe arcuri și cinci stropitori mari și o pompă de mână . La categoria “ diverse și accesorii ” erau înscrise printre altele , o trăsură , trei perechi clopoței , o frânghie pentru incendiu , trei care noi , 14 topoare , 13 căngi , 4 furci, 14 chei pentru diferite piulițe , o cheie franceză , un fereștrău bușteni , 4 ferăștrăie de mână , 4 găleți de apă , o scară obișnuită , etc. Inventarul mai era făcut și la alte categorii cum ar fi : “ harnașamente ” , “ furaje ” . “ îmbrăcăminte ” , “ cazarmament ” , “ animale ” și “ animale de pripas ” . Predarea primirea s-a făcut asistată de controlul primăriei Dl. Dumitrescu . Se pare că această schimbare în cadrul comenzii a adus un suflu nou în activitate , sub impulsul noului comandant . Sub acest aspect , este alcătuit de către “ șeful serviciului tehnic ” al Primăriei , = Programul = de serviciu și instrucție al personalului secției de pompieri pe zile și ore . Printre alte activități , existau cele destinate instrucției la trăsurile de incendiu , nomenclatura diferitelor piese și

accesorii , teorie asupra disciplinei și respectul către șefi , nomenclatura cailor etc. Duminica de dimineață (8,00-10,00) , oamenii vor merge la biserică câte doi, doi , ca serviciul să nu sufere " , iar după – amiază " învoire prin oraș celor ce vor merita și care s-au purtat bine în cursul săptămânii".

Tot în acest sens , șeful serviciului tehnic , inginerul D. Ionescu , alcătuieste pe adresa Primăriei un = Memoriu = privitor la reorganizarea " Serviciului de incendiu al orașului Târgu -Jiu".



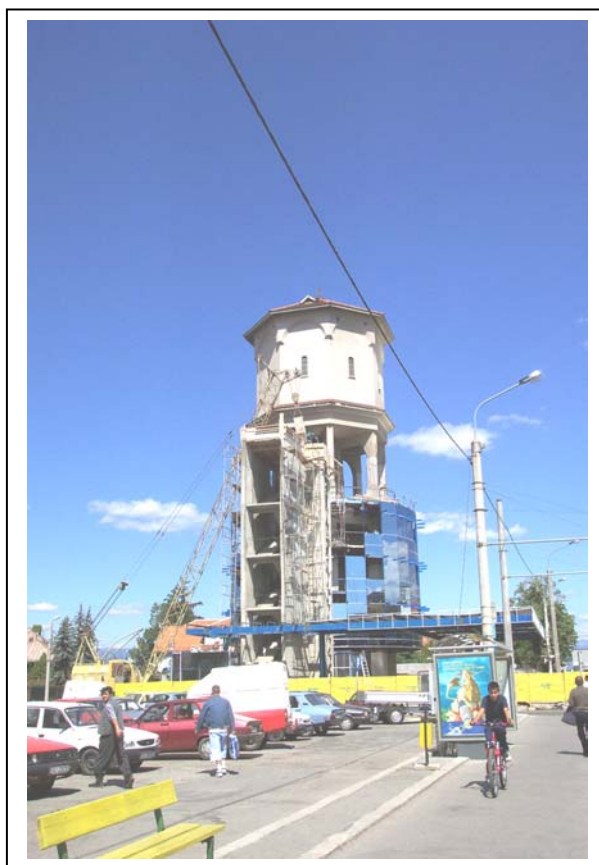
„Foștii pompieri – cazarma și garaje ” – Tg Jiu, B - dul Republicii

Acest inginer , în urma studiului " și din informațiile " făcute socotea reorganizarea în felul următor : la punctul " A " cu referire la personal , se sublinia faptul că numărul de " 15 oameni (...) cu un comandant și cu un sergent major ajutor este insuficient 2 , că ei nu trebuie " detașați pe la diferite alte servicii chiar și particulare " și că , pe viitor trebuie " angajați oameni tineri și îndemânatici de preferință din foști militari " . În ce privește leafa , acesta ar trebui mărită deoarece " un pompier este expus chiar cu viața sa în împrejurări de incendiu , inundație și alte nenorociri ce sunt chemați a preîntâmpina " . De asemenea , se pune problema organizării unei popote pentru a înlătura dese vizite în cazarmă ale membrilor de familie pentru a le aduce hrană pompierilor , și angajarea unui trompet .

La punctul " B " este luată în discuție situația cailor , notându-se faptul că , cei zece cai sunt insuficienți , fiind necesar un număr de 22 de cai . Îmbunătățirile " în cea ce privește trăsurile , pompele și uneltele de incendiu " sunt subliniate la punctul "C" , iar la punctul " D " este reluată problema locului " insuficient și de o înfățișare primitivă " care totuși , " de când a venit actualul comandant s-a îmbogățit foarte mult " . De semnalat în încheierea momentului , este sublinierea în legătură cu semnalarea incendiilor ; " ne vom servi drept foisor și de turnul Palatului Comunal care a fost făcut în acest scop creând întrânsul un post de observațiune legat prin telefon cu Cazarma Pompierilor " .

**„Castelul de Apă” –
fosta Rezerva de apă a oraşului
Târgu Jiu.**

- în prezent se află în
modernizare pentru viitorul
sediul *PETROM*. -



Un document inedit datat 12 decembrie 1911 , este adresa făcută de serviciul administrativ al Comunei Urbane Roman , primăriei Târgu - Jiu , în care se solicită trimiterea a " un exemplar din regulamentul respectiv la serviciul Pompierilor comunal , precum și orice altă relație cu privire la bunul mers al acestui serviciu , dându-se prilejul de a profita de experiența dumneavoastră încercată " . Chiar dacă , în dorința de a face o reorganizare competentă , primăria din Roman , este posibil să mai fi cerut astfel de detalii și altor orașe din țară , de menționat este faptul că serviciul de pompieri din Târgu - Jiu era apreciat și recunoscut , cu atât mai mult cu cât activitățile pompierilor din Roman fusese organizată și în sistemul artileriei .

Noul comandant , înțelegând și asumându-și responsabilitatea misiuni sale , accepta din ce în ce mai greu folosirea oamenilor din subordine la diferite activități de pe lângă primărie . În această ordine de idei , adjutantul Ion Valf , scrie o adresă în ianuarie 1912 , primarului , în care raportează că transportarea în fiecare zi a apei la Spitalul Județean și la școlile primare locale , prejudiciază buna pregătire a oamenilor , mai ales că acest lucru este " dealfel neobligatoriu " . Tot la începutul acestui an , în luna februarie se raportează lichidarea cu succes a unui început de incendiu " la locuința D-lui Dumitru Ștefan din strada Victoriei , neîntâmplându-se nici un accident " , iar un alt " în Olari , strada Mihai Bravu în data de 24 martie , la ora 3 și 30 minute " . Referitor la acest incendiu , comandantul raportează că a fost anunțat târziu , locuitorul care anunțase fugind

” câțiva kilometri și atunci a fost destul de ostenit și emoționat încât a trebuit să repauzeze încă câteva minute până a putut spune unde arde ” .

Pentru un mai bun mers al activității , Ion Valf , insista pentru înființarea unui post în ” Foișorul Palatului Comunal ” legat prin fir telefonic cu ” Serviciul de incendiu ” , lucru care I-a fost și aprobat .

În luna septembrie 1912 , Serviciul Central al Primăriei trimite o adresă cu caracter ” Urgent ” maiorului Urlățeanu , membru al ” comisiunii mixte ” formată de Ministerul de Război și cel de Interne în legătură cu organizarea activităților de pompieri , cerând detalii referitoare la uniforma pompierilor . Maiorul Urlățeanu , comandantul Companiei de Pompieri București dă curs acestei adrese răspunzând că activitatea ” Comisiunii ” nu a demarat încă . Faptul că abia fusese desemnată componența acestei ” comisiuni mixte ” și ea fusese deja contactată de ” Comanda din Târgu - Jiu ” , denotă voința factorilor locali de a avea o instituție bine organizată . Maiorul Urlățeanu primea în 1912 funcția de inspector al pompierilor militari .

Acțiunea de creare a unui noi uniforme a pompierilor este încheiată la sfârșitul anului , astfel că , în iulie 1913 era trimis un om la București pentru ridicarea a 18 perechi de cizme pentru pompieri la Societatea pentru Furnituri Militare , iar în aprilie 1917 , când trebuie ca oamenii serviciului să se îmbrace cu ” haine de vară ” , comandantul scria primarului că ar mai fi nevoie de ” 19 capele de vară de culoare gri ” . Se remarcă că în urma insistențelor acestui șef al comenzii , în această perioadă dinaintea primului război mondial s-a înregistrat un real progres în organizarea activităților pompierilor din Târgu - Jiu . Astfel în ștutul de plată al luni noiembrie 1914 erau cuprinși 23 de oameni . Printre acești oameni se află și sergentul Grigore Guță , el fiind angajat al Comandei dinainte de 1903 .

În adresa trimisă primăriei în 1915 , șeful comenzii , Ion Valf , cerea , pe lângă altele , înlocuirea aparatului uzat din ” Observatorul de incendiu ” . El insistă pentru menținerea acestui post de observare , ” căci împrejurările vor dovedi că anunțarea la timp a unui incendiu este mai sigură , iar pe lângă toate aceste avantaje apoi ne putem socoti și noi un oraș mai modern aranjat cu serviciul de incendiu ” .

Competența comandantului pompierilor din Târgu - Jiu , nu reiese doar din latura administrativă a activității desfășurate de acesta , ci și din buna organizare în pregătirea profesională a pompierilor și din comportamentul acestora la incendiu . În ziua de 16 februarie 1916 , ora 12 și jumătate , un incendiu izbucnit la ” Casele proprietatea domnului Ștefan Popescu , care din cauza anunțării întârziate luase proporții . Pompierii ajung ” în interval de 7 minute (...) cu întreg personalul și cu toate instrumentele la fața locului ” . Casa aflându-se în centrul orașului , iar vântul bătând cu putere , exista pericolul extinderii focului ” totuși cum sosirea pompierilor a fost la timp și cum a avut priceperea a așeza cele două pompe bine echipate la locul absolut unde trebuiau și cu tot riscul vieții am putut localiza incendiul după o muncă de 3 ore . Focul a fost complet stins și am plecat

cu personalul la cazarmă lăsând încă doi pompieri cu o saca de apă pentru a mai uda pe sub dărâmături ” .

Un aspect foarte important al acestei perioade trebuie privit prin prisma influențării activității comenzii , de împrejurările primului război mondial . Concentrările , mobilizările și uneori rechiziționările s-au răsfrânt în mod negativ asupra activităților serviciului .

În acest sens este plângerea comandantului către primărie din 1916 , în care subliniază „că de când au început concentrările acest serviciu suferă foarte mult (...) , căci pe cei câțiva minori care îi înlocuiesc (...) nu ne putem baza , iar pe cei patru pompieri pe care i-am comtat sunt aproape răspândiți cu stropitul străzilor , cu transportul apei la spitale și școli ” . În acest început de an în cadrul serviciului au mai rămas doar 7 pompieri . Ordinele Ministrului de Război fiind clare în sensul că ” pot fi dispensați de mobilizare pompieri din Comunele Urbane, grade inferioare , din miliție sau din cele din urmă 6 contingente de rezervă și să aibă cel puțin un an de serviciu ” . În serviciul pompierilor , deja subțiat , în august 1916 , când au sosit reglementările , nu exista ” nici unul din pompieri care să beneficieze de dispozițiunile regulamentului ” astfel că , se propune înlocuirea pompierilor mobilizați ” cu milițieni și cum pentru această funcție se cere cunoștință și exercițiu ” acest lucru trebuie făcut cât mai curând . Spre sfârșitul anului 1916 și începutul anului 1917 această situație devine tot mai dificilă . În aprilie 1917 prin mobilizarea a 13 pompieri , în cadrul serviciului rămâneau doar 3, lucră ce l-a făcut pe primarul de atunci al orașului domnul Blănescu , să solicite prefectului posibilitatea ” de a recruta personalul necesar (...) a 25 de pompieri dintre prizonieri eliberați sau fugiți de pe front și care actualmente se găsesc la vetre și de preferat cei care au făcut serviciul militar în arma artileriei sau cavaleriei ” .

III. Particularitățile evoluției pompierilor militari în perioada 1918 – 1940 și ulterior

Pentru istoria pompierilor militari , perioada 1918 – 1940 a fost marcată , nu numai de numeroase frământări pt. aflarea celor mai nimerite structuri organizatorice , pentru dotarea cu tehnica de luptă și mijloace de stingere corespunzătoare cerințelor , ci și mai ales , de cristalizare a conceputului privind prevenirea incendiilor .

În ansamblul ei , în această perioadă , ce s-a integrat într-un larg proces de modernizare a structurilor militare românești , se disting 2 etape .

În prima , până în anul 1929 , au fost adoptate măsuri care vizau deprinderea totală a instituției pompierilor militari de artilerie și crearea unei structuri organizatorice proprii , necesare desfășurării misiunilor de luptă pe baza unei coordonări unice la nivel național .

Cea de-a doua , începând cu anul 1929 , anul înființării Comandamentului Pompierilor Militari , este dominată de modernizarea și diversificarea structurilor organizatorice , ce au dus la constituirea Corpului Pompierilor Militari , cu sarcini și atribuții precise privind îndeplinirea misiunilor de luptă . În această etapă au fost inițiate primele măsuri în direcția prevenirii incendiilor , activitate care , în timp concentrată la nivel național, a devenit o preocupare de bază a pompierilor .

În viața serviciului de pompieri ai orașului urmează o perioadă mai puțin fastă , chiar tensionată, generată pe de o parte de unele probleme de inventar , " iar pe de alta de subțirimea bugetului alocat acestui serviciu din motive oarecum obiective " . Astfel , odată cu retragerea frontului spre București plecase și administrația orașului și implicit serviciul pompierilor . Datorită greutăților de deplasare , comandantul Ion Valf lăsase în diferite utilaje din dotare în orașele Craiova și Slatina , acum la întoarcere , întâmpinând mari greutăți în recuperarea lor . La acesta s-a adăugat și lipsa unui personal bine pregătit în serviciul pompierilor " datorat mobilizărilor . Ca o contracarare a acestui fapt apare decizia poliției sub patronajul căruia se află " comanda " de a forma pe lângă acestea , lunar pichete de incendiu .

Astfel în luna aprilie 1918 , acest " pichet de serviciu " era format din :

1	Ihancu Solomon	Din	Victoriei nr.	5
2	D.I. Hobeau	-	-	7
3	Ghe. I. Lemnaru	-	-	23
4	Iancu Zubuleac	-	-	25
5	Ghiță Caistoidurcu	-	-	27
6	Nicolae Corlov	-	-	27
7	Ion Ciobanu	-	-	51
8	Petre Roșca	-	-	73

9	Ion Viașin	-	-	79
10	Vasile Râmniceanu	-	-	76

În noaptea 1-2 august 1918 , orele 1 și 20 minute , a avut loc un incendiu la proprietatea lui Ghe. Niculaescu din strada General Tell , unde s-a făcut " cu greutate față deoarece toți pompierii sunt desculți și deci imposibil să intre în foc pentru a face ceva cu cangela sau cu toporul " . Tot cu această ocazie , sergentul Grigore Guță a fost ars la o mână și lovit la un picior și cap " aceasta din cauza prăbușirii acoperișului .

Condițiile deosebit de precare în care acționau oamenii serviciului , a dat naștere la nemulțumiri în rândul acestora , lucru care l-a făcut pe comandant să adreseze primarului mai multe scrisori cu caracter revendicativ , ceea ce nu era pe placul nimănui . dacă la un moment dat serviciul avea 23 de angajați , iată că după recesiunea urmată războiului , acesta nu mai numără decât zece angajați , după cum urmează :

1	Ion Valf	Comandantul pompierilor
2	Grigore Guță	Sergent major
3	Ion Boian	Pompier
4	Dumitru Oprian	-
5	Gheorghe Drăgan	-
6	Ion Popescu	-
7	Nicolae Besoi	-
8	Ion Oprița	-
9	Grigore Zgarbură	-
10	Grigore Dumitrache	-

Nu se poate trece neobservată prezența între aceștia a decanului în activitate, sergent major Guță Grigore , angajat în serviciu dinainte de 1903.

Probleme de efective și de dotare în această perioadă au fost de grele , astfel că " Misiunea Crucii Roșii Americane " , sosită în localitate pentru împărțirea în mod gratuit la populația orașului a diferitelor obiecte de îmbrăcăminte , a binevoit a dăru pentru pompieri următoarele obiecte : câte 11 perechi de bocanci, cămăși , capele etc.

Toate aceste probleme făceau ca activitatea serviciului de pompieri să nu mai fie organizată așa cum ar fi dorit acest comandant , Ion Valf , care servise armata , înainte de a veni la pompieri din Târgu - Jiu , timp de 25 de ani , la artilerie . Starea conflictuală creată în principal pe neputința administrației locale , de a oferi condiții normale de desfășurare a activității serviciului , a ajuns atât

de departe încât pe data de 26 februarie 1920 , adjutantul Ion Valf își "declară demisia din postul de comandant al pompierilor începând cu data de 1 martie".

În "deciziunea nr.802" ,din aceeași zi Președintele Comisiunii Interimare, numește în acest post pe domnul Gheorghe Haralambescu , care pe data de 1 martie 1920 depune jurământul : " Jur credință Regelui , supunere Constituției și legilor țării mele , jur să sprijin interesele comunei " .

Din procesul verbal de predare - primire , întocmit între adjutantul Ion Valf și plutonierul major Gheorghe Haralambescu , reiese că inventarul animalelor și echipamentelor era mult diminuat de perioada dinaintea războiului , când acest serviciu ajunsese la o organizare multumitoare .

La puțin timp după instalarea în funcție , noul comandant întocmea la rândul lui un memoriu Președintelui Comisiunii Interimare , în care solicita mărirea de la 10 la 15 , enumerând , mai departe , echipamentele de incendiu ce trebuie reparate . În finalul memoriului, comandantul cere insistent ca " pompierii să nu mai fie întrebuințați decât numai la serviciul de incendiu "și" spre a putea face școală cu ei".

Maiorul Urlățeanu , devenit în 1916 locotenent colonel , a avut în perioada 1912 – 1920 , funcția de Inspector al pompierilor militari .La 1 iulie 1920 , funcția de Inspector era preluată de locotenent – colonel Gheorghe Pohrib , de personalitatea căruia se leagă întregul proces de modernizare și organizare a Corpului Pompierilor Militari . Urmărind în continuare evoluția la nivel național în anul 1921 , Marele Stat Major hotăra ca unitățile și subunitățile de pompieri să-și primească efectivele direct prin încorporare fără a mai trece prin regimentele de artilerie . pasul următor se făcea în 1926 , când Ministerul de Război hotăra trecerea tuturor unităților și subunităților de pompieri în subordinea administrativă a Inspectoratului General al Pompierilor .

Înființarea , în continuare , a noi și noi unități și subunități au făcut ca în anul 1929 , la 2 august , Inspectoratul să fie transformat în Comandamentul Corpului Pompierilor Militari .

La începutul anului 1927 , sosesc pe adresa Primăriei orașului două oferte în vederea achiziționării de mașini și materiale de incendiu , una din partea firmei " Kobe" și una din partea firmei Magirus" . Aceasta din urmă , după cum se va demonstra cu timpul , va câștiga bătălia concurenței în acest domeniu , la nivel național .

În anul 1926 , în chiar anul înființării , " Inspectoratul General al Pompierilor " își trimite reprezentanți în control la serviciul pompierilor din Târgu - Jiu . În urma controlului efectuat , ministerul de interne semnează o adresă , în anul următor , întocmită de Inspectorat , în care sunt relevate aspectele total necorespunzătoare, în care se află Serviciul . Este subliniat faptul că , materialul de incendiu este în " stare rea de funcționare (...) , caii incapabili de efort îndelungat , (...) oamenii nepregătiți". Faptul că Inspectoratul a găsit de cuviință să controleze și orașul nostru în următoarele luni ale înființării sale , dovedește că serviciul de pompieri își câștigase un oarecare renume .

Comandantul regimentului 7 Artilerie grea , colonel Chilina , la data de 16.02.1927 , precum și comandantul Regimentului 18 Infanterie , la data de 20.08.1928 , solicitau aprobarea primăriei orașului ca echipele de pompieri organizate în aceste unități să facă pregătire de specialitate la secția de pompieri locală .

Ulterior , primesc pe rând , aprobarea primăriei orașului de a participa două zile pe săptămână la instrucția serviciului de pompieri .

La jumătate anului 1927 , comandant al pompierilor din Târgu - Jiu se află Dumitru Alexandru în memoriul adresat de acesta , în 21 octombrie 1927 , solicita un salariu mai bine plătit pompierilor , cât și alte facilități . De asemenea , în acest memoriu reiese că în serviciul se aflau 12 soldați și un sergent major , personal insuficient pentru acest serviciu atât de important .

În contextul acestui eveniment general în activitatea pompierilor , primarul orașului, domnul Titi Bălănescu , primește o ofertă din partea " întreprinderii de apărare contra incendiilor " București .

Această firmă oferea o întreagă gamă de vopseluri ignifuge și stingătoare .

De la Dumitru D. din comuna Schela , ucenic în acest timp la " fabrica de tâmplărie – frați Konci și Ionescu " , aflăm că în 1928 a avut loc pe strada Tudor Vladimirescu un puternic incendiu la atelierele mecanice ale firmei "Wockon și Eisler".

Pompieri lucrând cu mult curaj , nu au putut evita explozia unui tub de oxigen aflat în flăcări. Explozia a fost auzită , nu numai de curioși veniți , în noaptea , la fața locului , ci și de întreg orașul .

La fel aflăm că , într-o noapte de toamnă al aceluiași an a luat foc clăile dascălului Naie Drăgoiescu dinspre Vărsături , foc văzut de întreg orașul și că pompierii sosiți au putut face ca focul să nu se extindă la casele proprietarului .

În această perioadă , în ziua de 2 decembrie 1928 , a avut loc unul dintre cele mai mari incendii din Târgu - Jiu , pompieri fiind supuși timp de 4 ore la dificile operațiuni . Acest incendiu petrecut la școala de meserii din Vădeni a semnalat , încă o dată , necesitatea unei bune organizări a serviciului de pompieri , care foloseau pompe manuale model Knaust .

Odată cu transformarea Inspectoratului Pompierilor în Comandamentul Corpului Pompierilor activitatea pompierilor a făcut un pas hotărâtor în planul organizării sale . În urma acestei decizii , în anii următori au fost reorganizate majoritatea serviciilor de pompieri din țară În orașul nostru , serviciul pompierilor organizându-se pe data de 08.08.1934, sub numele de " secția de pompieri militari " Târgu - Jiu , care aparținea de Corpul I Craiova .

La data 25 ianuarie 1935 , Secția de pompieri era dotată cu o autopompă de incendiu , alimentată cu benzină , șofer fiind Bino Gheza ;un Kg de benzină costând 9,50 lei .

Fostă reședință a pompierilor gorjeni, actualmente sediul Administrației Drumurilor Locale Târgu - Jiu.



Impulsionat de acest fapt, serviciul tehnic al primăriei , întocmește un deviz estimativ referitor la " reparațiile și amenajările " secției de pompieri detailat , ajungându-se la suma de 46, 908/ lei , iar ca valoare generală inclusiv categoria diverse , avansându-se suma de 70.100 lei , sumă aprobată de primărie în 2 decembrie 1935 . Clădirea secției se afla în curtea palatului comunal Târgu - Jiu .

Odată cu reorganizarea " secției de pompieri militari " Târgu -Jiu , în postul de comandant este instalat plutonier Popa Marin , iar la un an , secția , a fost dotată cu autopompă " Magirus " .

În anul 1936 , intra în vigoare o nouă lege care reglementa activitatea pompierilor civili și militari din întreaga țară și care , de asemenea , instituia o coordonare unică în activitățile de prevenire și combatere a incendiilor , concepând instituția pompierilor într-un tot unitar , în concordanță cu dezvoltarea societății românești .

Pentru îndeplinirea misiuni încredințată pompierilor prin regulamentul apărării pasive , s-au luat măsuri de dotare a unităților cu măști de gaze , costume de protecție , dispozitive pentru împrăștierea cloruri de var , detectoare și alte mijloace necesare depistării și neutralizării gazelor de luptă. În aceeași perioadă , preocupările pompierilor se îndreptau în direcția dotării diferitelor instituții publice , așezăminte și întreprinderi cu aglomerări de persoane cu mijloace inițiale de stingerea incendiilor , respectiv cu " aparate de mână pentru stins incendii " .Cele mai mari răspândite stingătoare manuale intrate în dotarea C.F.R. -ului , aeronauticii , a teatrelor și cinematografele , al altor obiective , erau :

- Knockout – cu spumă
- Primus – cu lichid
- Witrich – cu lichid

După anul 1936 , și au făcut apariția produse marca " pompier " cu praf și butelie de presiune pentru împrăștierea și stingătoare montate pe crucișătoare speciale cu o capacitate de la 50 la 200 l spumă sau praf .

În anul 1938 , pe piață apărea un nou produs autohton , pompa manuală " pompier " , pentru dotarea formațiilor civile de pompieri de la sate , care aveau un rezervor pentru apă cu capacitatea de 300 l , iar distanța de refulare era până la 27 m , cu debit de 150 l pe minut .

La 17 februarie 1936 , secția de pompieri a orașului Târgu - Jiu , trimitea o adresă comandantului cercului de recrutare al județului Gorj , în care , acesta era rugat să repartizeze "secției " 4 șoferi în loc de 2 , deoarece , " primăria a mai comandat încă două autopompe , care vor sosi în cel mai scurt timp " . Se urmărea , astfel , ca pe lângă cei trei șoferi operativi de pe cele trei autopompe , să mai aibă unul de rezervă pentru " eventualele accidente sau cazuri de boală " .

Din bugetul secției de pompieri Târgu - Jiu pe anul 1936 – 1937 , reiese că era aprobat următorul efectiv subofițeri , un plutonier major și un subofițer instructor ; trupa doi sergenți , trei caporali și 13 soldați în total 20 de oameni , iar ca animale 8 cai . Totalul general al bugetului se ridica la suma de 250945 lei

În cursul anului 1937 colonelul Gheorghe Pohrib era trecut în rezervă , funcția de comandant al pompierilor fiind luată de către locotenent colonelul Neron Lupașcu, printr-un decret semnat în 19 martie 1937 .

Articolul 32 al legii de organizare a pompierilor prevede asigurarea personalului Corpului Pompierilor Militari .În acest sens , Casa de Asigurare a Corpului , trimitea în februarie 1939 primăriei din Târgu - Jiu , o adresă prin care solicita vărsarea sumelor aferente asigurărilor la dispoziția casei și nu " la stat " , astfel încât , pompierii să poată intra în posesia drepturilor cuvenite .

Începutul anului 1939 , îl găsește la comanda secției de pompieri din Târgu -Jiu pe plutonierul major Mocanu Tănase . În bugetul anului 1939 – 1940 , era trecut ca efectiv al secției de pompieri în număr total 24 persoane di care : 2 subofițeri , 2 sergenți , 3 caporali ,17 soldați, iar cheltuielile totale se exprimau la 915 mi 292 lei .

În 15 aprilie 1939 , comandantul , plutonier major Mocanu Tănase , pentru o mai bună organizare și intervenție în caz de incendiu solicită primăriei instalarea unui post telefonic la secția de pompieri , care să fie în legătură directă cu instituțiile importante din oraș , lucru de astfel " necesar și în caz de război , după cum este prevăzut " necesar și în caz de război , după cum este prevăzut și în plan de apărare pasivă al comunei " . Important în această adresă este faptul că șeful secției Mocanu Tănase , scrie , iar că revine cu această ocazie la rapoartele anterioare din 8 februarie , 5 mai și 19 iulie 1937 , cea ce ne spune că domnia sa era în funcție de comandant încă de la începutul anului 1937, când la înlocuit pe plutonier Popa Marin.

În luna aprilie 1939 , Secția Pompieri Târgu - Jiu era abonată la revista " Buletinul Pompierilor Români " . Această revistă fusese inaugurată încă din anul 1929 , începându-și activitatea cu un tiraj de 500 de exemplare fără excepție , fiecare număr al buletinului prezenta adresele utile , necesare procurării materialelor de incendiu . Dacă în primi ani , erau prezentate cu prioritatea

firmelor Knaust , Carl Metz și Magirus , după 1935 erau făcute către produsele " industriei române pentru aparate de stins incendii " .

Astfel , la 5 octombrie 1939 , prin ordinul numărul 19941 al Corpului de Pompieri Militari , se aducea la cunoștința comenzii secției că societatea " Naveta " București confecționează țevi de aluminiu denumite "Alco" , din ordin semnat de șeful serviciului tehnic – maior H. Popaliseanu și șeful biroului tehnic , studii și experimentării – căpitan M. Marinescu .

Acțiunea de " monitorizare " a secției de pompieri Târgu -Jiu mai face un pas în martie 1940 , când o comisie a primăriei și comandantul Tănase Mocanu mai recepționează o autopompă Magirus tip Goliat I .

În această perioadă , secția de pompieri Târgu - Jiu , era subordonată Grupului I Pompieri Olt cu sediul la Craiova , grup care în martie 1940 , informa secția că firma F.W.LOOW din Sibiu produce aparate de lipit furtune , care sunt absolut necesare oricărei unități .Insistența grupului pentru achiziționarea aparatului , era subliniată de faptul că primăria nu dispunea de fondurile necesare , " se poate socoti ca o intervenție strălucitoare " .

La 13 martie 1940 , prin ordinul numărul 47839, comandantul Comandamentului Corpului de Pompieri Militari ,locotenent colonel Boboc Ion , aprobă ca secția de pompieri Târgu - Jiu să achiziționeze... pentru doborârea ghetarilor și zăpezii de pe acoperișurile caselor înalte .

Secția de pompieri Târgu - Jiu " a participat și a contribuit la stingerea incendiului ce a avut loc la Arestul Central din Craiova , în noaptea zilei de 18 – 29 august 1940 " , la ordinul telefonic al Ținutului Olt .

Organizarea la nivel național era în anul 1940 , concepută astfel : existau 10 grupuri ținutale (teritoriale) , care subordonau două batalioane , 15 companii și 68 de secții .

Referitor la prevenirea incendiilor , este de remarcat faptul că , încă de la începuturi , Comandantul Pompierilor s-a dovedit convins de necesitatea acestei activități .Nivelul atins de dezvoltare acesteia a dus la redactarea în 1940 , a primului proiect de regulament pentru prevenirea incendiilor .

La 1 septembrie 1941 colonelul Neron Lupașcu a fost trecut în rezervă , locul său de comandant al Corpului de Pompieri , fiind luat de colonelul Gheorghe Samarian , chemat din rezervă Perioada de interimat a acestuia a fost scurtă , comanda Corpului fiind preluată de colonelul Petre Nicolae , ofițer cu experiență necesară acestei instituții militare .

În timpul celui de-al doilea război mondial , orașul și alături de acesta Secția Pompieri , a fost încercată în câteva rânduri de bombardamente urmate de puternice incendii .

În acest timp , în apropierea orașului , în Stănești , exista un aerodrom al unei unități de aviație . " Flotila a 6-a de Vânătoare și bombardament " ,unde a izbucnit un incendiu depozitul de benzină , pericolul mare fiind dat și de existența în apropiere a depozitului de bombe aviatice .

Pompieri din Târgu -Jiu , fiind solicitați , au plecat cu două mașini de luptă , una dintre ele răsturnându-se în apropierea localității Ursați iar a doua ajungând și intervenind cu succes la incendiu .

În urma accidentului și-au pierdut viața 6 militari .

IV. Evoluția pompierilor Militari din județul Gorj de la 1944 și până în prezent

În perioada anilor 1944 -1947 , evoluând în contextul sfârșitului războiului , încă al ocupației și apoi al refacerii după război , Corpul Pompierilor Militari a trecut printr-un șir de prefaceri , care sub aspect organizatoric au fost marcate de extinderea cadrului organizatoric general , perfecționarea structurilor interne , îmbunătățirea formelor de organizare și conducerea activității unităților și subunităților , ieșirea din compunerea armatei și constituirea în inspectoratul general al Pompierilor , subordonat , împreună cu trupele de jandarmi și grăniceri – Ministerul Afacerilor Interne .

După ce unitățile și subunitățile ale pompierilor au participat împreună cu alte unități militare la luptele de eliberare a țării , Corpul Pompierilor Militari a continuat să-și îndeplinească misiunea sa de bază în cadrul organizatoric existent , cooperând strâns , până la terminarea războiului , cu formațiunile subordonate Comandamentului Apărări Pasive și cu unitățile militare , în deosebi cu cele destinate asigurării securității teritoriului .În linii mari , organizarea pompierilor militari era următoarea : Comandamentul Corpului Pompierilor Militari, batalioane de pompieri și de apărare pasivă , grupuri de pompieri , companii și secții .de exemplu , efectivul acestora , la începutul lunii aprilie 1946 , era alcătuit din : 105 ofițeri (din care 26 rezerviști) , 348 subofițeri , 3 maiștri militari , 4652 soldați și gradați (+1 funcționar civil) .

Primele modificări substanțiale în organizarea trupelor de pompieri au fost inițiate în primăvara anului 1945, pe baza unui studiu ce s-a materializat într-un complex de propuneri făcute la Comandamentul Pompierilor Militari și puse de acord – cum se arată în document – cu comisia aliată de control " . Acestea au fost redimensionate și concretizate în Instrucțiunile Marelui Stat Major- 51666 din 5 mai 1945 , privitoare la reorganizarea armatei române în perspectiva apropiatei terminări a războiului .

Documentul citat prevedea că : " Pompierii militari vor trece cu organizarea actuală la M.A.I. , nemaifigurând în organizarea și situațiile armatei Ministerul Afacerilor Interne va prelua asupra sa dotarea , întrebuințarea , și instrucția acestui personal " . Referitor la organizarea concretă , se preconiza ca pompieri militari să se constituie în "Inspectoratul Pompierilor " . În viitor , cadrele vor fi furnizate tot de armată , și anume : ofițeri și subofițeri se vor destina nominal de Ministerul de Război , din ofițeri activi pe bază de consimțământ . Trupa se va da din soldați în termen , după ce au făcut un an de instrucție " .

Pe parcurs ,aceste prevederi , au suferit unele modificări , însă , în principal , ele au constituit punctul de pornire pentru realizarea unor acțiuni concrete , precum și în elaborarea unor acte normative .

Schimbarea locului pompierilor militari în ansamblul organismului militar al țării a căpătat o primă consacrare juridică prin Decret – Lege nr. 2530 din august 1945 privind stabilizarea unui cadru de trecere a armatei la condiții de pace , care stipulează la articolul 8 că : " Pompierii Militari , de la data publicării prezentei legi , nu mai face parte din cadrul armatei , urmând a fi organizați ca instituție civilă de către Ministerul Afacerilor Interne ,dar referirea la organizarea pompierilor ca " instituție civilă trebuie înțeleasă ca formulă civilă menită să preîntâmpine o eventuală reacție nefavorabilă statului nostru în stabilizarea clauzelor militare ale statului de pace cu principalele puteri ale Coaliției Antifasciste .

Dealtfel , în practică nu s-a acționat precum desființarea Corpului pompierilor militari , ci s-a acționat pentru menținerea lui , scoțându-l doar din controalele armatei pentru a nu agrava efectivele limitate de tratatul de pace . În același sens apare o formulare ambiguă în Decretul – Lege nr. 1909 din 1946 , care marchează un nou stagiul în adoptarea unui cadru de pace al forțelor noastre armate și anume : " pompieri militari nu fac parte din cadrul armatei ,însă ei se vor încadra cu personal de către Ministerul de Război și Marele Stat Major . O astfel de prevedere lasă deschisă posibilitatea încadrării pompierilor cu personal militar , fără a fi în evidența efectivelor armatei . De asemenea trebuie arătat ca ștatele de organizare ale pompierilor (ca și ale trupelor de jandarmi , scoase de asemenea din efectivele armatei), au fost dezvoltate cu unitățile și subunitățile ce s-au dislocat în partea de N-V a țării, reîntregită teritoriului statal . Organica aflată în vigoare în 1946 cuprindea 146 ofițeri , 367 subofițeri și peste 4500 militari în termen .

Cadrul organizatoric al trupelor de pompieri a cunoscut modificări și s-a consolidat prin complexul de măsuri și acțiuni realizate în cursul anului 1947 pentru stabilizarea cadrului general al forțelor armate ale statului în concordanță cu clauzele militare ale tratatului de pace (semnat în februarie 1947 și cu nevoile și posibilitățile concrete ale țării . În acest proces a căpătat stabilitate într-o perspectivă mai largă , următoarea organizare a pompierilor :

- Inspectoratul general al pompierilor
- 4 inspectorate regionale de pompieri * cu reședințele la Timișoara ,București , Cluj și Iași);
- 11 grupuri de pompieri , subordonate astfel : grupurile 1,2 și 3 (cu sediile de reședință la Timișoara , Lugoj și Craiova) – Inspectoratul regional nr. 1 ; grupurile 4 și 5 (cu sedile de reședință la București), precum grupurile 6 și 7 (cu sedile la Constanța și Pitești) – Inspectoratul nr.1 ; grupurile 8 și 9 cu sediile de reședință la Brașov și Cluj – Inspectoratul general nr. 3 ; grupurile 10 și 11 (cu sediile de reședință la Focșani și Iași) – Inspectoratul regional nr. 4 .

➤ companii și 80 de secții de pompieri , amplasată în principalele centre urbane ale țării .

În același timp , statele de organizare au fost mărite la 21 ofițeri și 621 subofițeri , precum și aproape 4800 militari în termen . Unele îmbunătățiri ale cadrului organizatoric de mai sus au fost aduse la finele anului 1947 , când s-a înființat alte 12 grupuri de pompieri și s-au definitivat atribuțiile inspectoratelor regionale și grupurilor de pompieri . Tot atunci s-a definitivat organizarea subunităților în : 7 companii de tip A (92 oameni) , 23 companii de tip B (54 oameni) .

Reapărea începând cu 1948 buletinul pompierilor, încetarea părții având loc în 1944 , iar din anul 1951 apărea revista " Paza contra incendiilor " , publicații în care erau publicate pe lângă altele și incendii mai deosebite .

În vara anilor 1946 și 1947 pe teritoriul județului Gorj ca și al țării , s-a abătut o puternică secetă . În aceste condiții o mulțime de râuri au secăt . . Astfel Șușița și Jaleșul au secăt în întregime , iar Jiul parțial . Masivele împădurite din nordul județului au suferit mari pierderi datorate puternicelor incendii izbucnite . Au fost afectate mai ales muntele Dumitra , Mucelul și Scărișoara , unele incendii având o durată de ardere de o lună . Pentru acțiunea de stingere , pe lângă pompieri din Târgu -Jiu , au fost solicitate și cele două regimente din oraș precum și cetățeni comunelor Lelești , Văləri , Runcu , Peștișani , Padeș , Schela și Bumbesti Jiu .

Un alt incendiu deosebit , a fost ce izbucnit în 1953 la o sondă în apropierea localității Țicleni .În lupta cu flăcările a căzut la datorie soldatul pompier Băldicel Andrei din Compania de pompieri Târgu -Jiu .

Peste 10 ani în 1963 , alte două incendii făceau ocazia remarcării profesionale a pompierilor gorjeni . Primul a izbucnit la secția de încărcare țigetei și gazolină din localitatea Bărbătești din 21 ianuarie când pe un ger cumplit compania s-a deplasat cu rapiditate . Au avut loc pe lângă furia flăcărilor și pericolul unor posibile explozii . Militarii dând dovadă de curaj și bună pregătire profesională au reușit în scurt timp să localizeze și să lichideze incendiul , salvând bunuri în valoare de peste un milion de lei . Acțiunea a fost apreciată ca fiind foarte bună , astfel încât comandantul pompierilor va cita prin ordin de zi 15 militari din compania Târgu -Jiu , în frunte cu comandantul său căpitan Enescu Jean .

Al doilea , în luna iulie , s-a petrecut în apropierea comunei Bumbesti - Jiu pe muntele Dumitra , garda de intervenție acționând cu fermitate , având ca șef pe plutonierul major Brânzei Gheorghe , a reușit să stăpânească situația .

La 1 decembrie 1963 , se încheiau cursurile scolii de gradați în Compania de Pompieri Târgu -Jiu , cursuri organizate pentru prima dată în această subunitate .

Un alt an " bogat " în evenimente a fost anul 1965 , când compania a intervenit pe rând , pe defileul Jiului în punctul Meri , la stația de transformare a fabricii de ciment din Bîrsești , iar mai apoi la un incendiu deosebit de mare pe muntele Dumitra .

La acest din urmă incendiu s-a lucrat 6 zile continuu , având ca ajutoare 150 de militari de la unitățile militare din Târgu -Jiu . Cu această ocazie , comandantul Grupului regional P.C.I. Oltenia a recompensat pe plutonier Vasilcan Constantin cu suma de 700 de lei .

Tot în acest an , în urma controlului efectuat de comandantul pompierilor , Compania P.C.I. Târgu -Jiu a fost apreciată cu calificativul " foarte bine " .

În anul următor , pe data de 20 iulie la ora 11 , 30 la fabrica de pâine din oraș , s-a declanșat un incendiu care amenința să se propage la depozitul de făină . Datorită pregătirii bune de care au dat dovadă militari companiei , au reușit să evite consecințe deosebit de mari care ar fi urmat în cazul în care incendiul ar fi luat amploare .

Comandantului Companiei I s-au adresat mulțumiri din partea conducerii acestei fabrici .

Pe data de 15 noiembrie , compania a avut de înfruntat timp de 10 ore incendiul izbucnit la o sondă din cadrul schelei de extracție din Țicleni .

În 10 octombrie 1967 , avea să se petreacă un alt incendiu de proporții în localitatea Câlcești , unde au fost devastate de flăcări , în scurt timp , 5 case de locuit cu anexele lor . După 7 ore de lucru s-a reușit lichidarea incendiului , evitându-se incendierea întregii localități .

Cel mai mare incendiu de după război s-a petrecut în orașul nostru având loc în ziua de 17 ianuarie 1968 , în jurul orei 17 la hotel restaurant " Modern " . După o luptă de câteva ore cu focul , militari pompieri au reușit să lichideze incendiul salvând , spre satisfacția locuitorilor , clădirile ce făceau corp comun cu hotelul . S-a evidențiat întregul efectiv al gărzii de intervenție de sub comanda maiorului Peptan Ion . În urma verificărilor efectuate s-au obținut rezultate bune și foarte bune , compania primind în 15 februarie titlul de " subunitatea de frunte " , acordat de comandantul pompierilor .

Relativa dezvoltare industrială a județului nostru nu putea fi trecută cu vederea astfel că în 15 februarie , a fost înființat Inspectoratul Județean de Prevenire a Incendiilor Gorj . Prin ordinul ministrului afacerilor interne , în funcția de șef al inspectoratului a fost numit căpitan Zamfir Gheorghe . Schema de organizare a inspectoratului , mai cuprinde locțiitorul șefului inspectoratului , maior Enescu Jean , inspectorul principal , căpitan Chiriac Petre , precum și 5 inspectori , căpitan Ștefan Petre , căpitan Edu Nicolae , plutonier major Lala Petre , plutonier major Pâscălavu Mihai , plutonier Tolescu Grigore .

Acest inspectorat se va desființa în octombrie , înființându-se concomitent , Grupul de Pompieri al Județului Gorj cu următoarea încadrare : comandantul grupului Maior Zamfir Gheorghe .

În compunerea grupului se afla :

Statul major – având ca șef de stat major pe maiorul Peptan Ion , locțiitor pe maior Stan Gheorghe , inspectori principali cu statistica și propaganda pe maior Chiriac Petre , căpitan Popescu Ion , Plutonier major Mereuță Adam și plutonier Vasilcan Constantin .

Secția prevenire : locțiitorul comandantului și șeful secției, maior Enescu Jean , inspectori – căpitan Miha Iosif , căpitan Edu Nicolae , căpitan Florică Ion și ajutoari inspectori – plutonier major Lala Petre , plutonier major Pâscălavu Mihai și plutonier Tolescu Grigore .

Compania Târgu -Jiu , având comandant pe locotenent major Sorescu Marin , era compusă din două secții , prima având comandant pe locotenent Stoicheci Corneliu , iar cea de a doua pe plutonier Puiu Aurel , plutonier de companie șeful de garaj și 6 subunități activi . Aceste secții aveau să remarce , rând pe rând în acțiunile de luptă ce aveau să urmeze .

Astfel , în luna mai 1969 , a izbucnit pe Defileul Jiului în punctul " Pietrele albe" , un incendiu la fondul forestier , întins pe o suprafață de 5 hectare , existând pericolul de extindere rapidă datorită intensității vântului .Ajuns la fașa locului , comandantul gărzii de intervenție și stingere , plutonier Puiu Aurel , apreciind foarte bine pericolul , cere ajutoare . Ofițerul operativ , căpitan Popescu Ion , reia conducerea operațiunii pompierilor , ajutați și de 150 de militari din garnizoană , reușește să localizeze și să lichideze dezastrul .

În ziua de 14 iunie 1969 , în urma unei nopți cu ploi torențiale în bazinul râului Blahnita , în amonte de localitatea Săcelu , râul ieșit din matcă a produs adevărate dezastre 10 copii de vârstă între 8 și 14 ani aflați într-un autobuz ce se întorceau dintr-o excursie , pierzându-și viața . Au murit înecate sute de animale , au fost distruse în total 6 poduri și două case , alte 32 fiind inundate . Pentru salvarea vieți omenești și bunuri materiale a fost trimisă în zonă , o echipă de militari sub comanda plutonierului Puiu Aurel primind în sprijin 50 de militari din garnizoana Târgu -Jiu . Tot în acest context râul Amaradia , s-a revărsat peste albie inundând trei case din strada 9 Mai din Târgu -Jiu .

Sub comanda locotenentului major Sorescu Marin , comandantul companiei, se o echipă de militari , care dând dovadă de pricepere și curaj reușește să salveze de la înec 2 bătrâni și 2 copii aflați în mare pericol . De asemenea , inundații de proporții s-au produs în luna următoare în partea de vest a județului provocate , în principal , de apele râurilor Motru și Bulba . Cu această ocazie , tabăra de vară pentru copii împreună cu întreg orașul Baia de Aramă au rămas complet izolate . Echipa de militari , din compania Târgu -Jiu condusă de locotenentul Stoicheci Corneliu s-a deplasat la fața locului . Tot odată , se deplasează și comandantul grupului , maior Zamfir Gheorghe , organizând acțiunile pentru salvarea celor 183 de copii , personalul taberei aducând mulțumiri celor ce le-au salvat viața . În luna august a aceluși an au fost avansați la gradul următor , maior Peptan Ion , căpitan Miha Iosif , căpitan Cozariu Ilie , locotenent major Sorescu Marin și plutonier Vasilcan Constantin.

În dimineața zilei de 5 februarie 1970 , la Schela de extracție Țicleni , secția Bustuchin , la sonda nr. 49 , s-a declanșat un incendiu datorită erupției gazelor și gazolinei , la o adâncime aproximativ 2000 m , cu o presiune de peste 100 atmosfere . La intervenție s-a deplasat comandantul companiei , căpitan Sorescu Marin , la fața locului sosind și comandantul grupului , maior Zamfir Gheorghe organizând un comandament de stingere; după câteva încercări eșuate

, se hotărăște pomparea în puțul sondei a apei sub o presiune de 150 de atmosfere .

Era , în acest caz , necesară montarea unei conducte și bransarea ei la sondă , operațiune deosebit de periculoasă , executată voluntar de plutonier Puiu Aurel și maistru sondor Onea Romulus . Aceștia , echipați cu costume de azbest și protejați cu jeturi de apă , reușesc această operație în 4 ore și jumătate , operație care s-a încheiat după 18 ore de lucru continuu . Urmarea înaltei măiestrii și curajul dovedit plutonier Puiu Aurel și compania condusă de căpitan Sorescu Marin au fost citați prin ordin al Comandamentului Pompierilor . Cu aceeași ocazie plutonier Puiu Aurel a fost avansat la gradul următor , compania primind prin Ordinul Comandamentului Pompierilor , general locotenent Tatu Pamfil , diploma de subunitate de frunte .

În luna aprilie a aceluiași an , Compania de pompieri Târgu -Jiu primește o mașină de luptă de tipul SR-114 , cu o capacitate de 5000 de l . Inundațiile din mai, iunie 1970 , găsesc pompierii gorjeni acționând la înlăturarea efectelor inundațiilor în orașele Alba Iulia, Satu Mare , Harghita precum și în județul nostru în localitatea Bumbesti- Jiu, la înlăturarea urmărilor s-a acționat cu schimbul, ofițerii lucrând timp de 28 de zile , subofițeri 9 zile iar militari 73 de zile cumulate.

La începutul ciclului de instrucție 1. 07. 1971 – 19 .02. 1972 , comanda grupului era compusă după cum urmează : Comandantul Grupului – locotenent colonel Zamfir Gheorghe , loctiitor pentru prevenire – locotenent colonel Enescu Jan , comandant companie – căpitan Sorescu Marin având ca loctiitor pe locotenent Omeag Gheorghe .

Pentru rezultatele foarte bune obținute în ciclul de instrucție 1970-1971 , Compania de Pompieri Târgu -Jiu , comandată de căpitan Sorescu Marin , a primit diploma de " Subunitate de frunte " din partea Comandantului Trupelor de Pompieri , general locotenent Tatu Pamfil . Această recunoaștere a unei bune activități profesionale se va redobândi și în 1972 când , compania va primi pentru a 3 oară consecutiv această diplomă .

În noaptea de 10-11 mai 1972 , ca urmare a ploilor torențiale în perimetrul localităților Turceni, Capul dealului , Brădiceni și Ionești , apele râurilor Gilort și Jiu au depășit cotele de siguranță , revărsându-se și inundând mari suprafețe și gospodării . Din încleștarea cu apele învolburate, militarii Companiei Târgu -Jiu , participând la intervenție , au reușit să salveze cu ajutorul unei bărci pneumatice 12 persoane (2 bărbați , 2 femei și 8 copii) .

Ca o recunoaștere a unei bune pregătiri profesionale a cadrelor , Grupul de Pompieri Gorj , i s-a acordat sarcina să pregătească viitori comandanți de grupe în școala de gradați organizată în perioada 1 . 10. 1973 – 05.12.1974 și pentru județele Vâlcea și Mehedinți , comandantul școlii de gradați fiind numit căpitan Sorescu Marin .

La începutul anului 1974 , unitatea de pompieri avea în dotare următoarele mașini de luptă și transport :: un A.P.I. , 2 A.T.I. – S.R. 114 , un APC –SR . 114 , 2 APCA , un ACI , un MP , un AS pLS , iar în rezervă operativă existau un ATI –Sr

.114 și 2 APC-SR .132 . Această dotare va fi completată la sfârșitul anului cu o autospecială de stins incendii și 3 autospeciale pentru control tehnic.

***Actualul sediu al
Grupului de Pompieri
„Lt.col.Dumitru Petrescu”
al județului Gorj
-construcție începută în 1975-***



Tot spre sfârșitul anului , în ziua de 16 decembrie , la ora 18. 25 a fost anunțat un puternic incendiu la sonda de foraj nr. 4101 din zona Turburea . Ajungând în timp util , militarii companiei au reușit să lichideze incendiul înainte de a se propaga la rezervoarele din apropiere .

În luna ianuarie a anului 1975 , unitatea a mai fost dotată cu o mașină de luptă și anume un APCT Delfin .

De asemenea , în primul trimestru al anului 1975 ,în Tg- Jiu, au început lucrările de construcție al noului local destinat Grupului de Pompieri, din calea București nr. 9/B .

Din partea comenzii au fost destinați pentru urmărirea bunului mers a activității : Locotenent colonel Enescu Jean – șeful inspecției și locotenent Omeag Gheorghe – inspector T. N.; o altă dată remarcabilă , este înființarea cu data de 1. 07. 1975 a Companiei de Pompieri Turceni având ca locțiitor comandant de companie pe locotenent Stoian Marian ,venit din Timiș , iar comandant de pluton pe sergent major Sârbu Victor , venit de la Grupul Olt . Subunitatea a fost încadrată cu următoarea tehnică de luptă : o autopompă , un APCT , un ATI – Sr .114 , o APCA un autocamion cu motopompă , un motogenerator , o autofurgonetă Volga , 9 cadre și 29 militari. Această subunitate a fost înființată repartizându-i-se ca raion de intervenție partea de sud a județului având ca obiectiv deosebit viitoarea termocentrală cu cea mai mare putere instalată de 2600 MW . Prin înființarea acestei subunități Grupul de Pompieri Gorj funcționa cu 13 ofițeri , un maestru militar , 20 și unu subofițeri , un salariat civil și 97 militari în termen.

***Sediul
Stației de Pompieri
Turceni***



Activitatea anului 1976 , este începută cu următoarea organizare a Grupului: maior Cherdea Eugen : șef inspecție pentru prevenirea incendiilor : locotenent colonel Enescu Jianu ; comandant companie Târgu -Jiu maior Sorescu Marin ; comandant companie Turceni : locotenent Stoian Florian .

La sfârșitul ciclului de instrucție , comandantul pompierilor- general maior Briceag Gheorghe, a acordat, în urma rezultatelor obținute, companiilor de pompieri Târgu -Jiu și Turceni , diploma de " subunitate de frunte " .

În ziua de 11 septembrie 1977 , a izbucnit un incendiu de pădure la unitatea nr.2 Cărpiniș , la cota 1200 , în masivul Parâng . La fața locului au sosit , pe lângă militarii companiei Târgu -Jiu și un număr însemnat de ajutoare din localitățile : Crasna ; Novaci , Baia de Fier , precum și de la unitatea militară de vânători de munte . Acționând în condiții deosebite : vânt puternic , vizibilitate redusă datorită întunericului , efort prelungit de circa 12 ore , s-a reușit localizarea și lichidarea incendiului , care amenința prin propagare, plantația de rășinoase și parchetele învecinate .

Grupa de revizii , reparații și depanări este înființată în Grupul de Pompieri Gorj , începând cu anul 1978 , având ca ofițer principal pe locotenent Țicleanu Virgil și specialist pe maestru militar Palea Constantin . În luna martie , Comandantul Companiei Turceni , locotenent major Stoian Florian a predat funcția locțiitorului său locotenent Gurlan Dan , urmând ca acesta să preia comanda Companiei de pompieri Târgu -Jiu , aceasta fiind dotată cu încă o mașină de luptă ASpFGI Roman Diesel 12215.

Anul 1979 , găsește la comanda Grupului pe colonel Zamfir Gheorghe, șef de stat major pe maior Sorescu Marin , șef inspecție de prevenire pe căpitanul Omeag Gheorghe , iar comandanți de companii pe locotenent major Stoian Florian La compania Târgu -Jiu și locotenent Gurlea Dan la Compania Turceni .

În luna august a acestui an , au fost repartizați grupului și numiți loțiitori ai comandanților de companie în Târgu - Jiu și Turceni , locotenent Vasiluță Constantin și respectiv locotenent Ertatu Ion.

Un incendiu puternic a izbucnit în ziua de 20 mai 1980 la Turbo generatorul nr. 2 de 300 MW din termocentrala Turceni . Pentru stingerea incendiului a intervenit Formația Civilă de Pompieri a obiectivului și efectivele companiei Turceni comandate de locotenent Avramescu Dumitru, forțe care au reușit cu destulă greutate să-și facă datoria . Tot în acest an , în ziua de 12 iulie s-a produs o explozie urmată de incendiu la separatorul nr. 2 din Depozitul Central de țiței din Țicleni , în urma unor puternice descărcări electrice atmosferice . La stingerea incendiului au participat Compania de pompieri Târgu -Jiu și Compania de pompieri Turceni fiind solicitat Grupul de Pompieri din județul Dolj și 4 formații civile dotate cu mașini de luptă . Conducerea acțiunii a fost asigurată de comandantul Grupului , colonel Zamfir Gheorghe și de șeful secției operații din comandament , locotenent colonel Dascălu Constantin aflat în misiune în județul Gorj . Ca urmare a violentului incendiu , au mai explodat încă două separatoare , făcând misiunea pompierilor și mai dificilă . În cele din urmă , lucrând cu o greutate deosebită s-a reușit lichidarea incendiului , fiind salvată o cantitate de 21 de mii de tone de țiței și instalațiile tehnologice aferente . Pentru operativitatea cu care s-a intervenit și modul cum s-a acționat la cele două incendii în acel an , unitatea a fost citată prin ordin al Comandantului Trupelor de Pompieri .

În anul următor(1981) pe data de 17 mai , s-a declanșat un puternic incendiu la sonda 5120 din zona petrolieră Turburea . La intervenție au participat pe lângă Companiile de Pompieri Târgu -Jiu și Turceni trei formații civile de pompieri .

Aceste forțe au reușit să stingă incendiul după 4 ore de lucru în condiții deosebit de grele . Tot în acest an, șeful statului major, maior Sorescu Marin este avansat la gradul următor, iar locotenentul Roșca Anton proaspăt absolvent, este numit loțiitor al comandantului companiei Târgu -Jiu . În luna noiembrie 1981 ia ființă Compania de Pompieri Motru , comandant fiind numit locotenent Vasiluță Constantin, având ca loțiitor pe locotenent Pănescu Emil , transferat de la Grupul de Pompieri Caraș- Severin , iar funcția de comandant al Companiei de pompieri Târgu -Jiu este predată de locotenent major Stoian Florian și preluată de locotenent major Petrescu Dumitru .

***Sediul
Secției de Pompieri
Motru***



La începutul anului 1983 , schema de organizare este următoarea : comandantul Grupului, colonel Zamfir Gheorghe, Șef de stat major- locotenent colonel Sorescu Marin ; loctiitor comandant pentru prevenire - căpitan Omeag Gheorghe având ca ofițer cu organizarea pe căpitan Ninu Ștefan ; șef sector T.U. -locotenent major Petrescu Dumitru , având ca loctiitor pe locotenent Roșca Anton ; Comandantul companiei Turceni- locotenent Avramescu Dumitru, având ca loctiitor Ertatu Ion ; comandant companie Motru , locotenent Vasiliuță Constantin , având ca loctiitor pe locotenent Pănescu Emil .

În ziua de 15 noiembrie 1985 , la ora 16 55 a izbucnit un incendiu la sonda 524 din Bustuchin , din cadrul Schelei de extracție Țicleni, din județul Gorj .Datorită gazelor incendiate ce ieșeau la suprafață cu o presiune de peste 50 atmosfere erau în pericol , prin propagarea incendiului , parcul de rezervare și pădurea din imediata apropiere . Pentru stingerea incendiului du intervenit grupa operativă comandată de locotenent colonel Sorescu Marin și gărzile de intervenție ale companiei Târgu -Jiu , sub comanda locotenentului Zgăbaia Vasile și compania Turceni sub comanda plutonierului Piticea Ion . De asemenea la stingere a participat și echipajul ce încadra autospeciala cu gaze inerte (turbojet) din Grupul de pompieri Argeș, Compania a II a Pitești . În sprijinul pompierilor militari au mai sosit șase formați civile de la obiective și trei de la localități . Din partea comandamentului Pompierilor a participat locotenent colonel Tache Aurel . Acționând în condiții deosebit de grele de lucru , determinate de precipitațiile atmosferice sub forma de lapoviță și ninsoare , temperaturi foarte ridicate , vânt puternic în rafale , zgomot asurzitor , dând dovadă de curaj și profesionalism , pompieri au reușit să stingă incendiul . Cu această ocazie , o serie de ofițeri , maștri militari și subofițeri , militari în termen și pompieri civili au fost citați prin ordin de zi al Comandantului Pompierilor .

La fel de onorabil s-au comportat pompierii companiei din Târgu -Jiu pe data de 30 noiembrie 1985 , când un incendiu foarte puternic a cuprins baza furajeră a fermelor zootehnice din Bobu și Mogoșani .

Un alt incendiu deosebit de mare a avut loc în data de 24 septembrie 1986, ora 18,00 la secția mobilă 2 B.I.C. a Combinatului de Prelucrare a lemnului din Târgu -Jiu . Acțiunea de stingere a fost îngreunată atât de arderea unui mari cantități de material combustibil în spațiu închis , cu degajare puternică de fum și gaze toxice , cât și din lipsa apei datorită secetei prelungite din acel an . Prin acțiunea pompierilor militari din Compania Târgu -Jiu colaborare cu formația civilă a obiectivului s-au salvat bunuri materiale .

În urma absolvirii Academiei Militare din București , Facultatea de Arme Întrunite , este repartizat în funcție de inspector de specialitate în cadrul inspecției pentru prevenirea incendiilor , căpitan Fănuică Marin .

Începând cu data de 17 noiembrie 1988 , căpitan Vasiluță Constantin , ofițer cu pregătirea de luptă și operații , va îndeplini pe lângă atribuțiile fundamentale și îndatoririle de serviciu ale șefului de stat major .

În anul 1989 , Grupul de Pompieri al județului Gorj , își încearcă activitatea în următoarea schemă de organizare : Comandantul Grupului - colonel Zamfir Gheorghe ; șef de stat major - căpitan Vasiluță Constantin ; loctiitor al comandantului pentru prevenire - maior Ninu Ștefan ; loctiitor al comandantului - căpitan Fănuică Marin ; ofițer tehnic - locotenent major Pană Cristian ; comandant al companiei Târgu -Jiu - locotenent Popescu Vasile având ca loctiitor pe locotenent Cilibiu Constantin ; comandant al companiei Turceni - căpitan Avramescu Dumitru ; comandant al companiei Motru - locotenent Blazi Adrian .

În ziua de 29 mai , la generatorul nr. 1 al termocentralei Turceni s-a declanșat un incendiu deosebit de periculos , acesta fiind lichidat cu pricepere și curaj de compania Turceni . pe data de 31 mai 1989 , colonelul Zamfir Gheorghe este eliberat din funcția de comandant al Grupului și este pus la dispoziția comandamentului , funcția sa fiind preluată de locotenent colonel inginer Buzatu Ion, începând cu data de 1 iunie 1989 .

Din nefericire , evenimentele din " Decembrie 1989" , și-au lăsat amprenta și asupra Grupului de pompieri Gorj . Astfel pe data de 23 decembrie 1989 a fost grav rănit în luptele care au avut loc la " Academia Militară " din București și decedat pe data de 25 decembrie la Spitalul Militar , Maior Petrescu Dumitru , ofițer – erou . Iată ce era consemnat la un an de la tragicul eveniment , în ziarul " Gorjeanu" : " La numai 38 de ani s-a curmat și viața unui brav ofițer pompier gorjean , maiorul Dumitru Petrescu (...) . Pentru activitatea desfășurată și pentru meritele sale în cadrul de pompieri al județului nostru , în 1989 a fost avansat (post mortem) la gradul de locotenent colonel . Grupul de Pompieri Militari din județul nostru pierde un brav ofițer, un neprețuit coleg " .

***Statuia
eroului pompier
Lt.col.(p.m.) Dumitru Petrescu***



Eroul locotenent colonel Dumitru Petrescu s-a născut la data de 18 iulie 1952 . A urmat cursurile școlii generale și liceului în municipiul Târgu -Jiu , iar în anul 1971 a fost admis la Școala de ofițeri activi " Nicolae Bălcescu " – Sibiu - arma pompieri , pe care a absolvit-o cu rezultate foarte bune în anul 1974 , fiind repartizat la Grupul de Pompieri Gorj , unde a deținut funcții începând de la loțtiitor de comandant de companie până la inspector principal 2 termen normativ . În urma susținerii examenului de admitere la Academia Militară , a devenit student al acestei instituții militare .

Pe timpul evenimentelor din " Decembrie 1989 " , Grupul de pompieri al județului Gorj , a acționat la stingerea incendiilor care s-au produs în județ , nefiind evenimente deosebite .

După " Decembrie 1989" , în contextul perioadei de tranziție la economia de piață , pe lângă , transformările care au avut loc în societate , acestea s-au manifestat și în structura pompierilor militari pe linia asigurării logistice , prin desprinderea de inspectoratele de poliție și crearea biroului de asigurare tehnico – materială și financiară , crearea funcțiilor de militari angajați pe bază de contract , s-au creat funcții de colonel la toți loțtiitorii comandantului grupului și funcția de maior la toți comandanți de companii , s-au creat noi subunități de intervenție , s-au înființat stații de medicină de urgență , reanimare și descarcerare , s-a completat legislația ce reglementează activitatea pe linia prevenirii și stingerea incendiilor , dotarea corespunzătoare cu tehnică specifică , sporirea gradului de profesionalizare a personalului , îmbunătățirea condițiilor sociale și raportarea intervențiilor în sistem codificat , telex și pe calculator .

În majoritatea schimbărilor ce au avut loc , s-au avut în vedere alinierea la reglementările , reconsiderarea întregii baze normative existente , inclusiv a reglementărilor privind activitatea în construcții .

S-au elaborat în faza de proiect , Legea privind apărarea împotriva incendiilor , Legea privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari , Regulamentul privind intervenția trupelor de pompieri . În activitatea de prevenire a incendiilor s-a pus accent pe protecția instituțiilor și clădirilor cu aglomerări de persoane, agenții economici cu bază tehnico - materială de mare valoare sau unicat și cu risc major de incendiu , pe protecția împotriva riscurilor asociate activităților din domeniul nuclear , pe lărgirea conlucrării cu mass media pentru realizarea unei prompte și eficiente informări publice .

Începând cu data de 1 februarie 1990 , comandantul Grupului , locotenent colonel inginer Buzatu Ion este transferat în interes de serviciului în funcție de comandant al Grupului Mehedinți , în locul său fiind numit , începând cu aceeași dată , șeful statului major , căpitan Vasiliuță Constantin .

La conducerea sectorului Tehnic Utilaj , în funcția de loctiitor al comandantului Grupului este numit , pe data de 1 noiembrie 1990 , locotenent major Zgăbaia Vasile, ofițer tehnic auto . o lună mai târziu pe 1 decembrie 1990 , au loc , de asemenea , o serie de modificări în schema de organizare , prin plecare la Grupul Dâmbovița a loctiitorului comandantului de companie din Târgu -Jiu . locotenent Iacob Cristian , în locul său fiind numit locotenent Blazi Ardian , fost comandant al companiei Motru , iar comandant al acesteia fiind numit Potcovaru Aurel . ÎN urma transferării de la Grupul de Pompieri Tleorman , a fost numit în funcție de inspector principal cu activitatea informativ educativă , căpitan inginer Turcitu Constantin .

În ziua de 22 decembrie 1990 , pe platoul din fața prefecturii a avut loc festivitatea de depunere a coroanelor de flori în cinstea eroilor evenimentelor petrecute cu un an în urmă, la care au participat toate unitățile din Garnizoana Târgu -Jiu . Cu această ocazie , cadrele Grupului de Pompieri Gorj au depus om coroană de flori la mormântul eroului locotenent colonel post mortem PETRESCU DUMITRU , festivitate care se va repeta în fiecare an .

Activitatea unității este începută în anul 1991 cu următoarea schemă de organizare : Comandantul grupului , maior Vasiliuță Constantin ; șef de stat major , maior Fănuică Marin ; ofițer cu operațiile de pregătire de luptă , căpitan Olaru Aristică ; ofițer cu munca de personal , căpitan Avramescu Dumitru ; loctiitorul comandantului pentru prevenire , maior Ninu Ștefan ; loctiitor tehnic al comandantului , locotenent major Zarescu Valentin ; șeful sectorului Asigurare Materială , economist principal căpitan Lungu Constantin ; comandantul companiei Târgu -Jiu , locotenent major Popescu Vasile , având ca loctiitor pe Blazi Adrian ; comandantul companiei Turcitu , locotenent major Cilibiu Constantin ; comandantul companiei Motru , locotenent major Potcovaru Aurel .

În luna iunie , pe data de 8 și 9 , efectivul companiei Târgu -Jiu a participat la limitarea și înlăturarea efectelor inundațiilor produse prin ieșirea din matcă a râurilor Tismana , Bistricioara , Bistrița , Jaleș , Șușița și Jiu , urmare a ploilor

torențiale din nordul raionului de intervenție . Acționând în condiții meteo deosebit de grele , efectivul subunității și-a îndeplinit cu pricepere și curaj misiunea . De asemenea , compania a fost solicitată pe 11 iunie pentru scoaterea unui tânăr înecat în lacul Pandurașul , acesta fiind găsit după 4 ore de căutări , ulterior identificându-se în persoana lui Cobzaru Aurel Damian , elev în anul II al Școli Profesionale în cadrul liceului nr. 5 Târgu -Jiu , în vârstă de 18 ani .

Întrecerea profesională a formațiilor civile de pompieri ale obiectivelor și localităților , a dat ocazia formației Tg- Cărbunești să ocupe locul I pe faza județeană , clasându-se pe același loc la faza interjudețeană , iar mai apoi , pe țară .

În luna noiembrie 1991 , s-a încheiat acțiunea de stingere și captare a celor 727 de sonde petroliere din Kuwait , incendiate de armata irachiană în timpul războiului din Golf . Dezastrul ecologic și economic , devenit o calamitate pentru întreaga omenire , a fost înlăturat printr-un efort internațional fără precedent - effort la care a participat și România , cu specialiști și mijloace tehnice adecvate , aparținând pompierilor și petroliștilor .

S-a constituit în acest scop un detașament format din 11 specialiști , dotat cu 4 APCA Roman 12215 D.F.A. , o AspPN₂ Roman 12215 D.F.A. , un turbojet Roman 12215 D.F. , o ASpFGI Roman 8135 F.A. , autoatelier mecanic universal SR-DAC, o autosalvare Mercedes , două grupuri pompare cu apă , trei motocompresoare , trei tunuri remorcabile pentru apă și spumă , 139 tone pulbere stingătoare " Florex " , 136 tone spumant proteic , Grupul de pompieri al județului Gorj a participat la această acțiune cu o APCA Roman 12215 din compania de pompieri Turceni .

Pe durata de 35 de zile de operații , detașamentul român a stins șase sonde dintre cele mai dificile , având caracteristici deosebite : debite de până la 10 milioane litri în 24 de ore ; presiunea la suprafață de circa 60 bar ; inundați cu țitei pe distanța de mai mulți kilometri ; acumulări de produse petroliere carbonizate ; erupții de țitei pe mai multe direcții ; incendiile colaterale pe suprafețe de ordinul zecilor de hectare , ș.a.m.d..

Participarea la această acțiune alături de alte 26 echipe din 9 țări (S.U.A. , Canada , C.S.I. , Franța , Marea Britanie , China , Iran , Ungaria și Kuwait) , aportul substanțial la înlăturarea calamității petroliere din Golf și eficiența înaltă a întregii activități , marcată de noi recorduri în domeniu (în medie o stingere de sondă la 4 zile și două stingeri cu durată mai mică de un minut) , au prilejuit afirmarea capacității operative a pompierilor din țara noastră și au contribuit la creșterea prestigiului României pe plan internațional .

În luna ianuarie 1992 , pe data de 7 , a izbucnit un incendiu în localitatea Tulburea . Conducta magistrală ce transporta etan de la platforma de prelucrare a gazelor Tulburea la combinatul petrochimic Pitești s-a fisurat , norul de gaze s-a deplasat de-a lungul văii unei ulițe a satului , cuprinzând un mare număr de case . La contactul cu o sursă de aprindere masa gazoasă a explodat , incendiind în acest fel 7 case , iar 25 au fost afectate de suflul exploziei . Pentru localizarea și lichidarea incendiului a acționat compania de pompieri Turceni cu două mașini

de luptă . Compania Târgu -Jiu , de asemenea , cu două mașini de luptă , iar cu câte o mașină , formațiile civile de pompieri de la S.P.P. Țicleni și S. P.G. Tulburea . Datorită temperaturilor foarte scăzute nu s-a putut lucra cu mașinile acestor formații civile , înghețând apa în pompe .Au suferit arsuri de gradul I și II familia Dumitrașcu și familia Tilea fiind transportate la spitalul din Tg-Cărbunești , ulterior Dumitrașcu Aurel decedând .

În ziua de 8 ianuarie , compania de pompieri Turceni a fost solicitată să lichideze un incendiu izbucnit la A.C.H. Jiu , lotul Turceni .

Pe 1 septembrie 1992 , economistul Lungu Constantin , șeful sectorului asigurarea materială este chemat în rândul cadrelor active cu gradul de căpitan și numit șeful biroului Asigurare tehnico – materială și Financiară .

Pentru modul exemplar în care efectivul de cadre și militari în termen din Grupul de Pompieri Gorj au acționat la incendiul de pădure izbucnit pe muntele Bratcu , în ziua de 17 octombrie , au fost citați prin ordin de zi pe unitate . Condițiile de lucră au fost dintre cele mai dificile generate în primul rând de terenul accidentat la mare altitudine și schimbări bruște ale direcției vântului și implicit ale direcției de propagare a focului .

Începând cu ziua de 15 decembrie 1993 , prin Hotărâre Guvernamentală colonelul Sorescu Ion Marin a fost eliberat din funcția de comandant al Grupului de Pompieri Călărași și numit în aceeași funcție la Grupul de Pompieri din județul Gorj .

Anul 1994 găsește la comandă pe colonelul Sorescu Marin , având ca șef de stat major pe maior Vasiliuță Constantin , loctiitor pentru prevenirea pe locotenent colonel Ninu Ștefan , loctiitor T.U. pe locotenentul major Zarescu Valentin , iar șef BATF pe căpitan Lungu Constantin . Compania din Târgu -Jiu era comandată de locotenent major Popescu Vasile , compania din Turceni de locotenentul major Cilibiu Constantin , iar cea din Motru de locotenent major Potcovaru Aurel .

În acest an , avea să se afirme pe planul pregătirii , din nou , formația civilă de pompieri a S.C. ROSTRAMO S.A. din Târgu -Jiu , câștigând locul I în întrecerea pe țară . Un rol important în pregătirea ei a revenit cadrelor cu răspundere pe această linie din inspecția pentru prevenirea incendiilor , având responsabil direct pe căpitan Zgăbaia Vasile .

Capacitatea de luptă a Grupului a fost pusă la încercare în noaptea de 13 spre 14 septembrie 1994 , când la ora 0,500 la secția Concasare – benzi 9a și 9b , , din cadrul filialei Electrocentralei Rovinari a izbucnit un violent incendiu ce a pus în pericol grupurile V și VI de 330 MW . Dovedind curaj , disciplină și o bună pregătire profesională , efectivele participante au reușit să stingă incendiul cu pierderi materiale minime . Aceștia au primit cu această ocazie mulțumiri din partea conducerii obiectivului .

Începând cu luna august 1994 , comanda unității a acționat pentru finalizarea reparațiilor capitale a localului Companiei de Pompieri Turceni . Un aport deosebit și-a adus , în realizarea lucrărilor la timp și de calitate căpitanul Olaru Aristică , locotenent major Cilibiu Constantin alături de celelalte cadre din

Compania de Pompieri Turceni , care , sprijiniți în de aproape de colonelul Sorescu Marin au realizat lucruri deosebit de frumoase . În luna noiembrie au început lucrările de reamenajare a localului preluat de la cooperăția de consum pentru înființarea unei companii de pompieri militari în comuna Tismana precum și ridicarea unui bust eroului locotenent colonel (post mortem) Petrescu Dumitru .

Anul 1995 găsește grupul de pompieri al județului cu următoarea schemă de organizare și funcționare :

Comandantul unității – colonel Sorescu Marin

➤ *Statul Major* :

- șef de stat major : - maior Fănuică Marin
 - ofițer principal I:- căpitan Olaru Aristică
- ofițer principal II : - maior Avramescu Dumitru
- subofițer furier I : - sergent major Drăgan Alin Cătălin
- subofițeri operativi I:- plutonier major Coca Nicolae ,
Plutonier Văcaru Nicolae , plutonier Vlăduleanu Nicolae și sergent major Roșca Romulus
- salariat civil – dactilograf I : - Zarescu Mirela

Inspekția pentru prevenirea incendiilor :

- loțiitor al comandantului : - locotenent colonel Ninu Ștefan
- ofițeri principali II : - căpitan Turcitu Constantin , căpitan Pănescu Emil , căpitan Zgăbaia Vasile , căpitan Blidea Dănuț și locotenent major Dungaciu Dumitru
- subofițeri operativi principali IV : - plutonier Stanciu Vlerică , plutonier Ivas Vasile , și sergent major Sîrbu –Ninu Laurențiu
- inspector de specialitate gradul IV – I :- inginer Iordache Marius

Tehnic – Utilaj :

- loțiitor al comandantului : - locotenent major Zarescu Valentin
- grupa de revizii , reparații și depanări :
 - maestru militar principal Palea Constantin
 - sergent major Novac Florin Flavius
 - salariat civil Chelariu Marin
 - sergent a. b. c. Cojan Daniel
 - sergent a. b. c. Cârțână Eleodor
 - sergent a. b. c. Racoviță Emil

Biroul de asigurare tehnico – materială și financiară :

- loțiitor comandant : - căpitan Lungu Constantin
- contabil șef : - economist Furmă Lucica
- subofițer casier principal : - plutonier major Ghimiș Elena
- maestru principal :- maestru militar clasa a II – a Bârsan Grigore
- subofițer administrativ : - plutonier Lupulescu Remus
- referenți III – I : - S.C. Calotă Elena
 - S.C. Hobeau Elena
 - S.C. Lungu Marin

-S.C. Străuți Marin

Compania I – a, Pompieri Târgu -Jiu :

- Comandant companie : - locotenent major Popescu Vasile
- Loctiitor comandant companie : - locotenent major inginer Sorescu Marin Florin
- Maistru principal :- maistru militar clasa I – a Pecingină Ion
- Subofițer administrativ: plutonier Rață Vasile
- Subofițeri șefi gardă intervenție :- sergent major Bălașa Stelian , sergent major Negrea Aurelian și sergent major Șută Traian
- Conducători auto IV : - 11 subofițeri .

Compania a II – a, Pompieri Turceni :

- Comandantul companiei : - locotenent major Cilibiu Constantin
- Loctiitor comandant companie :- locotenent inginer Priboi Ion
- Maistru principal I :- maistru militar clasa a III- a Anghel Marin
- Subofițer administrativ :- plutonier major Grădinaru Ion
- subofițeri șefi gardă intervenție : - plutonier ajutorant Sârbu Victor , sergent major Popescu Marin și sergent major Cărășel Dumitru
- conducători auto IV :-6 subofițeri .

Compania a III- a pompieri Motru :

- comandant companie :- locotenent major Potcovaru Aurel
- maistru principal clasa I :- maistru militar clasa a III –a Rață Sabin
- subofițer administrativ : - plutonier Dănoiu Dan
- subofițeri șefi gardă intervenție :- plutonier Mischie Cornel Sergent Major Manolea Mihai și sergent major Vasilescu Sorin
- conducători auto IV :- 6 subofițeri .

În acest an , unitatea a fost dotată cu un calculator cu ajutorul căruia se face plata soldelor și se raportează intervențiile .

În ziua de 06.02.1995, ora 17,20 , la panoul de gaze Busuioci , comuna Hurezani , județul Gorj în urma unui accident termic s-a produs o puternică explozie urmată de un incendiu . Datorită presiunii ridicate – 30 atmosfere -, a flăcării care atingea înălțimea de 40 de m și a temperaturii mari create în zonă , s-au incendiat 3 rezervoare supraterane cu amestec de condens și apă sărată cu pericol de explozie a două separatoare și de propagare la un rezervor de metanol de 3,2 tone , precum și la casele din imediata apropiere a panourilor .

La incendiul s-au deplasat comandantul Grupului , colonel Sorescu Marin, grupa operativă a unității , garda de intervenție a companiei de Pompieri Târgu - Jiu și formațiile civile de pompieri ale S.P.P. Țicleni , Stoina , Turburea , și a orașului Tg-Cărbunești.

Acționând în condiții deosebit de grele temperatură ridicată pericol permanent de explozie, gaze toxice lipsa sursei de alimentare cu apă , dând dovadă de profesionalism și o bună pregătire fizică forțele participante au reușit să localizeze incendiul și să diminueze efectele negative ale acestuia .

Obiectivul principal în anul 1995 , îl constituie pentru trupele de pompieri – “ performanța ” în cea ce privește investiția la incendii , explozii avarii

tehnologice , accidente tehnice , calamități naturale și catastrofale , perfecționarea pregătiri personalului , informatizarea unității de pompieri , realizarea lucrărilor de investiții , înființarea stațiilor de medicină de urgență în fiecare unitate , îmbunătățirea actului cadru legislativ p. s. i. Și altele , având ca obiectiv final reducerea numărului de incendii , a victimelor și a pagubelor materiale .

Începând cu data de 15 octombrie 1995 în localitatea Tismana se va înființa "Pichetul de Pompieri Militari Tismana", funcționând ca subunitate a Companiei de Pompieri Târgu –Jiu și care avea ca și cadre pe: plutonierul adjutant Nebunu Mihail și sergenții majori: Mischie Iorgu, Calotă Cosmin, Gărăiacu Alin, Negoescu Cristian, Șipanu Gabriel.



Sediul Gărzii de Intervenție Tismana

Tot în anul 1995 zestrea de tehnică de luptă a unității a fost îmbogățită prin dotarea cu un autocamion de transport Roman Diesel, un autoturism de teren Aro și două autoturisme Dacia 1310.

În ziua de 24 aprilie 1996 orele 21⁰⁰, la atelierul de tâmplărie al cooperativei meșteșugărești "Cartexim" din orașul Târgu – Cărbunești, a izbucnit un puternic incendiu; acționând cu profesionalism, curaj și spirit de sacrificiu, în condiții grele de lucru determinate de marea cantitate de material lemnos și de pericolul prăbușirii acoperișului, efectivul din compunerea gărzii de intervenție

a Companiei de Pompieri Târgu –Jiu a reușit să localizeze și să lichideze incendiul cu pagube minime.

Conform Ordinului Ministrului de Interne nr. II/ 02196 din 22 octombrie 1996, "Grupul de Pompieri al Județului Gorj" își schimbă denumirea în << Grupul de Pompieri " Lt.col. Dumitru Petrescu " al județului Gorj >>.

Schimbările continue ce se realizau în cadrul Comandamentului Trupelor de Pompieri, au adus pentru prima dată în cadrul Grupului de Pompieri și un medic al unității – doctorul Zmărăndescu Cornel - medic chemat în rândul cadrelor active ale pompierilor militari, din viața civilă.

La începutul lunii decembrie a anului 1996 salariaata civilă Drăghici Sidica – femeia care și-a dăruit o bună parte din viață în slujba pompierilor – se pensionează la limită de vârstă având vechime integrală.

Începând din data de 6 februarie 1997 Comandantul Grupului de Pompieri "Lt.col. Dumitru Petrescu" al județului Gorj – colonelul Sorescu Marin se mută la cerere la Comandamentul Trupelor de Jandarmi - Școala Militară de Subofițeri Jandarmi " Grigore Alexandru Ghica " din orașul Bumbești Jiu. Cu aceeași dată la comanda unității este numit locotenentul colonel Fănuică Marin, iar maiorul Olaru Aristică este numit șef de stat major al Grupului.

Prin Decretul nr.516 din 10 octombrie 1997 al Președintelui României Domnului Emil Constantinescu, se acordă - "Drapelul de Luptă" – Grupului de Pompieri "Lt.col. Dumitru Petrescu" al județului Gorj, drapel înmânat la data de 8 noiembrie 1997 de către Șeful de Stat Major al Corpului Pompierilor Militari – domnul general de brigadă Emil Marinescu.



*Drapelul de luptă al unității
-acordat în 10 octombrie 1997-*

Drapelul de luptă al unității este simbolul onoarei, vitejiei și gloriei militare. El reprezintă trecutul glorios de luptă al poporului român pentru libertate națională și tradițiile de luptă ale unității, amintind fiecărui militar datoria sfântă de a servi cu credință patria, de a apăra cu orice preț unitatea, suveranitatea și independența României .

Primăvara anului 1998 debutează pe fondul unei secete prelungite, datorită lipsei precipitațiilor și a zăpezilor din iarna lui 1997. Astfel din 5 aprilie 1998 orele 17⁰⁰ și până în 6 aprilie 1998 orele 23³⁰ ,întreg efectivul Companiei de Pompieri Târgu Jiu împreună cu alte forțe prevăzute în "Planul de cooperare pentru stingerea incendiilor la fondul forestier ", s-a acționat pentru stingerea unui puternic incendiu de pădure izbucnit pe raza Ocolului Silvic Novaci, pe teritoriul administrativ al comunei Mușetești sat Stăncești. Au fost două zile de încleștare și nesomn în care întreaga suflare pompierască sub comanda Comandantului

Grupului – locotenent colonelul Fănuică Marin, au luptat continuu până la stingerea ultimelor focare de incendiu. Este demn și util de remarcat faptul că pentru stingerea acestui incendiu de proporții, pompierii militari gorjeni au primit sprijin din partea : Brigăzii de Artilerie Târgu Jiu, a Comandamentului județean de jandarmi Gorj, a Direcției Silvice Gorj și a Inspectoratului județean de Poliție Gorj.

Pe parcursul anului 1998 maiștrii militari Palea Virgil și Pecingină Ion și plutonierul major Văcaru Nicolae, din Grupul de Pompieri al județului Gorj, trec în rezervă, primul la limită de vârstă iar ceilalți doi la cerere lor.

În luna mai a aceluiași an, conform noii organizări din cadrul Corpului Pompierilor Militari, subunitățile de pompieri din cadrul Grupului de Pompieri "Lt.col Dumitru Petrescu" al județului Gorj își schimbă denumirea astfel:

- din :

- Compania de Pompieri Târgu Jiu
- Compania de Pompieri Motru
- Compania de Pompieri Turceni
- Pichetul de Pompieri Tismana

- în:

- > Detașamentul de Pompieri Târgu Jiu
- > Secția de Pompieri Motru
- > Stația de Pompieri Turceni
- > Garda de Intervenție Tismana

Deși anul 1999 a fost bogat în evenimente, nu zăbovim decât asupra câtorva aspecte care merită consemnate :

- 15 martie 1999, prin Ordinul Ministrului de Interne, doamna economist Furmă Lucica este chemată în rândul cadrelor active ale pompierilor militari- fiind și prima femeie cu grad de colonel în istoria unității;
- cu data de 1 noiembrie salariatele civile: Hobeau Elena, Ghimiș Elena, Calotă Elena, Străuți Maria și Lungu Mariana din cadrul biroului financiar sunt chemate în rândul cadrelor active, în corpul subofițerilor, cu gradele de plutonier adjutant și plutonier adjutant șef;
- în ziua de 11 februarie 1999, ora 5²⁰ Detașamentul de Pompieri Târgu Jiu este chemat să acționeze pentru limitarea și lichidarea incendiului izbucnit la Secția de psihiatrie a Spitalului județean Târgu Jiu; acționând cu operativitate și în condiții grele determinate de fumul dens degajat de materialele arse și pe timp de noapte, militarii pompieri au salvat 40 de bolnavi internați în saloanele secției, bunuri și aparatură medicală aflate în dotarea spitalului;
- în zilele de 7 și 8 martie ale anului 1999 pompierii din cadrul Detașamentului Târgu Jiu au demonstrat încă o dată priceperea și îndemânarea la scoaterea unui autoturism "Oltcit" din albia râului Jiu, pe Defileul Jiului. Debitul crescut al Jiului , accesul deosebit de greu în zonă precum și viteza foarte mare de curgere a râului au întârziat operațiunea de salvare a conducătorului auto al autoturismului care a decedat înecat;
- în 19 iulie 1999 începând cu orele 5⁴⁵ gărzile de intervenție nr.1 și 2 ale Stației de pompieri Turceni, sub comanda căpitanului Cilibiu Constantin –

comandantul Stației, au acționat cu profesionalism și în condiții deosebit de grele determinate de lucrul în subsoluri și înălțimi (cotele – 4 + 20 metri) la stingerea unui incendiu în secția de concasare nr.1 din Termocentrala Turceni. Pentru curajul și priceperea dovedite în limitarea și lichidarea incendiului, comandantul Grupului de Pompieri Gorj a ordonat citarea prin ordin de zi pe unitate a personalului din compunerea celor două gărzi de intervenție;

- începând cu 1 decembrie, în conformitate cu prevederile Legii nr.138/1999 și ale Ordinului Ministrului de Interne nr.1000/1999, o parte din cadrele unității vor beneficia de sporuri de 5 și 10 % a sporului de pericol deosebit de lucru.
- Tot din anul 1999, unitatea va beneficia din partea unei societăți olandeze de caritate de o donație cu cinci calculatoare de birou Pentium II, care se vor dovedi foarte utile în simplificarea stocării computerizate a evidențelor unității. De remarcat este faptul că primul calculator personal (PC) adus la Grupul de Pompieri al județului Gorj, a fost trimis de Comandamentul Trupelor de Pompieri în anul 1994.

În anul 2000 prin repartizarea la Grupul de Pompieri Gorj de noi cadre absolvente ale Academiei de Poliție – Facultatea de Ofițeri Pompieri - , precum și a noilor modificări structurale și organizatorice din C.P.M., se modifică o parte din cadrele de conducere ale subunităților, astfel: la Secția de pompieri Motru este numit comandant sublocotenentul Malacu Augustin, iar ofițer inspector al raionului de intervenție locotenentul Sîrbu Laurențiu – trecut în corpul ofițerilor prin Ordinului Ministrului de Interne nr.III/02917/13.09.2000; la Detașamentul de pompieri Târgu Jiu, căpitanul Sorescu Florin este numit adjunct al comandantului de detașament, iar căpitanul Potcovaru Aurel este numit în funcția de ofițer inspector al raionului de intervenție al subunității; la Stația de pompieri Turceni, maiorul Pănescu Emil este numit adjunct al comandantului subunității.

Un moment de însemnătate pentru istoria unității este înființarea unei noi subunități de pompieri militari în orașul Novaci, în

anul 2000. Primăria orașului pune la dispoziția Grupului de pompieri al județului Gorj sediul din spatele sediului administrativ al Primăriei și Consiliului Local Novaci, acordând un sprijin deosebit pentru dotarea și utilizarea tuturor spațiilor funcționale . Vestea înființării unei unități de pompieri militari pe raza orașului Novaci este primită cu bucurie de locuitorii orașului precum și de administratorii societăților comerciale din zonă care răsufiau ușurați fiind convinși că de acum timpul de deplasare la incendiu va fi scăzut considerabil iar eventualele incendii ce se vor produce vor putea fi stinse în timp util.



SEDIUL PICHETULUI DE POMPIERI NOVACI

Anul 2000 este de asemenea plin de însemnătate, acum o bună parte din cadrele ce au slujit sub însemnele pompierilor trec în rezervă: colonel Furmă Lucica, plutonierii adjutanți șefi Vîlceanu Gheorghe, Nebunu Mihai, Străuți Maria și plutonierul adjutant Puiu Nicolae. Tot în această perioadă în cadrul biroului financiar contabilitate este numit în postul de ofițer principal I economist locotenentul Gărăiacu Alin Emil trecut în corpul ofițerilor prin Ordin al Ministrului de Interne nr.II/ 01330/2000. Anul 2000 aduce tinere cadre în corpul subofițerilor în urma absolvirii acestora a cursurilor modulare : sergenții majori Canavea Cosmin și Nebunu Daniel. În 10 decembrie, doamna economist Catană Veronica este numită contabil șef al unității având gradul de locotenent.

Strategia Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari (parte integrantă a strategiei Ministerului de Interne) de dezvoltare a marilor unități și subunități de pompieri militari, continuă și în anul 2001 când în data de 25 ianuarie ia ființă încă o subunitate de pompieri militari în orașul Bumbești Jiu prin bunăvoința și acordul Consiliului Local și a Primăriei Bumbești Jiu, care pun la dispoziție un nivel din sediul administrativ al primăriei pentru cazarmamentul pompierilor și un garaj anexă pentru parcare autospecialelor de stingere a incendiilor. Primul echipaj al Pichetului de Pompieri Bumbești Jiu a fost format din plutonierii : Bălașa Stelian, Calotă Cosmin, Vlădoiu Cosmin și sergentul major Banța Gheorghe.



SEDIUL PICHETULUI DE POMPIERI BUMBEȘTI JIU

Anul 2002, s-a caracterizat față de anii anteriori printr-un specific aparte, prin aceea că seceta prelungită din anul 2001 a determinat o evoluție neobișnuită a situației operative.

Încă de la începutul anului, comanda unității a fost preluată de către un colectiv nou de cadre, care a trebuit să-și adapteze modul de lucru conform situației nou create .

Astfel a fost necesar ca unitatea să depună eforturi susținute, pentru a face dovadă încrederii acordate de autoritățile locale și populație și că este în măsură să gestioneze situațiile de criză ce ar fi putut să apară în zona de competență a unității.

În acest sens, ca direcții prioritare de acțiune au fost stabilite următoarele:

- Orientarea activității de apărare împotriva incendiilor spre domeniul public și privat al statului și cel particular al cetățeanului, fără a neglija însă obiectivele din domeniile economic, social și cultural, cu risc ridicat de incendiu.

- Permanentă informare a cetățeanului în mod direct sau prin mijloace mass-media, asupra evenimentelor produse, punându-se accent pe regulile și măsurile preventive și de înlăturare a acestor evenimente.

- Depistarea soluțiilor necesare, îmbunătățirii concepției de organizare, desfășurare și conducere a acțiunilor de intervenție, și nu în ultimul rând a modului de conlucrare în continuu cu autoritățile administrației publice locale și cu alte instituții față de situația existentă.

- Perfecționarea sistemului de culegere, prelucrare și transmitere a informațiilor privind și tendința de evoluție a fiecărui incendiu.

- Intensificarea pregătirii de specialitate, operativă, militară, fizică și psihică pentru astfel de situații.

– Asigurarea bunei funcționări a tehnici de luptă pentru o intervenție operativă cu întreaga capacitate.

Activitatea de prevenire și stingere a incendiilor a avut drept bază prevederile legii nr. 40/1990, privind organizarea și funcționarea M.I., legi nr. 121 privind organizarea și funcționarea Corpului de Pompieri Militari, Ordonanța guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, aprobată cu legea nr. 212/97, modificată și completată cu Ordonanța Guvernului 114/2000, dispozițiile generale de P.S.I., actelor normative emise în domeniu și ordinele I.G.C.P.M. și ale M.I. .

În anul 2002, prin cadrele biroului de prevenire a incendiilor au fost planificate și executate un număr de 529 inspecții, controale și acțiuni, la 117 instituții, 398 agenți economici și 151 localități.

Cu prilejul controalelor și acțiunilor au fost constatate 3966 deficiențe , din care 1229 cauze potențiale de incendiu și 2737 alte nereguli.

O mare parte din deficiențele constatate au fost rezolvate pe timpul controalelor și acțiunilor, iar pentru celelalte au fost stabilite măsuri concrete.

La obiectivele cu risc ridicat de incendiu, s-a urmărit soluționarea următoarelor probleme privind protecția la foc:

– Definitivarea lucrărilor de execuție la sistemele de semnalizare a incendiilor de la Sucursalele Termoelectrice Rovinari și Turceni, urmare a proceselor de re tehnologizare înlocuindu-se centralele tip "Sesam", cu centrale performante, tip " Europa 2002".

– Executarea măsurilor de protecție la foc stabilite prin documentațiile tehnice de la teatrul dramatic "Elvira Godeanu", Centrul de plasament Tg-Cărbunești, Mănăstirea Tismana, Lainici și altele.

– Urmărirea lucrărilor de execuție și punere în funcționare a rețelelor de alimentare cu apă din localitățile județului.

– Executarea lucrărilor de re tehnologizare a parcurilor din obiectivele sectorului petrolier, precum și a celor de reparații capitale ale conductelor de transport produse petroliere .

Pentru neregulile și deficiențele constatate, cadrele cu atribuții de prevenire a incendiilor au aplicat un număr de 271 sancțiuni contravenționale, conform prevederilor legislației în vigoare.

Un accent deosebit în anul 2002 s-a acordat activității de avizare și autorizare P.S.I. de la Biroul Unic al Camerei de Comerț și Industrie, precum și a celui de la Ghișeu Unic de la nivelul Primăriilor.

În această activitate pe întreg parcursul anului, au fost angrenate 7 cadre ale Biroului soluționându-se 2966 documentații tehnice, eliberându-se 19 avize și 1444 autorizații P.S.I. .

Avându-se în vedere evoluția situației operative din acest an, activitatea desfășurată de cele 47 servicii civile de pompieri, a fost verificată în mod continuu punându-se accent pe nivelul de pregătire al acestora.

Ca urmare la concursurile profesionale, serviciul de pompieri civili al E.M. Rovinari, s-a clasat pe locul II la faza națională 2002 desfășurată în municipiul Turnul Măgurele , județul Teleorman.

Activitatea instructiv-educativă a constat în organizarea și desfășurarea a 5 instruirii cu primarii, viceprimarii , specialiști din domeniul urbanism, inspectoratului silvic, directorii instituțiilor de învățământ și cu cadrele tehnice P.S.I. din instituții și agenți economici precum și cu șefii serviciilor Publice de Pompieri Civili.

De asemenea pe timpul controalelor și acțiunilor s-au executat 569 analize cu factorii de conducere din instituții și agenții economici și 1489 instructaje cu personalul angajat pe locurile de muncă și cu cetățenii.

Privind informarea populației asupra pericolelor și riscurilor de incendiu, precum și a regulilor și măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor s-au întocmit și difuzat 210 materiale în presă, 242 prin emisiuni radio și 99 prin cele de televiziune.

Tot în acest context în colaborare cu Direcția Silvică Gorj , s-a tipărit publicația " Luna Pădurii" (1000 exemplare) și 2000 afișe care au fost distribuite în localitățile județului.

Totodată, cu prilejul Zilei de 13 septembrie "Ziua Pompierilor din România", a fost tipărită publicația "Pompierii Gorjeni" cu sprijinul Consiliului Județean Gorj .

Tot cu sprijinul Consiliului Județean Gorj," Biroul Inspecția pentru Prevenirea Incendiilor dispune din acest an pentru informarea publică de un televizor color, video, calculator, scanner, imprimantă color, casete video și audio filme foto și alte materiale necesare pentru propagandă p.s.i.

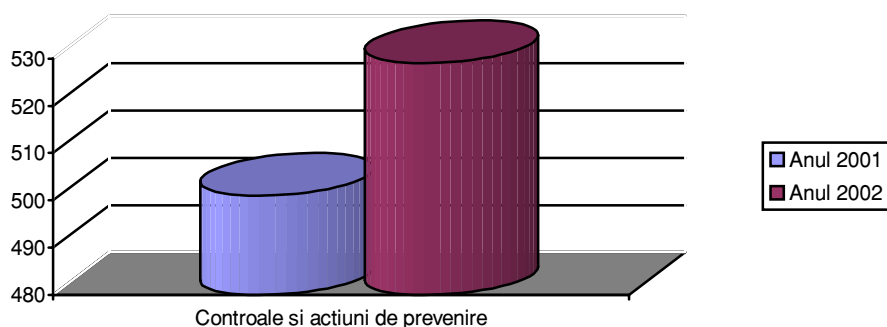
În anul 2002 , sau primit și soluționat 41 de petiții și sesizări de la cetățeni și instituții , privind nerespectarea normelor de prevenire și stingere a incendiilor, înregistrându-se doar o singură situație de revenire , referitoare la modul de soluționare .

Concluziile rezultate din inspecții, controale și acțiuni executate au făcut obiectul a 76 informări, din care 72 la autoritățile publice și 4 la alte instituții și agenți economici.

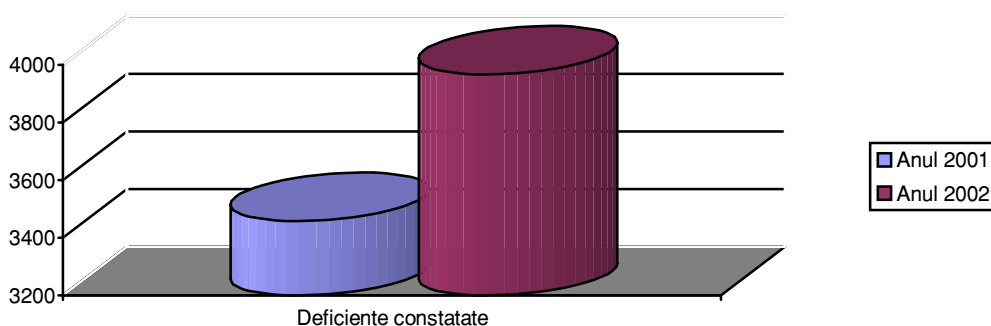
Analiza comparativă a activității de prevenire a incendiilor , desfășurată în anul 2002 , față de anul 2001 , scoate în evidență următoarele aspecte:

- A scăzut numărul controalelor cu 28.
- A crescut numărul deficiențelor constatate cu 809 .
- A scăzut numărul sancțiunilor cu 92 .
- A crescut numărul avizelor și autorizațiilor eliberate cu 1441 .
- A crescut numărul petițiilor și sesizărilor cu 5 .
- A crescut numărul informațiilor către administrațiile publice locale și alte instituții cu 21 .

Anul	Controale și acțiuni de prevenire
Anul 2001	501
Anul 2002	529



Anul	Deficiențe constatate
Anul 2001	3457
Anul 2002	3966



Cu toate greutățile întâmpinate unitatea a reușit, printr-o bună gestionare a riscurilor de incendiu, ca incendiile în număr mare în prima parte a anului, să nu scape de sub control, să nu se propage la împrejurimi, să nu se transforme în incendii de mari proporții sau cu pagube materiale mari.

Situația operativă din acest an, față de anul 2001, a fost influențată negativ de lipsa precipitațiilor, ceea ce a condus la scăderea umidității solului, așa încât vegetația uscată a constituit principalul factor determinant al incendiilor.

Astfel că numărul intervențiilor a crescut de la 278 în anul 2001, la 520, din care :

- incendii = 492
- intervenții pentru descarcerare = 3
- intervenții pentru asistarea persoanelor = 4
- alte intervenții = 17

Pe linie de intervenție unitatea a cooperat foarte bine cu celelalte forțe din sistemul de apărare , pe baza planurilor de cooperare existente, astfel la intervențiile la care au acționat pompierii, au participat 516 polițiști ,111 jandarmi 20 militari de la M.Ap.N. și 5665 persoane civile .

În acțiunile noastre am fost sprijiniți de către Prefectura județului Gorj, personal de către Domnul Prefect și Domnul Subprefect, personal de către Domnul Președinte al Consiliului Județean și de către cei doi vicepreședinți.

Un sprijin substanțial l-am avut din partea polițiștilor, care în multe situații au participat și au condus efectiv acțiuni de stingere, împreună cu primarii localităților, cu sprijinul populației, în multe cazuri ne mai solicitând intervenția pompierilor militari.

Din totalul incendiilor 155 s-au produs în domeniul public al statului 22 în domeniul privat al statului 19 în domeniul privat român (societăți, asociații, fundații culturale), iar 318 s-au produs la proprietatea individuală (locuințe, anexe, bunuri, mijloace de transport).

În urma izbucnirii incendiilor s-au produs pagube naturale în valoare de 11.191.300.000 lei, 7 morți din care 3 arși și 4 asfixiați și 2 răniți, fiind salvate bunuri materiale în valoare de 136.734.000.000 lei, 9 persoane adulte, 5 copii, 19 animale mari, 54 animale mici și 215 păsări.

Cele mai mari pagube s-au înregistrat la :

– Gospodăriile populației	6.690.000.000 lei
– Transport și depozitare	2.120.800.000 lei
– Comerț și reparații bunuri	2.012.200.000 lei
– Silvicultură	1.473.000
– Industria prelucrătoare	96.500.000 lei

Principalele cauze care au condus la izbucnirea incendiilor au fost :

-focul deschis	= 252 cazuri
-fumatul	= 82 cazuri
-acțiune intenționată	= 40 cazuri
-jocul copiilor cu focul	= 29 cazuri
-instalații electrice defecte	= 24 cazuri
-coșuri de fum defecte	= 18 cazuri
-cenușă, jar și scântei de la sistemele de încălzire	= 7 cazuri
-sisteme de încălzire defecte	= 6 cazuri
-scurgeri de produse inflamabile	= 6 cazuri

Toate acestea s-au manifestat pe fondul neglijenței, neatenției, relei intenții și nerespectării normelor specifice de P.S.I.

Din cele prezente se pot desprinde unele concluzii pe linia intervențiilor:

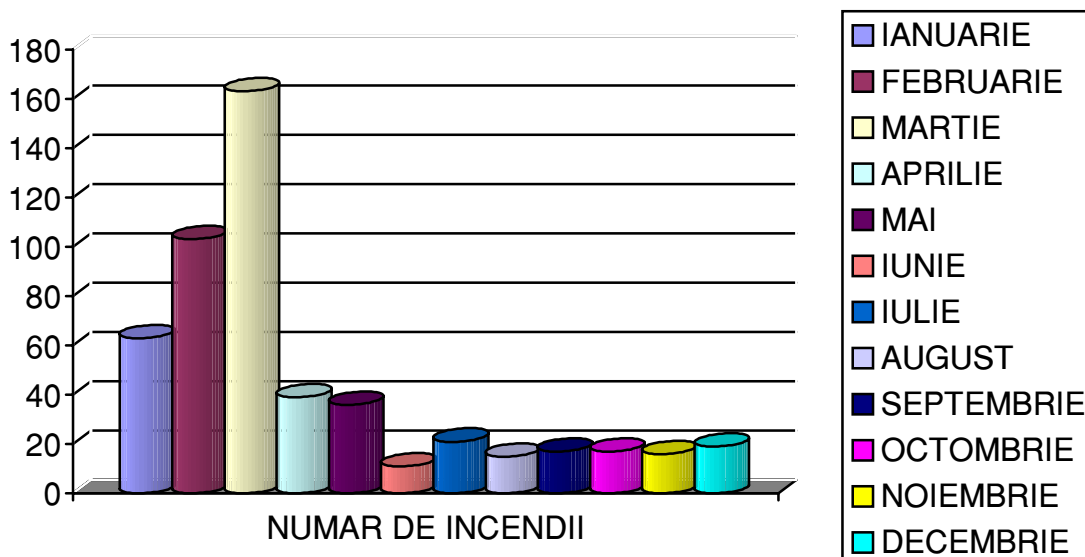
- a crescut numărul incendiilor la fondul silvic de la 22 la 111 ;
- a crescut numărul incendiilor provocate ca urmare a unor acțiuni intenționate de la 34 la 40;
- a crescut numărul incendiilor la gospodăriile cetățenilor de la 181 la 318;
- a crescut numărul persoanelor decedate de la 3 la 7.

Statistica lunară a incendiilor se prezintă astfel :

– ianuarie	= 63 ;
– februarie	= 103 ;
– martie	= 163 ;
– aprilie	= 39 ;
– mai	= 36 ;
– iunie	= 11 ;
– iulie	= 21 ;

- august = 15 ;
- septembrie = 17 ;
- octombrie = 17 ;
- noiembrie = 16 ;
- decembrie = 19, rezultând o medie zilnică de 1,4 incendii, iar în ziua de 21 martie înregistrându-se cel mai mare număr de incendii – 21.

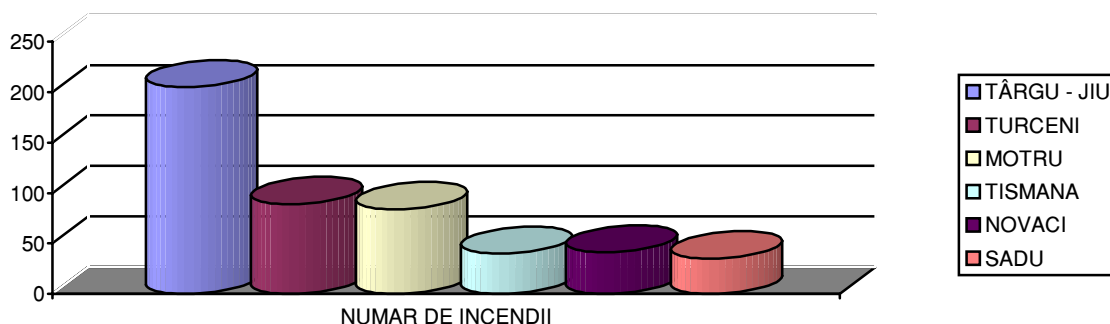
LUNA	NUMĂR DE INCENDII
IANUARIE	63
FEBRUARIE	103
MARTIE	163
APRILIE	39
MAI	36
IUNIE	11
IULIE	21
AUGUST	15
SEPTEMBRIE	17
OCTOMBRIE	17
NOIEMBRIE	16
DECEMBRIE	19



Din cele 494 incendii înregistrate în zona de competență a unității, subunitățile din organică au intervenit astfel :

- Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu - 205 ;
- Secția de Pompieri Motru - 84 ;
- Stația de Pompieri Turceni - 89 ;
- Pichetul de pompieri Tismana - 40 ;
- Pichetul de pompieri Novaci - 41 ;
- Pichetul de pompieri Bumbesci-Jiu - 35.

SUBUNITATEA	NUMĂR DE INCENDII
TÂRGU - JIU	205
TURCENI	89
MOTRU	84
TISMANA	40
NOVACI	41
SADU	35



Cu toate că a crescut considerabil numărul de incendii, acestea au fost stinse în limitele găsite, unitatea probându-și capacitatea de intervenție, operativitatea și profesionalismul efectivelor.

Prin eforturile subunităților, prin operativitate, curaj, abnegație și devotament s-a reușit să se evite situațiile din vara anului 2000, când incendiile din localitățile Stăncești, Peștișani și cele de pe Valea Jiului s-au extins pe sute de hectare, iar acțiunile de stingere au durat zile și nopți întregi.

Doar într-un singur caz și anume la incendiul din data de 18.03.2002 de la S.M.A.U.C. Bîlteni a necesitat o concentrare mai mare de forțe (10 autospeciale), iar pagubele au fost mai mari.

În paralel cu activitatea de stingere a incendiilor, unitatea prin Serviciul Medical de Urgență, Resuscitare și Descarcerare a participat la 876 intervenții.

În 843 cazuri s-a acordat asistență medicală de urgență, în 31 cazuri la accidente de circulație, într-un singur caz s-a acordat asistență persoanelor și într-un singur caz s-a acordat protecție civilă.

Au beneficiat de asistență S.M.U.R.D. 886 persoane din care 786 adulți și 100 copii.

În toate aceste cazuri s-a folosit de către S.M.U.R.D. autosanitară din dotare, iar în luna decembrie 2002 unitatea a fost dotată prin redistribuire de la Grupul de pompieri al județului Timiș cu o autospecială de intervenție la descarcerare, marca MERCEDES.

În acțiunile de intervenție subunitățile au întâmpinat o serie de dificultăți cum ar fi :

- Impracticabilitatea căilor de acces către locurile unde au izbucnit incendiile ;

- Lipsa surselor de apă pentru alimentarea autospecialelor de incendiu (prin secarea râurilor datorită secetei) ;
- Izbucnirea de incendii simultane și la distanțe mari unele față de altele ;
- Greutăți în concentrarea unui număr mare de forțe și mijloace.

Din analiza organizării, pregătirii și desfășurării acțiunilor de intervenție se desprinde concluzia că au fost îndeplinite în bune condiții misiunile și solicitările la care subunitățile au fost apelate ; personalul operativ a dovedit o bună pregătire, spirit de sacrificiu, capacitate de a rezista la efort fizic prelungit în condiții de temperaturi ridicate, fum și gaze toxice.

Un alt obiectiv important care a stat în atenția comenzii unității a fost perfecționarea pregătirii personalului care a fost organizată și desfășurată în mod experimental, conform Instrucțiunii M.I. nr. 217/2002 privind perfecționarea pregătirii continue a personalului M.I.

Pregătirea continuă a personalului la nivelul unității s-a desfășurat prin programe pe categorii de pregătire și activități de pregătire continuă pentru îndrumarea profesională (a tinerilor absolvenți și subofițerilor trecuți în corpul ofițerilor).

Pregătirea continuă prin programe pe categorii de pregătire a cuprins pregătirea de specialitate, tragerile cu armamentul din dotare și educația fizică.

Pentru buna desfășurare a acestei activități au fost constituite 6 grupe de pregătire (pe compartimente și categorii de personal), iar la începutul anului s-a organizat convocarea de instruire a șefilor grupelor, ocazie cu care au fost înmânate și documentele de organizare, pregătire și conducere a procesului de pregătire.

Activitatea s-a derulat în perioada aprilie-septembrie 2002, evaluarea personalului executându-se în luna octombrie.

În această perioadă au fost organizate și desfășurate 2 convocări de pregătire cu întreg personalul.

La sfârșitul anului de pregătire s-au evaluat cunoștințele personalului prin test grilă (la pregătirea de specialitate) și verificări practice la educația fizică și trageri.

La pregătirea de specialitate au obținut calificativul "Foarte bine" – 86% dintre ofițeri, 67% dintre maiștrii militari și subofițeri și 66% dintre personalul civil.

La tragere au obținut calificativul "Foarte bine" – 60% dintre ofițeri, 31% dintre maiștrii militari și subofițeri, iar la educație fizică 53% dintre ofițeri și 36% dintre maiștrii militari și subofițeri au obținut calificativul "Foarte bine".

Aceste rezultate s-au probat în mod pregnant în activitatea practică, pe timpul îndeplinirii misiunilor, astfel că cele 542 de intervenții au fost conduse cu competență și profesionalism.

În paralel, o atenție deosebită a fost acordată și pregătirii militarilor angajați pe bază de contract, aceștia dovedind în activitatea practică pe timpul îndeplinirii misiunilor, o bună pregătire fizică și de specialitate.

Ei constituie pepiniera formării viitoarelor cadre, sunt de un real folos în instruirea militarilor în termen, în întreținerea și exploatarea tehnicii de intervenție și pe timpul îndeplinirii misiunilor.

S-a accentuat instrucția, prin parcurgerea P.P.L. cu m.t. recruți în centre de instrucție la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu și Stația de Pompieri Turceni, au fost organizate 2 școli de gradați, 3 cursuri pentru radiotelefonisti, 2 cursuri de sanitari, și 3 cursuri pentru obținerea certificatului de calificare în meseria de pompier, acordându-se un număr de 101 certificate.

Pentru rezultatele foarte bune obținute în procesul de instrucție, cât și pentru modul cum au acționat pe timpul îndeplinirii misiunilor de intervenție au fost înaintați în gradul următor 12 caporali, 42 fruntași și 80 soldați, au fost recompensați cu învoiri, permisii, iar gărzile de intervenție au fost citate prin ordin al comandantului Corpului Pompierilor Militari în urma intervențiilor din data de 18.03.2002 de la S.M.A.U.C. Bîlteni.

La concursurile profesionale ale pompierilor militari, lotul reprezentativ al unității a ocupat locul III la faza zonală organizată în orașul Orșova.

Pe lângă rezultatele bune și foarte bune obținute în activitatea de perfecționare a pregătirii cadrelor și m.t. s-au constatat și nereguli, mai ales pe linia folosirii și întreținerii bazei materiale de instrucție, multe dintre teme nu au avut un caracter practic-aplicativ, nu tot personalul a acordat atenție studiului individual, iar șefii grupelor de pregătire nu au urmărit asigurarea unei prezențe de 100% la orele planificate a se executa.

În anul 2002 **activitatea de management și resurse umane** a reprezentat un proces continuu și sistematic de analiză, planificare, evaluare și dezvoltare, conform prevederilor Programului de Guvernare, a Planului de acțiune pe perioada 2001-2004, a Ordinului Ministrului de Interne și a precizărilor I.G.C.P.M.

S-a avut în vedere climatul psiho-social al personalului unității, supus condițiilor de mediu aflate în permanentă schimbare, precum și a politicilor de personal elaborate pe termen scurt și de perspectivă.

În anul 2002 au fost mutați la cerere în alte instituții ale M.I. și S.R.I. 2 ofițeri și 2 subofițeri. Au fost încadrați din școala de subofițeri 2 cadre, au fost trecute din corpul subofițerilor în corpul ofițerilor 2 cadre, iar 1 subofițer a venit prin transfer de la Grupul de Pompieri al județului Hunedoara.

În prezent 16 cadre au studii superioare, 6 au studii postuniversitare, iar 7 cadre urmează cursuri de zi sau fără frecvență ale unor instituții civile de învățământ superior.

Putem afirma că avem o medie de vârstă de 34,68 ani, calitatea cadrelor este bună cu posibilități de dezvoltare și afirmare. Există potențial și resurse umane care s-a adaptat bine la condițiile timpului prezent și aceasta deoarece și în sfera noastră de preocupări în fiecare moment, prezentul devine trecut, iar viitorul nu se așteaptă să-l prindem noi de pe urmă.

S-a desfășurat cu rezultate foarte bune organizarea sistemului de gestiune a datelor de personal, organizarea și desfășurarea activității de evaluare anuală a

personalului pe anul 2001 și stabilirea fondului de rezervă a personalului pentru funcții din competența comandantului I.G.C.P.M., ale comandantului unității și pentru funcții de conducere.

Privind activitatea de organizare și desfășurare a selecționării candidaților și participarea acestora la concursul de admitere în instituțiile de formare a personalului M.I. s-au întocmit 4 dosare pentru Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" – Facultatea de ingineri-pompieri, fiind admiși 2 candidați și 7 dosare pentru Școala de subofițeri pompieri "Pavel Zăgănescu" Boldești-Scăeni, unde s-au prezentat 3 candidați și au fost admiși 2.

S-a operat în permanență în documentele de evidență nominală a personalului schimbările survenite în situația acestora : numiri în funcție, recompense, sancțiuni, înscrierea calificativelor acordate în aprecierile de serviciu, acordarea drepturilor salariale conform Legii 138/1999 și O.M.I. 1000/99.

S-au întocmit documentele necesare și au fost înaintate propuneri privind conferirea a 3 semne onorifice conform prevederilor Legii 80/95 a distincțiilor Medalia Militară "Virtutea Militară" clasa a III-a, "Onoarea și Patrie" pentru merite deosebite în M.I.

Au fost întocmite documentele de înaintare în grad la expirarea stagiului minim pentru un ofițer și 8 subofițeri și pentru înaintarea în grad înaintea expirării stagiului minim pentru un ofițer și 2 subofițeri și prelungirea a 20 de contracte pentru militari angajați pe bază de contract.

O atenție deosebită a fost acordată planificării, organizării și desfășurării activităților de educație patriotică, militară și cetățenească, a activităților educative, culturale și sportive care au avut ca bază legală strategia elaborată la Direcția Cultură și Sport din cadrul M.I., programul de educație moral-creștină și de educație și precizările I.G.C.P.M., acțiuni în care au fost angrenate toate cadrele cu atribuții pe această linie.

S-au organizat și desfășurat acțiuni pentru cunoașterea istoriei naționale, a tradițiilor de luptă ale armatei specifice armeei, de educație moral-religioasă, etică și drept umanitar.

S-a ținut permanent legătura cu Inspectoratul pentru cultură Gorj, Garnizoana și cercul militar Târgu - Jiu, Muzeul Județean Gorj și cu alte instituții de cultură și artă asigurându-se în acest sens participarea efectivului unității la diverse acțiuni.

Privind documentele de legitimare și acces în unitățile M.I., precizăm că acestea sunt folosite și gestionate conform ordinelor în vigoare, în anul 2002 fiind înlocuite 45 de legitimații, iar 3 au fost pierdute, luându-se măsuri de sancționare a celor în cauză.

S-a avut în atenție menținerea unor legături permanente cu cadrele aflate în rezervă și în retragere invitându-i mereu în mijlocul nostru cu diferite ocazii, sprijinindu-i în măsura posibilităților pentru rezolvarea unor probleme de ordin social.

De asemenea s-a avut în atenție și problema celor necăjiți și năpăstuiți de soartă, a celor din căminele de bătrâni Suseni, căminul-spital Dobrița, a caselor de copii prin grija personalului unității, inițiindu-se acțiuni caritabile cu ocazia sărbătorilor Sfințelor Paști, Crăciun și Anul Nou în valoare de 4.200.000 lei.

Activitatea de menținere a unui climat de muncă regulamentară, sănătos și a unei stări și practici disciplinare a constituit pentru comanda unității, modalități de recunoaștere a valorii profesionale a subordonaților, reușind ca prin îmbinarea măsurilor educative de convingere cu cele de coerciție, respectiv aplicarea unor sancțiuni disciplinare când situația a impus.

În anul 2002 au fost acordate un număr de 902 recompense din care :

- 280 de mulțumiri prin O.Z.U. ;
- 265 sume în bani ;
- 35 solde de merit ;
- 2 înaintări în grad înaintea expirării stagiului minim ;
- 318 învoiri și permisii ;
- 2 ridicare a unor sancțiuni disciplinare.

Au fost sancționate un număr de 35 de abateri disciplinare, dar unitatea nu s-a înregistrat cu nici un eveniment deosebit sau grav. S-a aplicat 1 avertisment, 3 muștrări scrise și 31 consemnări totalizând 56 de zile.

Abaterile săvârșite au fost datorate neexercitării atribuțiilor funcționale, acestea fiind comise de subofițeri și m.a.c. – cadre tinere, dar nu au influențat climatul psiho-moral din unitate. A fost creat și menținut un climat de muncă adecvat, au fost rezolvate cu eficiență toate sarcinile și misiunile încredințate construind o imagine favorabilă instituției din care facem parte.

În anul 2002 au fost primite de unitate 210 petiții, din care :

- 139 au reprezentat diferite cereri (încadrări directe, adeverințe satisfacere stagiu militar, caracterizări, solicitări cercetare cauze incendiu, adeverințe recalculare grupă de muncă, eliberare copii procese-verbale de incendiu, diverse);

- 71 au constituit sesizări privind încălcarea normelor de p.s.i de către unele persoane fizice, agenți economici și sectorul privat ;

- 1 a constituit reclamații împotriva unui m.a.c.

Din totalul de 210 petiții, 82 au fost primite de la autoritățile publice, instituții, agenți economici, societăți, firme din care 1 a fost îndrumată pentru competență soluționare instituțiilor abilitate.

S-a răspuns direct în de 80 situații instituțiilor care au solicitat în mod express acest lucru.

76 persoane au fost primite în audiență, au fost rezolvate favorabil 54 cereri ale acestora, 22 rămânând în evidență spre soluționare (este vorba de încadrări directe).

Comanda unității a acordat toată atenția rezolvării la timp a tuturor petițiilor primite pe adresa unității, iar funcție de competență s-au dispus măsuri de rezolvare.

Pentru aceasta o prioritate a constituit-o ținerea unei evidențe stricte, pe categorii a acestor petiții și urmărirea rezolvării acestora în termenul legal. S-a dispus în mai multe situații deplasarea câte unui delegat din partea unității la fața locului pentru studiu și documentare, pentru a se putea da un răspuns competent.

În ceea ce privește primirea în audiență a cetățenilor aceasta s-a organizat și desfășurat în conformitate cu graficul audiențelor afișat în sala de vizitatori și chiar în afara graficului când situația a impus.

Răspunsurile la cererile persoanelor care au venit în audiență au fost date pe loc în 54 de cazuri, iar la alte 22 persoane urmează a fi date în funcție de schimbările ce vor avea loc, ele referindu-se la nevoile încadrării directe.

COMPARTIMENTUL LOGISTICĂ

În anul 2002 activitatea logistică a fost organizată și s-a desfășurat la nivelul unității cât și la subunități pe baza planurilor de muncă, existând termene și responsabilități, iar personalul care încadrează acest compartiment a aplicat prevederile legale specifice acestui domeniu.

Comanda unității și a compartimentului logistic, permanent a efectuat controale tematice în subunități, insistându-se pe îndrumarea personalului de specialitate, urmărindu-se respectarea legalității. Astfel că pe parcursul anului 2002 nu au existat lipsuri, cazarea și hrănirea efectivelor s-a făcut în condiții corespunzătoare, fapt confirmat și de Secția de Audit intern care în anul 2002 a executat verificări pe această linie.

Achizițiile de bunuri și servicii s-au efectuat cu respectarea prevederilor legale, folosindu-se cu preponderență procedura analizei de oferte.

Cu toate că fondurile financiare alocate pentru hrănirea efectivelor de militari au fost cu mult sub nivelul necesarului real, totuși printr-o gospodărire judicioasă a creditelor, printr-un sistem de achiziții cointerestat, printr-o bună organizare a activității G.A.Z. s-a reușit o hrănire mulțumitoare a efectivelor, cu mult mai corespunzătoare decât în anii anteriori, fapt ce poate fi confirmat de fiecare militar în termen din unitatea noastră și fără a se înregistra datorii către furnizori la finele anului.

Evidența tehnic-operativă a bunurilor materiale a fost organizată respectându-se prevederile instrucțiunilor M.I. nr. 1031/1999 existând unele deficiențe în ceea ce privește termenul de predare de către gestionari a documentelor de evidență tehnic operativă către compartimentul financiar-contabilitate. Aceste deficiențe au fost sesizate la timp, cu luarea măsurilor de sancționare corespunzătoare.

Depozitarea bunurilor materiale de resort s-a făcut în condiții corespunzătoare, excepție făcând tehnica auto din dotare, pentru care garajele auto de la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu și Stația de Pompieri Turceni au devenit insuficiente.

Dotarea individuală a cadrelor și militarilor în termen cu armament, muniție, mijloace individuale de protecție a fost asigurată în funcție de prevederile tablei

de înzestrare, existând un grad de asigurare a bunurilor din acest resort de 98% la armament și 40% la muniție.

Starea tehnică și de întreținere a armamentului, munițiilor, aparaturii de artilerie și celorlalte bunuri materiale de resort, a fost bună, acestea au fost menținute la parametrii normali de funcționare și folosite conform destinației. Evidența acestora este ținută pe registre de evidență, serii de armament și alte bunuri, iar loturile de muniții, conform precizărilor tehnice nr. S/273390/1994, anexa nr.12 și pe fișe de lot.

Unitatea are în administrare un patrimoniu imobiliar de 6 imobile, toate cu număr de cadastru, evidența este organizată în conformitate cu dispozițiile legale specifice, iar inventarierea imobilelor s-a efectuat în anul 2000 pe baza ordinului transmis de I.G.C.P.M.

În anul 2002, unitatea a efectuat lucrări de reparații curente constând în reparații și revizii la instalațiile sanitare, blocurile alimentare și spațiile de cazare.

Astfel au fost înlocuite conductele de alimentare cu apă potabilă de la Secția de Pompieri Motru și Stația de Pompieri Turceni.

A fost realizată noua conductă de alimentare cu gaze la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu.

A fost realizată centrala termică și întreaga instalație de încălzit la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu și reședința unității, anul 2002 fiind primul an de la înființarea grupului când beneficiază de căldură din sursă proprie.

S-au executat lucrări de reparații și vopsitorii la ușile garajului auto de la Târgu - Jiu și tocăria din întreaga unitate.

S-au executat lucrări de faianțare la bucătăria, sala cu mese și spațiile aferente la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu.

S-au executat lucrări de faianțare la bucătăria de la Secția de Pompieri Motru.

S-a achiziționat întreaga cantitate de faianță necesară reamenajării bucătăriei de la Stația de Pompieri Turceni.

S-a achiziționat întreaga cantitate de materiale necesare înlocuirii instalației sanitare de la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu, lucrare ce urmează să fie efectuată în cursul acestui an.

S-a achiziționat și s-a pus în funcțiune la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu un boiler pe gaze necesar pentru întreținerea veselei.

S-a început și sunt realizate în procent de peste 50% lucrările unui atelier auto la Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu și a unui depozit pentru carburanți la Secția de Pompieri Motru.

S-a realizat împrejmuirea exterioară a Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu și reședinței unității, prin construcția unui gard din zidărie de piatră de râu pe o lungime de 110 m liniari.

S-au executat lucrări de reparații, tencuieli, zugrăveli, vopsitorii la localul unității, Detașamentul de Pompieri Târgu - Jiu, punctul de control, camera de vizitatori și corpul de gardă.

Toate aceste lucrări s-au executat în regie proprie cu aportul cadrelor și militarilor în termen.

Pentru nevoile urgente ale subunităților s-au mai aprovizionat 6 mașini de spălat, 4 frigidere, 5 congelatoare cu capacitatea de 300 l, un aragaz pentru Secția de Pompieri Motru și o pompă submersibilă necesară la puțul de alimentare cu apă de la Stația de Pompieri Turceni.

Pentru reședința unității s-a mai achiziționat un xerox, două imprimante pentru calculator, 3 televizoare color pentru subunități, acestea prin Asociația Sportivă.

S-a dotat dispeceratul unității cu un televizor color și o centrală telefonică tip "I.S.D.N." necesară pentru verificarea apelurilor telefonice.

Distribuția și scăderea din evidență a materialelor folosite pentru toate aceste lucrări de reparații și construcții s-au efectuat prin baza normelor din indicatoare, norme de deviz, procese verbale de recepție, situații de lucrări, etc, iar realizarea acestora s-a făcut pe baza proiectelor și autorizațiilor de construcție obținute în acest sens.

Sunt asigurate condiții și spații suficiente pentru cazarea și instruirea efectivelor, reușindu-se în acest an achiziționarea din veniturile extrabugetare a 200 cearceafuri pentru militarii în termen, repartizate în mod echitabil pe subunități.

Echiparea efectivelor s-a desfășurat pe baza programelor în conformitate cu prevederile O.M.I. S/230/1992, a normativelor și instrucțiunilor în vigoare.

Prin deblocările de la stocurile de mobilizare pentru ținută iarnă-vară, efectuate în anul 2002 și prin grija I.G.C.P.M. compartimentul logistică pentru asigurarea bocancilor pentru militarii în termen și militarii angajați pe bază de contract s-a reușit o echipare corespunzătoare a militarilor pe tot parcursul anului.

La finele anului 2002 unitatea înregistrează la drepturile de echipament pentru cadre restante în valoare de 372.137.000 lei, doar pentru cadrele grupului de pompieri Gorj, drepturile pentru echipament cadre ale Inspectoratului Județean de Protecție Civilă Gorj fiind onorate integral.

Hrănirea efectivelor s-a realizat prin bucătării proprii organizate în fiecare subunitate, excepție făcând efectivele gărzii de intervenție Bumbesti - Jiu, care sunt hrănite de unitatea de jandarmi din oraș. De asemenea prin Secția de Pompieri Motru hrănim reținuți din orașul Motru.

Gospodăria agrozootehnică a unității dispune de o suprafață de 3 ha teren și un efectiv de 57 porcine și 4 capete bovine.

În anul 2002 în cadrul gospodăriei agrozootehnice activitățile s-au desfășurat în mod corespunzător și în ciuda condițiilor de secetă s-au obținut rezultate bune, astfel :

- | | |
|-----------------|----------|
| - Carne de porc | -2858 kg |
| - Carne de vită | - 554 kg |
| - Ceapă | - 421 kg |

– Rădăcinoase	- 255 kg
– Varză vară	-2290 kg
– Varză toamnă	-2900 kg
– Tomate	-1795 kg
– Alte legume	-3305 kg
– Lapte	-2610 l

Toate aceste produse au fost valorificate integral prin bucătăriile subunităților pentru hrana efectivelor de militari.

Întreținerea și furajarea animalelor s-a făcut corespunzător.

În anul ce a trecut activitatea de protecție a muncii, P.S.I. și prevenirea accidentelor de circulație s-a organizat și desfășurat bine, urmare a măsurilor luate nu s-au înregistrat accidente de muncă sau de circulație.

Compartimentul tehnic-utilaj

Anul 2002 s-a caracterizat în ceea ce privește activitatea sectorului tehnic-utilaj, printr-o acută lipsă de fonduri, fapt ce a creat uneori dificultăți în întreținerea mijloacelor tehnice din dotarea unității.

Această situație a fost depășită, prin grija comenzii unității, prin efortul făcut pentru realizarea de venituri extrabugetare, din care au fost alocate la timp sumele necesare pentru procurarea pieselor de schimb.

Din totalul sumei de 362.134.871 lei ce a fost alocată pentru piese auto și materiale de întreținere, doar 139.090.000 lei au reprezentat credite, diferența de 223.044.871 lei a fost alocată din veniturile extrabugetare realizate de unitate.

Pentru menținerea în stare de funcționare a tehnicii de intervenție și-au adus un aport important toate cadrele cu atribuții tehnice, prin cointeresare și participare efectivă la întreținere, precum și printr-o exploatare corespunzătoare.

Carburanții și lubrifianții au fost asigurați datorită procedurii de compensare adoptată de către forurile tutelare, aceasta dovedindu-se a fi o soluție bună și care a funcționat.

Unitatea noastră a aprovizionat carburanți și lubrifianți în limita cotelor repartizate în valoare de 717.402.000 lei.

Au fost consumate următoarele cantități de carburanți :

- Benzină – 9318 l ;
- Motorină – 32836 l, acestea fiind concretizate prin efectuarea unui număr de 198660 km, pentru îndeplinirea misiunilor și serviciilor.

Tehnica de intervenție și transport a fost alocată la drepturi de motokilometri în conformitate cu prevederile legale în vigoare, și prin grija personalului cu atribuții pe această linie s-a încadrat în cotele alocate.

Nu au fost situații de ratare a unor intervenții din motive tehnice sau de altă natură, acest fapt fiind rezultatul unei bune discipline și pregătiri profesionale a personalului propriu.

Acest aspect a fost în mod permanent o problemă prioritară care ne-a ajutat să depășim dificultățile generate de neajunsuri.

Convocările de specialitate, studiul individual, verificările, testele privind cunoașterea legislației rutiere și cele de cunoaștere auto, intronarea unui climat de disciplină în parcurile auto, toate acestea au concurat la buna desfășurare a activităților cotidiene și misiunilor

încredințate.

Nu au fost înregistrate accidente de circulație, de muncă sau alte nereguli majore, care să afecteze bunul mers al activităților specifice.

În condițiile precizate mai sus, activitatea de asistență tehnică și reparații s-a desfășurat normal, reușindu-se încadrarea în graficele și planurile emise cu mici excepții. Au fost evitate aproape în totalitate executarea de reparații la agenții economici specializați, concentrându-ne asupra mijloacelor proprii.

În acest sens prin demararea construcției atelierului auto propriu și asigurarea unor dotări corespunzătoare a acestuia prin redistribuirea utilajelor existente, activitatea de asistență tehnică se va îmbunătăți în viitor.

O atenție deosebită a fost acordată activităților de declasare și casare a bunurilor materiale care deveniseră inutilizabile, reușindu-se scoaterea din funcțiune și casarea unor mijloace tehnice care nu mai corespundeau cerințelor misiunilor specifice, în condițiile reglementărilor în vigoare, în scopul eliminării unor cheltuieli suplimentare generate de menținerea acestora în exploatare.

Pe linia gestionării bunurilor materiale nu au fost probleme, fapt certificat și de controlul Secției de Audit Intern Craiova efectuat în luna octombrie, calitatea gestionarilor crescând de la an la an.

Compartimentul Financiar -Contabilitate

În anul 2002 activitatea economico-financiară s-a desfășurat în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr.82/1991, a Normelor generale privind organizarea și conducerea contabilității în unitățile Ministerului de Interne nr.181460 din 1992, precum și a legislației financiare apărută în cursul anului.

Activitatea compartimentului financiar-contabil s-a concretizat în desfășurarea următoarelor activități :

– Organizarea și conducerea contabilității cantitativ-valorice conform prevederilor O.M.I. nr. 1031/1999 ;

– Asigurarea drepturilor bănești ale personalului militar și civil al Grupului de Pompieri Gorj și Inspectoratului Județean de Protecție Civilă în limita alocațiilor bugetare, repartizate pe anul 2002 la Titlul I – “Cheltuieli de personal” ;

– Organizarea contabilității tuturor operațiunilor economico-financiare efectuate prin virament și numerar ;

– Asigurarea îndeplinirii obligațiilor financiare ale unității față de bugetul statului, terți și bănci ;

– Organizarea și conducerea evidenței creanțelor unității din prestări servicii înregistrate în cursul anului 2002 și urmărirea încasării în timp util a acestora până la finele anului ;

– Acționarea permanentă prin controlul financiar-preventiv propriu ca sumele alocate lunar prin deschiderile de credite bugetare precum și cele

obținute din surse extrabugetare să fie utilizate cu maximă eficiență, să respecte cerințele de legalitate, regularitate și încadrare în limitele angajamentelor bugetare stabilite conform bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate pentru anul 2002.

În perioada 01 ianuarie – 31 decembrie 2002 Grupul de Pompieri "Lt.col. Dumitru Petrescu" al județului Gorj a realizat venituri bugetare în valoare de 35.148 000 lei, astfel :

- Cap.22.01.03 - încasări din amenzi - 300.000 lei
- Cap.22.01.05 - restituiri din finanțare ani precedenți - 30.006.000 lei
- Cap.22.01.30 - încasări din alte surse - 4.575.000 lei

- Cap.30.01.01 - valorificare bunuri - 267.000 lei

Acestea au fost virate pe destinațiile legale pe măsura constituirii lor.

Pentru finanțarea misiunilor unității în anul 2002 Grupului de Pompieri Gorj i-au fost alocate de la buget fonduri în valoare de 20.011.967.000 lei utilizate conform clasificăției funcționale și economice pe capitole, titluri, articole și alineate, astfel :

- **Cap.55 Ordine Publică** - 18.459.644.000 lei, din care :
 - ★ La Titlul I – "Cheltuieli de personal" - 11.442.064.000 lei, pentru plata integrală a drepturilor salariale conform Legii nr.138/1999, a viramentelor legate de drepturile salariale (contribuția la asigurările sociale, ajutorul de șomaj, contribuția la asigurările sociale de sănătate), cât și a cheltuielilor de deplasare efectuate în țară pentru îndeplinirea misiunilor specifice unității noastre
 - ★ La Titlul II – "Cheltuieli materiale" - 5.821.525.000 lei, pentru :
 - Plata ajutoarelor pentru trecerea în rezervă a cadrelor militare 399.638.000 lei
 - Cheltuieli cu hrănirea efectivelor unității 4.183.112.000 lei, din care :
 - normele financiare pentru cadrele militare și militarii în termen 2.714.170.000 lei
 - alimente și furaje 1.468.942.000 lei
 - cheltuieli cu asigurarea condițiilor de preparare și servitul mesei, a celor de locuit (energie termică și gaze naturale) – 56.150.000 lei, iluminat – 89.539.000 lei, apă canal salubritate – 11.866.000 lei, convorbiri telefonice, telex, fax – 28.845.000 lei
 - cheltuieli pentru piese auto necesare reparării și întreținerii tehnicii de luptă din dotare, a carburanților și lubrifianților necesari funcționării – 284.786.000 lei
 - plata contravalorii echipamentului pentru cadrele militare – 765.966.000 lei
 - cheltuieli cu reparațiile curente la clădiri – 623.000 lei
 - ★ La Titlul V – "Transferuri" – 403.055.000 lei pentru plata contribuției la asigurările sociale de sănătate aferentă militarilor în termen și a despăgubirilor civile acordate cadrelor militare trecute în rezervă, ca urmare a unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile.

★ La Titlul VII – “Cheltuieli de capital” – 793.000.000 lei, pentru plata obiectivului de investiție “Centrală termică la sediul Grupului de Pompieri Gorj” realizată pentru asigurarea condițiilor optime de lucru ale personalului unității.

– **Cap.72 Protecție civilă** –1.552.323.000 lei, din care :

★ La Titlul I – “Cheltuieli de personal” – 1.253.342.000 lei, pentru plata drepturilor bănești cuvenite cadrelor militare și personalului civil ale Inspectoratului Județean de Protecție Civilă Gorj

★ La Titlul II – “Cheltuieli materiale” – 290.389.000 lei, din care :

➤ Pentru plata normei financiare de hrană a cadrelor militare și militarilor în termen – 200.790.000 lei ;

➤ Pentru plata contravalorii echipamentului personalului militar – 89.599.000 lei

★ La Titlul V – “Transferuri” – 8.592.000 lei pentru plata contribuției la asigurările sociale de sănătate aferente militarilor în termen.

Pe parcursul anului 2002, personalul unității a depus eforturi pentru acoperirea deficitului bugetar cu venituri proprii realizate din prestări servicii conform O.M.I. 680 din 1997 și a O.G. nr.60/1997 în valoare de 1.493.046.000 lei din care 23.362.000 lei au fost virajați Direcției Financiare și Contabilitate, diferența de 1.469.684.000 lei rămânând integral la nivelul unității și utilizați la Titlul II “Cheltuieli materiale” conform bugetului de venituri și cheltuieli din mijloace extrabugetare aprobat pentru anul 2002 pe articole și alineate astfel :

– La art.22 – alimente și furaje 10.375. 000 lei

– La art.24 – Cheltuieli de întreținere și gospodărie 541.849.000 lei

Din care :

24.01 – încălzit 159.134.000 lei

24.02 – iluminat 233.702.000 lei

24.03 – apă, canal, salubritate 11.112. 000 lei

24.04 – convorbiri telefonice, telex, fax 86.823. 000 lei

24.05 – furnituri de birou 33.802. 000 lei

24.07 – alte materiale și prestări servicii 17.276. 000 lei

– La art.25 – materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional, din care : 230.315.000 lei

25.01 – materiale foto pentru pregătirea de luptă 745. 000 lei

25.02 – materiale pentru repararea tehnicii de luptă 223.045.000 lei

25.04 – materiale pentru tehnică de calcul și aparate de multiplicat 6.525. 000 lei

– La art.26 – Obiecte de inventar pentru dotarea unității 188.599 000 lei

– La art.27 – materiale pentru reparații curente 472.425.000 lei

– La art.29 – Abonamente la reviste, colecții de acte normative 13.534. 000 lei

– La art.30 – Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale 12.587. 000 lei

Datoriile unității înregistrate la finele anului 2002 față de furnizorii de bunuri materiale și servicii sunt în valoare de 41.000.000 lei, din care :

–	Pentru alimente	-20.000.000 lei
–	Pentru agent termic	-11.000.000 lei
–	Pentru energie electrică	-10.000.000 lei

Activitatea medico-sanitară

În cadrul cabinetului medical al unității în anul 2002, activitatea medico-sanitară a avut ca principală direcție de acțiune asigurarea tuturor măsurilor specifice curativo-profilactice, reglementate de ordinele specifice ale Direcției medicale a Ministerului de Interne, permițând înregistrarea unor indicatori buni de sănătate în anul 2002.

Sprrijinul permanent al comenzii unității în toate acțiunile medicale întreprinse a venit să întregască eforturile colectivului medical în realizarea parametrilor propuși având drept urmare menținerea unei bune capacități de luptă a subunităților.

Prevenirea și limitarea cazurilor de îmbolnăvire corelate cu efortul depus pentru o recuperare rapidă au coordonat parametrii de bază ai activității medicale complexe, parametrii orientați către :

- ♦ Supravegherea asigurării unor cât mai bune condiții de muncă ale cadrelor și militarilor în termen ;
- ♦ Susținerea unui program educațional general și medical cu cadrele și militarii în termen în scopul consolidării unei bune stări de sănătate ;
- ♦ Menținerea sub control a situației epidemiologice, a expunerii la factorii de mediu, corelate cu specificul situației epidemiologice din zonă ;
- ♦ Derularea permanentă a unei asistențe medicale de calitate superioară orientată, în primul rând, pe profilaxia îmbolnăvirilor îndeosebi a celor cu potențial cronic evolutiv, dar și pe asistența medicală directă, competentă, atât la nivelul cabinetului medical al unității cât și la domiciliul cadrelor sau în spitalele locale, în colaborare cu efectivele de acolo.

Activitățile prioritare pentru realizarea celor propuse au fost în primul rând cele ce au vizat întregul efectiv :

- ♦ Control medical periodic ;
- ♦ Control radiologic pulmonar ;
- ♦ Imunizări ;
- ♦ Control antiepidemic.

Activitatea medicală în anul 2002 este relevată prin următorii indicatori :

- ♦ Consultații = 3.315, din care :- 2.113 asistați din subordinea unității
 - 28 pensionari ;
 - 9 candidați ;
 - 1.165 membrii de familie.

Au fost efectuate un număr de 1.136 de tratamente, recoltări, vaccinări, în condiții de asepsie, fără a fi înregistrate incidente de moment sau complicații la distanță.

Cazurile mai deosebite care au necesitat rezolvare prin internare în spital au beneficiat de o urmărire directă, permanentă din partea cadrelor medicale.

Controlul medical periodic efectuat cu competență și profesionalism de către cadrele medicale a rămas principalul mijloc de prevenire și depistare, în stadiul incipient, al abaterilor de la normalul stării de sănătate, prin evaluarea potențialului biologic al efectivelor putându-se prognoza capacitatea de luptă a unității.

Controlul medical periodic a fost efectuat în procent de 100%.

Prevenirea unor afecțiuni cronice la cadrele expuse unor factori de risc naturali și stres adiacent a fost scopul curativo-profilactic al dispensarizării, obiectivele principale fiind : vindecarea, stabilizarea sau ameliorarea evoluției.

Totalul cadrelor dispensarizate se ridică la 7 (șapte).

Incapacitatea temporară de muncă în anul 2002 se poate releva prin următorii indicatori :

- Cadre - 191 zile
- Militari în termen - 791 zile
- Total zile incapacitate temporară de muncă – 982 zile

Clasat Inapt Serviciul Militar a fost un singur caz, în rândul militarilor în termen.

Clădirile din teritoriu, cele în care funcționează subunitățile, au fost avizate sanitar, menținându-se o bună stare gospodărească a acestora.

Datorită modernizărilor efectuate la reședința unității în anul 2002, s-au creat condiții bune și foarte bune de muncă, fapt ce a dus la scăderea numărului de îmbolnăviri de sezon.

În concluzie, putem spune că starea de sănătate a efectivelor asistate este bună, fapt ce duce la asigurarea unei capacități de luptă și a unei munci operative eficiente, realizate prin premisele angajării cadrelor medicale în optimizarea prestației de specialitate coroborate cu o preocupare permanentă a conducerii unității pentru realizarea ordinelor primite pe linie medicală și nu în ultimul rând a stării bune a potențialului biologic al efectivelor.

Astfel, la finele anului 2002, la bilanțul unității, comandantul grupului, domnul locotenent colonel Olaru Aristică spunea:

„ Apreciez că în anul 2002, personalul unității a muncit cu seriozitate, a depus efort susținut, a dovedit dăruire, profesionalism, curaj și bărbăție, a înfruntat cu stoicism greutățile atât materiale cât și cele întâmpinate pe timpul executării misiunilor de stingere a incendiilor, limitării efectelor exploziilor, avariilor, accidentelor, în condiții de fum, gaze toxice, temperaturi ridicate, reușind să asigurăm o protecție corespunzătoare a vieții oamenilor și bunurilor materiale din județul Gorj.

Este necesar ca în anul în curs să ne reorientăm activitatea ca urmare a mutațiilor intervenite de noua legislație și a schimbărilor produse în structura de organizare a unității, stabilirea unui sistem coerent de conlucrare cu autoritățile administrației publice locale, inspecțiile de stat specializate și cu celelalte instituții, perfecționarea pregătirii profesionale a personalului, asigurarea condițiilor de operativitate a gărzilor de intervenție în vederea îndeplinirii

misiunilor de calitate, folosirea cât mai eficientă a resurselor umane, materiale și financiare, diminuarea consumurilor.”

Deschiderea oficială a
Fazei Naționale –
2003, a concursurilor
SPPC, în prezența
Domnului general de
brigadă Constantin
Zamfir
Șeful de stat major al
Corpului Pompierilor
Militari



Anul 2003, în principal, este consacrat reorganizării serviciilor publice de pompieri civili de la localități, conform noilor "Criterii de performanță privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de pompieri civili " aprobate cu Ordinul Comandantului Corpului Pompierilor Militari nr. 1003/C/2003.

În acest an este demn de remarcat pentru istoria pompierilor, că pentru prima dată a fost organizată și s-a desfășurat la Târgu Jiu – Faza Națională a concursurilor profesionale ale pompierilor civili din România, fază la care județul nostru a fost reprezentat de echipajele:

- serviciului public de pompieri civili al orașului Târgu Cărbunefști;
- serviciilor private de pompieri civili ale: Companiei Naționale a Lignitului Oltenia Târgu Jiu și cel al S.C. ROSTRAMO S.A. Târgu Jiu.

La Faza națională a concursurilor profesionale din acest an au participat 22 de echipaje de pompieri civili de la serviciile publice și private din 16 județe ale țării.



**Câștigătorii fazei naționale
la serviciile private de pompieri**

locul I – SPPC al SC Fortus SA - Iași
locul II – SPPC al Electrocentrale Deva - Hunedoara
locul III – SPPC al CNLO Târgu Jiu - Gori



**Câștigătorii fazei naționale
la serviciile publice de pompieri**

locul I – SPPC al localității Valea Crișului – Covasna
locul II – SPPC al localității Malovăț – Mehedinți
locul III – SPPC al localității Domnești - Argeș

Ziua de 13 Septembrie, este sărbătorită și în acest an, ca de altfel și în ceilalți ani, acordându – i - se însemnătatea cuvenită. Faptul că la festivitățile prilejuite de acest eveniment au participat o serie de personalități ale vieții politice din județ, denotă aprecierea acestora față de munca pompierilor, și în special a pompierilor militari.

Paginile istoriei pompierilor militari gorjeni rămân deschise, este posibil ca din prezenta lucrare să lipsească și alte evenimente pe care nu le-am putut afla încă, însă înainte de a pune punct istoriei până la data prezentă, se cuvine să subliniem că: "Meritul principal în punerea bazei prezentei monografii îl au: colonelul Sorescu Marin, maiorul Fănuică Marin, căpitanul Olaru Aristică, locotenentul major Dungaciu Dumitru și plutonierul Vlăduleanu Nicolae, care au realizat prima ediție a " Monografiei privind istoricul pompierilor din județul Gorj" în anul 1995."

NOTA BIBLIOGRAFICĂ

- Al . Ștefulescu - opere citite , pag. 51-53
- Al. Ștefulescu - " Istoria Târgu - Jiului " – Târgu - Jiu , 1906 , pag. 46, 56,92,181.
- File din istoria pompierilor –1976,1978,1981,1983
- Monografia județului Gorj
- "Monografia privind istoricul pompierilor din județul Gorj", ediția 1995
- Arhivele statului – Filiala Gorj , Fond primăria Orașului Târgu - Jiu dosar 3/1932 f. 1,2;11/1832f.l-2;16/1832 f.l-13; 18/1833 f.4;2 /1835 f.l 1,7 ; 45/1835 f.4 : 38/1838-1840 f.l; 28/1836 – 1847 f.2, 10,11,16,19,20,27,43,55;8/1846 f.l, 7.8; 28/1836-1847 f. 15,52,63; 26/1854 f. 5,53 ; 13/1855 f.l 7/1898 f.l ,1,2,4;981902 f. 2,5,7,17,18,19,37,39,43,78,111,117,282,286,328;5/1905f.22;7/1906f.1, 228/1911f.4,5,6,9,10,11,17,18,19,23,29,36,39,125,126,146,159; 29/1911 f. 95,,110,168-170; 23/1912 f.9,20,24,27,29,34,43,83,84; 23/1914 f.l,3,9,12,14,18; 20/1916 f. 4,6-10,15,31,35,46;23/1916 f. 2,177; 6/1917 f. 1,4,29,32,36,85,108,131,158; 14/1918 f. 3,7,8,19,123,218; 22/1919 f.60,67,83,186,206,222; 22/1920 f. 36-38;24/1920f.4,188;15/1927f.22,36,42,55,8185,101,144,156,166,244,34 2,344,424,425,426;22/1928f.1,3,8,10,31,70,71,76,116,169,232,264,299 ,303,307,312,313,336;19/1935f.3,5,45,47,186,191;70/1935f.2,3,47,12,4 8,23/1936f.6,7,9,11,21,111,114,118;32/1936,1937f.103;23/1939,f.1,8,1 1,12,13,16,22,24,38,87,88;18/1940f.4,15,16,32,79,87,91,95,118.

Comandanții Grupului de Pompieri al județului Gorj

01 octombrie 1968 – 13 septembrie 2003



- | | | |
|---------------------|-----------------------|---------------------------|
| - 01 octombrie 1968 | - 08 iunie 1989, | Colonel Zamfir Gheorghe |
| - 08 iunie 1989 | - 01 februarie 1990 , | Lt.col. Buzatu Ion |
| - 01 februarie 1990 | - 15 decembrie 1993, | Maior Vasiluță Constantin |
| - 15 decembrie 1993 | - 06 februarie 1997, | Colonel Sorescu Marin |
| - 15 februarie 1997 | - 30 noiembrie 2001, | Colonel Fănuică Marin |
| - 30 noiembrie 2001 | - | Lt.col. Olaru Aristică |

**Personalul
de la reședința Grupului
- Anul 2003 -**



Lt.col. Olaru Aristică
- Comandant Grup -



Col. Avramescu Dumitru
- Șef de Stat Major -



Lt.col. Lungu Constantin
- Adj.cdt Logistică -



Lt. Catană Veronica
- Contabil șef -



Mr. Zarescu Valentin
- Șef birou T.U. -



Lt.col. Turcitu C-tin
- Șef birou IPI -



Lt.col. Zgăbaia Vasile
- ofițer P.L. -



Mr. Cilibiu C-tin
- ofițer R.U. -



Lt. Sîrbu Laurențiu
- purtător de cuvânt
al unității -



Cms. dr. Zmărăndescu Cornel
- medic unitate -



Lt.col. Blidea Dănuț
- birou IPI -



Mr. Pănescu Emil
- birou IPI -



Ing. Iordache Marius
- birou IPI -



Lt. Drăgan Alin
- birou IPI -



Sg. maj. Olaru Silviu
- birou IPI -



Plt. adj. Stanciu
- birou IPI -



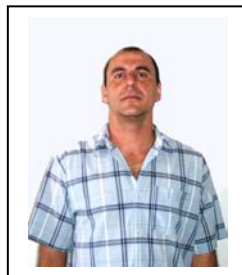
Plt. adj. Ivas Vasile
- birou IPI -



Plt. Luculescu Florin
- birou IPI -



M.m. Bădan
- birou ATM -



Agent principal
- asistent medical -



Vlad Eva
- secretar dactilograf -



M.m. Bîrsan Grigore
- birou ATM -



Lt. Găraiacu Alin
birou financiar-contabil



Plt. adj. șef Hobeanu Elena
birou financiar-contabil



Plt. Adj. Calotă Elena
birou financiar-contabil



Sg. maj. Neamțu Florin
birou financiar-contabil



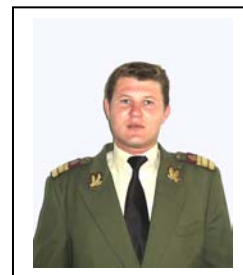
Plt.adj.Coca Nicolae
- Subof.dispecerat-



Plt.maj.Roșca Florin
- Subof.dispecerat-



Plt.maj.Vlăduleanu N.
- Subof.dispecerat-



Plt.maj.Negoescu Cristi
- Subof.dispecerat-



Mm Poplauschi Alexandru
Birou ATM



Mm Rață Sabin
Birou ATM



Plt.maj.Diaconescu Ică
Birou D.S.

**DETAȘAMENTUL DE POMPIERI TÂRGU JIU
PICHELUL BUMBEȘTI-JIU, PICHELUL NOVACI**



Lt.Șuță Traian
Comandant detașament



Cpt. Sorescu Florin
Adj.Cdt. detașament



M.m. Palea Cristian
Șef garaj



Plt. adj. Rață Vasile
Subof. administrativ



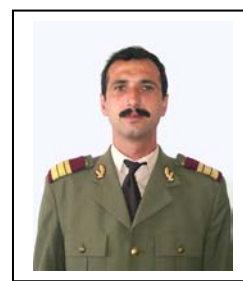
Plt. Avramescu Mihai
Șef G.I.S.



Plt. adj. Florică Marius
Cond. autospeciale



Plt. adj. Zamfir Ion
Cond. autospeciale



Plt. maj. Bălașa Stelian
Șef G.I.S.



Sg. maj. Petrescu Cătălin
Șef G.I.S.



Plt. maj. Ciocea Cristian
Cond. autospeciale



Plt. maj. Haidău Liviu
Cond. autospeciale



Plt. maj. Popescu Marius
Cond. autospeciale



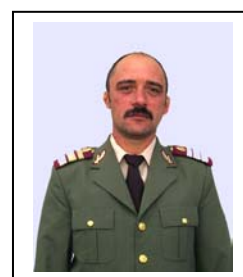
Sg. maj. Banța Gheorghe
Cond. autospeciale



Sg. maj. Cosoreci Ovidiu
Cond. autospeciale



Plt. Calotă Cosmin
Cond. autospeciale



Plt. maj. Negrea Aurelian
Șef G.I.S.

**DETAȘAMENTUL DE POMPIERI TÂRGU JIU
PICHELUL BUMBEȘTI-JIU, PICHELUL NOVACI**



Sg. maj. Canavea Cosmin
Cond. autospeciale



Sg. maj. Nebunu Daniel
Cond. autospeciale



Plt. Vlădoiu Cosmin
Cond. autospeciale



Plt. Avramescu Vasile
Cond. autospeciale



Sg. Dochițu Gheorghe



Sg. Leuștean Aurelian



Sg. Mândruță Valeriu



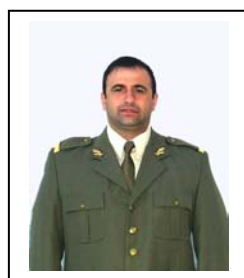
Sg. Răduceanu Ovidiu



Sg. Dochițu Gheorghe



Sg. Pîrvu Nicolae



Sg. Popescu Dan



Sg. Puiu Constantin



Sg. Cocolea Matei



Sg. Racoviță Emil



Sg. Stanciu Stanciu



Sg. Mladin Ion



Sg. Didirea Ion



Sg. Eftenoiu Ion

**SECȚIA DE POMPIERI MOTRU
ȘI
GARDA DE INTERVENȚIE TISMANA**



Lt. Malacu Augustin
Comandant secție



Plt. maj. Dănoiu Dan
Subof. administrativ



Plt. Cocoșilă Nicolae
Șef garaj



Plt. adj. Ionescu Mihai
Șef GIS



Plt. maj. Pîrvulescu Ion
Cond. autospeciale



Plt. Dădălau Traian
Șef G.I.S.



Plt. maj. Oprea Lucian
Cond. autospeciale



Plt. maj. Frățilă Ion
Cond. autospeciale



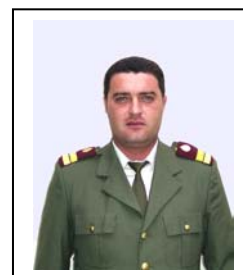
Plt. maj. Vasilescu Sorin
Șef GIS



Plt. maj. Păun
Cond. autospeciale



Plt. maj. Mischie Iorgu
Șef GIS



Plt. Mihalache Robert
Cond. autospeciale



Plt. adj. Mischie Cornel
Cond. autospeciale



Plt. Șipanu Gabriel
Cond. autospeciale

**SECȚIA DE POMPIERI MOTRU
ȘI
GARDA DE INTERVENȚIE TISMANA**



Sg. Barbu Minel



Sg. Jianu Cornel



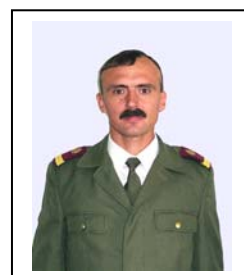
Sg. Militaru Petrișor



Sg. Baltag Petrică



Sg. Ploscariu Puiu



Sg. Negoită Dumitru



Sg. Spătaru Crinel



Sg. Frățilescu Ion

STAȚIA DE POMPIERI TURCENI



Lt.Gîlmă Viorel
Comandant stație



Plt.adj.Grădinaru Ion
Subof.administrativ



M.m.Cornescu C-tin
Șef garaj



Plt.adj.Sîrbu Victor
Șef GIS



Plt.adj.șef Cărășel Z.
Cond.autospeciale



Plt.adj.șef Cărășel Virgil
Cond.autospeciale



Plt.maj.Cărășel Mircea
Șef GIS



Plt.maj.Vladu Mihai
Șef GIS



Plt.adj.Simcea Mihai
Cond.autospeciale



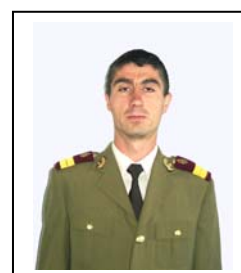
Plt.Tulbă Cristian
Cond.autospeciale



Sg. Volintiru C-tin



Sg. Vărzaru Vasile



Plt.Duică Grigore
Cond.autospeciale



Sg. Chiperi Dănuț



Sg. Cărășel Petre



Sg. Staicu Cornel



Sg. Auxente Aurel